உ

சிவமயம்.

பெரியபுராணம்

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில்

ஒருவராகிய

திருநாளைப்போவார் என்னும்

நந்தனார்சரித்திரக் கீர்த்தனை.

சிதம்பரக்கும்மி.

இவை

ஆனைதாண்டவபுரம்

பாரதி-கோபாலகிருஷ்ணையரால்

இயற்றப்பட்டு,

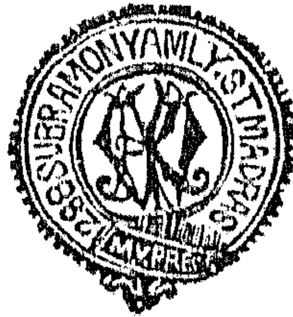

திருமயிலை

வி-சுந்தரமுதலியாரால்

வழுக்களைந்து பரிசோதித்து,

ஐந்திக லெத்தகிராப்படங்களுடன்,

முதற் பதிப்பு.

கொன்னூர்

மாணிக்கமுதலியாரது

சென்னை

மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

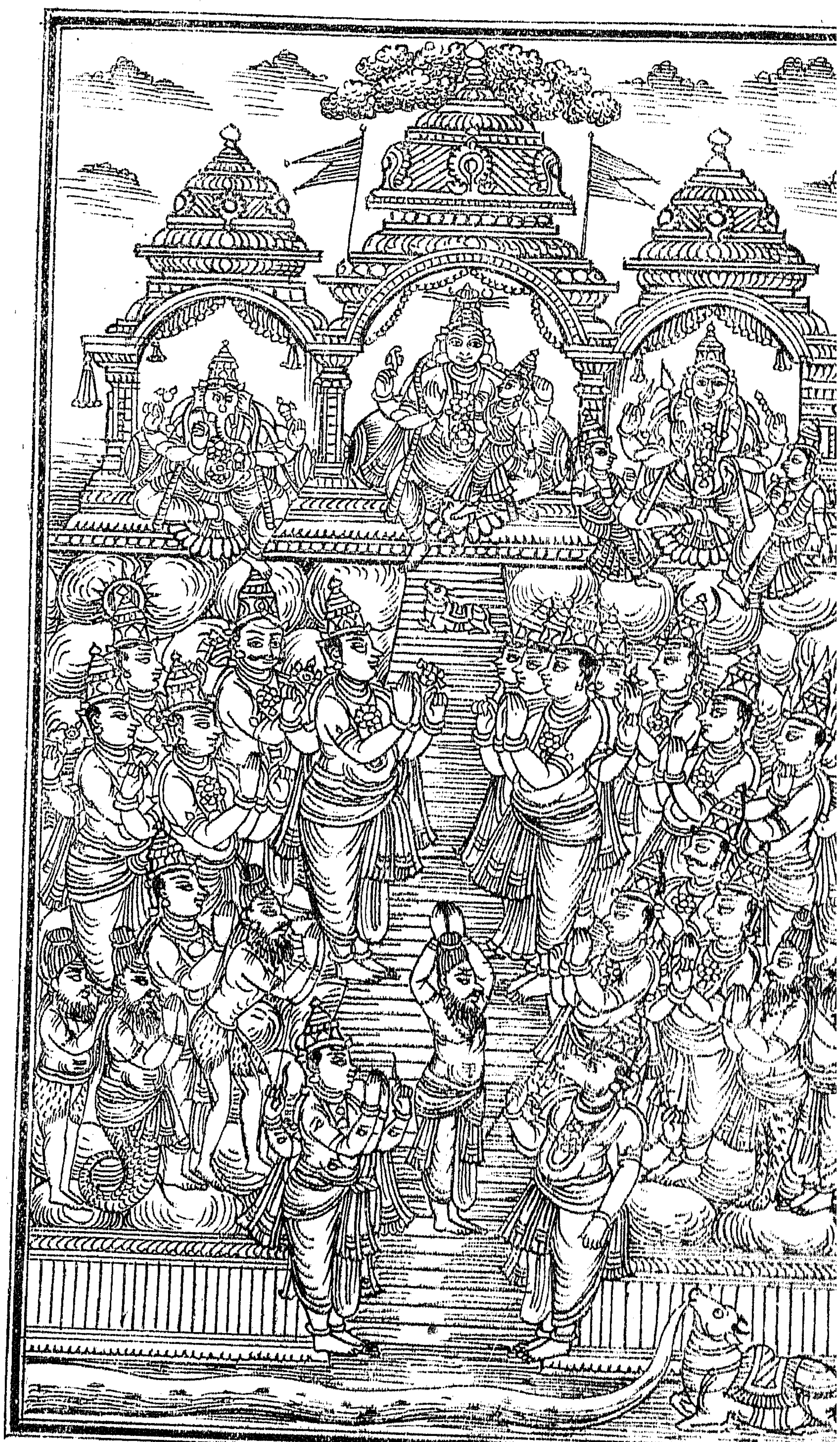
1899.

இதன்விலை அணா—8.

உ

விளம்பரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டுபவர்கள், சென்னை வைத்தியநாத முதலிவீதி **29**-வது கதவிலக்கமுள்ள கிருகத்தில் ஸ்தாபித்திருக்கும் மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்தில் **கொ - லோகநாத முதலியார்** அவர்களிடம் விலைக்கு பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

திருக்கைலாயமலையில் சிவபெருமான் உமாதேவியார் சகிதம்தேவர்
ரிஷிகள் சூழ உபமன்னியமகாரிஷி இருகரமும் சிரசின்மேற்குவித்
தரிசித்தல்.

LITHO. MEENAKSHIAMMAH. PRESS MYLAPORE 1899.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

நந்தனார்சரித்திரவரலாறு.

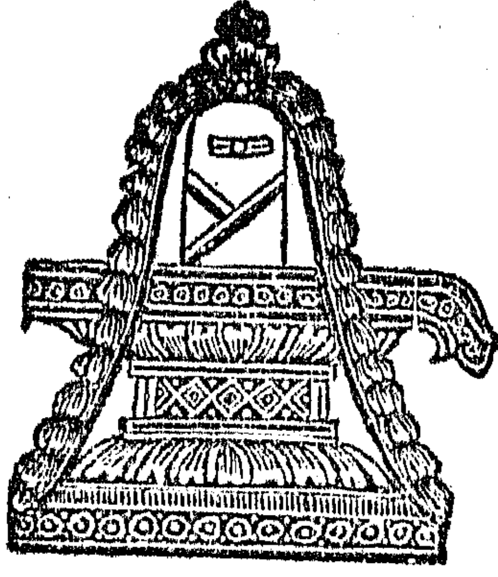
திருவெண்ணீறுதரித்த பராசத்தியாகிய உமாதேவியார் சகிதம் பரமசிவன் திருக்கொலுவீற்றிருக்கும் வெள்ளிமலையானது, இமயமலையின் பக்கத்தி லிருக்கின்றது, அது, பெரியோர்கள் பரிசுத்தமனம்போலும், படிகம்போலும், பலவுலகிற் புண்ணியங்களெல்லாந் திரண்டுருண்டொருவடிவாகப் பிரகாசிப்பதுபோலு மிருக்கின்றது. அதில், இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்குவேதங்களினோசையும், வித்தியாதரர்கள் வீணையோசையும், யானைகளுடைய முழக்கமும், வானதுந்துபி முழக்கமும், இடைவிடாதொலிக்கின்றன. அன்றியும், தேவர்கள் சிரமாலைகளும், கற்பகமாலைகளும், கண்டு பற்பலமுனிவர்க ளஞ்சலிசெய்து அம்மலைப்பக்கலில் நெருங்கியிருக்கின்றனர். அது, அமரர், சித்தர், அசுரர், தைத்தியர், கருடர், கிந்நரர், நிருதர், கிம்புருடர், காந்தருவர், இயக்கர், விஞ்சையர், பூதர், பைசாசர், அந்தரர், முனிவர், உரகர், ஆகாயவாசிகள், போகபூமியர் என்னும் பதினெண்கணங்களுந் துதிக்கத்தக்கது. அக்கயிலாயமலையின்மேல், கோடிசூரியர்பிரகாசிப்பதுபோலும் விளங்குகின்ற நவமணிகள் பதிக்கப்பட்ட திருக்கோயிலின் முதற்கோபுரவாயிற் காவற்றலைவராயிருப்பவர் நந்திதேவர். அவர், பரமசிவனுடைய திருப்பணிகளுக்கும், திருக்கொலுவிற்கும் அதிகாரத்தலைவர். இவர், உடைவாளும் திருப்பிரம்பும்பெற்றுக் கைலையைக்காக்கப்பட்டவர். தேவர்முதலான யாவருக்குமேலானவர், பரமசிவனிடத்து அதிகபக்தியும் அன்புமுடையவர். இவரால், இரவும்பகலும் இடைவிடாது காக்கப்பட்ட வெள்ளிமலையென்னும் கைலாயத்தின் அடிவாரத்தில், எச்சமயத்திலும் மேலானசமயம் சைவசமயமென்றும், எக்கடவுளிலும் பரமசிவனே மெய்க்கடவுளென்றும் அறிந்தவர் உபமன்னியமகாமுனிவர். இவர், கிருஷ்ணபகவானுடைய சிரசின்மேல் தம்முடைய திருவடிகளால்தீக்ஷைசெய்வித்தவர், இறப்பற்றிருக்கின்றவர், சிவபிரானுடையகிருபையால் திருப்பாற்கடலைக்குடித்தவர், சிவனிடத் திடைவிடாதன்புள்ளவர்.

இந்த உபமன்னியமகாமுனிவர்தம்மிடத்தில் அடியார்களும், பெரியோர்களும், முனிவர்களும் புடைசூழ்ந்திருக்கின்ற சமையத்தில், அவ்விடத்தில் ஆயிரஞ்சூரியகிரணங்கள் ஒன்றாகத் திரண்டாற்போலும் ஒருபிரகாசந்திரண்டுதோன்ற அங்கிருந்தவர்களெல்லோரும் உபமன்னிய மகாமுனிவரை நோக்கி, இதென்ன ஆச்சரியம் இப்படிப்பட்ட பிரகாசந்தோ

ன்ற வேண்டியகாரண மென்னவென்றுகேட்க, உபமன்னியர் சிவபி
னைத்தியானித்துச் சொல்லுகின்றார். தென்றிசையில் ஆதனூரில் அவத
த்த திருநாளைப்போவார் என்னும் திருநாமம்பெற்றவர் சிவனது திருவ
ளால் வருகிறாரென்று இருகரமுஞ் சிரமேற்குவித்து அத்திசையைநோக்
வந்தனஞ்செய்து ஆனந்தக்கண்ணீர் அங்கமெங்குஞ்சிந்த உபமன்னிய
துதிக்கும்போது, மற்றவர்கள், தங்களுக்குண்டாகிய சந்தேகந்திரும்படி அ
முனிவரைப்பணிந்து கேட்கத்தொடங்கினார்கள்.

எங்களாண்டவராகிய முனிவரே சிவபிரானுடைய திருவடிகளையன்றி மற்றொருதெய்வத்தையும் வணங்கமாட்டீரே இப்பொழுது வணங்க வேண்டியகாரணமென்னவென்று முனிவர்கள்கேட்க, உபமன்னியர் சொல்லுகின்றார். கேளுங்கள் முனிவர்களே? பரமசிவன் தரிக்கப்பட்ட திருமாலையும், திருவெண்ணீற்றினையும் அணிகின்றவர் எள்ளிடவிட மில்லாது கொள்ளிடநதிசூழ்ந்த சோழவளநாட்டிலிருக்கும் மேற்காநாட்டில் ஆதனூரில் தீண்டப்படாதவர்குலத்தில் சேற்றிற்செந்தாமரை யுற்பவமானாற்போலும் நந்தனாரென்பவ ரொருவர்பிறந்தார். அவர், விவேகசூட்சியும், வெட்டிமைத்தனமாகிய காணியாட்சியும், சிவபணிவிடைகளில்மாட்சியும், சிவனடியாரைக்காணுங் கண்காட்சியும் உடையவர். இவர், குலாசாரத்தன்மையுஞ்செய்து மலர்பெய்து தாஞ் சிவபூசைசெய்து சிவாலயங்களுக்கு அறையும்பேரிகை மத்தளங்களுக்குத் தோலும்வாரும் யாழுக்குநரம்பும், சுவாமிக்குக் கோரோசனையும் முறையாகவும், இறையாகவுங் கொடுத்துவருவார். சிவாலயத்தில் அந்திசந்தியிற்போய் தூரத்திலிருந்து மனங்கசிந்துருகிச் சிவனைப்பாடியாடி வருகிறநாளில், திருப்புன்கூரில் பரமசிவனைத்தரிசிக்க ஆதனூரிலிருந்துவந்து திருக்கோயிலின் திருவாயிலினின்று சிவலிங்கதரிசனைகாண ஆவலாகவும் காவலாகவும்வணங்கிப் பாடுகையில், பரமசிவனார் சந்நிதிக்குமுன்னிருக்கும் நந்திதேவரை விலகும்படிசெய்து காட்சிகொடுத்தருளினார்.

நந்தனார், சுவாமிதரிசனைசெய்து வரும்வழியில் ஒரு பள்ளத்தைக் கண்டு (அதைப்பெருங்குளமாகவெட்டித்) தம்முடைய ஆதனூரென்னுஞ் சேரிக்குப்போனார். இவ்வாறு பலதலங்களையும்வலஞ்செய்து தொழுதுக்கொண்டு சிதம்பரத்திற்குச் செல்லமனம்வைத்து தம்முடையசாதிகோயிலுக்குப்போக யோக்கியமில்லையென்று விசனமடைந்து நாளைக்குப்போவோமென்று சொல்லியிருந்தார். சிவபணிவிடையாலுந் தன்னை யடிமைகொண்டிருந்த வேதியருத்தரவு தடையினாலும் போகக்கூடாமல் அநேகநாட்கள் சென்றபடியால், அவருக்குத் திருநாளைப்போவாரென்று பெயர்வந்தது. அதன்பிறகு, திருநாளைப்போவார் சிதம்பரம்வந்ததும் சுவாமி அவருக்குக் காட்சிதந்ததும் ஆகிய சரித்திரங்களை உபமன்னியமகாமுனிவர் சொல்லக் கேட்டு யாவரும் பேரானந்தமடைந்தனர். இதனடியில்வரும் நொண்டிச் சிந்தினால் ஷை சரித்திரவிவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

உ

சிவமயம்.

திருநாளைப்போவார்

என்னும்

நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

கற்பகவிநாயகர்துதி.

காப்பு-வெண்பா.

கந்தன்றனையளித்த காதலனாற்பேறுபெற்ற
நந்தன்சரித்திரத்தை நானியம்பச் - சுந்தரஞ்சேர்
தில்லைமணிகோபுரத்திற் றேடிவளர்கற்பகத்தாள்
அல்லும்பகற்றுணையேயாம்.

முக்குறுணிவிநாயகர்துதி.

விருத்தம்.

நந்தணிகரத்தான்றில்லை நாயகனருளால்வந்த
நந்தன்முக்குறுணியான்றன் னளினபொற்றாள்வணங்கி
நந்தன்பேரருட்பாலுண்ட நற்புகழ்ச்சொலிப்பின்போர
நந்தமுற்றுலகிலுள்ளோரும் நலமுடன்வாழ்குவேனே.

சபாபதிதோத்திரம்.

கலி - விருத்தம்.

தக்கசீர்த்திகொள் நந்தன்சரித்திரம்
இக்கதையையெடுத்தே யியம்பிட

செக்கர்மேனியன் தில்லைச்சபைதனிற்
றக்கத்தோமெனுந் தாள்கள்சிரங்கொள்வாம்.

சிவகாமவல்லிதோத்திரம்.

விருத்தம்.

பாம்பினைத்தந்தையாகப் படைத்துப்பின்பெவருங்காணப்
பாம்பினைப்பணியாய்க்கொண்ட பரையருட்பாதமேத்திப்
பாம்பினிற்புலியும்பாம்பும் பார்த்திடநந்தனர்க்கன்
பாம்படிமுத்திதந்த பழங்கதைப்பகருவேனே.

சுப்பிரமணியர்-தெய்வானை-சரஸ்வதி இலக்குமி-விஷ்ணு-இவர்கள்துதி.

விருத்தம்.

சச்சிதானந்தசதாசிவனருளைச்சார்ந்த நித்தியானந்தநந்தன்
உச்சிதக்கதையைக்கீர்த்தனையாக வுலகெலாந்துதித்திடச்சொல்ல
அச்சிலைவேற்கையறுமுகன்தெய்வ யானைசெங்கலைமகள்கமலை
பச்சைமான்மற்றும்பரவியதேவர் பாதபங்கயம்பணிகுவனே.

திருத்தொண்டர்முதலிய தில்லைமூவாயிரவர்துதி.

விருத்தம்.

வாதவூரடியாரோடு மற்றறுபத்துமூவர்
பாதமேவணங்கித்தில்லைப் பதிதனிறனுமேவும்
போதமூவாயிரத்தோர் பொன்னடிக்கமலமுன்னி
யோதுநந்தனர்சரிதை யுரைத்திடத்துணிந்தாமே.

அவையடக்கம்.

விருத்தம்.

சிற்பிகள்காண்போர்சிந்தையுமுவக்கச் செப்புநல்லின்புறந்தீட்டும்
விற்பனங்கண்டவழிவிலாவெழுதும் விதமெனமுத்தமிழென்னுஞ்
சொற்புகழ்கல்வித்துறையெலாந்தெரிந்த தூயநற்புலவர்முன்கருதிப்
பொற்புறவிசைக்குங்கீர்த்தனமிதனைப் புவிமிசைமதிப்பார்களம்மா.

விநாயகர்துதி.

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கணநாதாசரணம்- காத்தருள்
கணநாதாசரணம்.

அநுபல்லவி.

பணமார்சேஷன்றாங்கியபார்மீதினிலே நேருங்
குணமார்நந்தன்சரித்திரங்கூறகிருபைக்காண்பாரும். (கண)

சரணங்கள்.

சொல்லும்ப்ரணவமூலா தூயவேதாந்த நாதா
துலங்குமுனிவர்மனத்துகளறுத்தருட் போதா
நல்லமோதகமுதல்நாடிநுகர்வி னோதா
நாயேன்சொலுந்தமிழைநாடிரக்ஷிக்குந் தாதா (கண)
அம்பரமானமன்றுளாடும்பர னளிக்க
அரைநொடியினில்வலமாகிமனங் களிக்க
உம்பர்பிரானுகந்துவுயர்மாங்கனி யளிக்க
உளந்தளராமலுண்ட முதல்வாதுய ரொளிக்க (கண)
தேஜோங்குநவரத்நச்சிகரமேலைக்கோ புரத்
தேவீற்றிருக்குமெங்கள் தேவாகுண்ட லாதர
பூஜித்தவர்க்குவரம் புரிந்தருளு மாதார
பூமிசைநாடகஞ்செய் புநிதவோ மாகர. (கண)

புராணிகர்சொல் - விருத்தம்.

வளம்பெருந்தருமமோங்கியளாதூ
ஞரினில்வாழ்ந்திடும்புலையர்
உளமகிழ்ந்தெங்கள்குடிப்பெயர்விளங்க
வுதித்தநற்றீபமேமணியே
களங்கிலாக்கதிரேயெனப்புகழ்ந்தோதக்
கதித்தசீர்நந்தனார்சரிதம்
விளம்பிடமுதலிற்றேடயம்படித்து
மேன்மையுமிகப்படைத்தனனே.

தோடயம்.

இராகம்-நாட்டை-ஆதிதாளம்.

திருவளர்தருமாத ஞரார் - செறிபுலைக்குடிலவதாரர்
தருமநெறிநந்தனார்ப் பேரர் - சரித்ரமதனைச்சொலவே - ஆ-ஆ
அருள்வளர்கஜமுக சாமி - அம்பிகைதந்தருளுஞ்சாமி
அங்குசக்கரதல சாமி - அம்புயத்தாணிதந்துணையே-ஜெ
வண்டணிமாமலர்த் தாரன் - மண்டலம்வாழ்த்தியதீரன்
அண்டமெளியற்கு தாரன் - மன்னுங்கதைசொலவே - ஆ-ஆ

புண்டரீகபுரத் தீசன் - புராரியுளமகிழ்நேசன்
தண்டலர்மாமண வாசன் - தாமரைத்தாள்கடுணையே - ஜய

மங்களம்.

விருத்தம்.

சங்கரன்றனக்குஞ்சண்முகன்றனக்கும் சதுர்முகப்பிரமனுர்தல த
பங்கயமாற்குமவர்மனையாட்கும் பார்மகட்பாவலர்தமக்கும் ம்
தங்கியவட்டவசுக்களானவர்க்கும் சதுர்மறையோருமந்தணர்க் ம்
பொங்கியமூவாயிரநந்தனர்க்கும் பொதுப்படமங்களம்புகல்வா

இராகம்-அசாவேரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆதிமத்தியாந்தனுக்குமங்களம் எங்கள்
ஆநந்தநந்தனர்க்கு மங்களம்.

அநுபல்லவி.

பாதிமதிநதியும் பாம்பும்புலி யுரியும்
சோதிக்குழையணியுந் துலங்கவருட் புரியும். (ஆ

சரணங்கள்.

சிலையைவடிவழகிற் சிறந்தவொருபெண் ணுக்கி
சிலைவளைத்தபரசிராமன்கெர்வத்தைப் போக்கி
மலையைச்சுமந்துபெருமடுவிலொருகாற் றாக்கி
மாநடனங்கள்செய்த மாயமாணிவினையெய்த (ஆதிமத்

குருபரநாதருக்குங் குறமகட்பாக ருக்கும்
அருணகிரிநாதனுக் கருள்செய்விசாக ருக்கும்
ஒருமுருகாவென வுளங்களித்தவ ருக்கும்
உம்பர்கோனுக்குகந்த வுயராசினைத்தந்த (ஆதிமத்

சக்கரைமுக்கனியவல் தனைநுகர் நாதருக்கும்
சகலதேவர்தமக்குஞ் சகலவசுக் களுக்கும்
பக்குவமாகவிதைப் பாடுஞ்சங்கீத ருக்கும்
பார்மகட்கும்பங்கயப் பாவையர்க்கும்விஜய. (ஆதிமத்)

பெரியபுராணச்செய்யுள்-விருத்தம்.

திருமறையோர்புராணமவைபதின்மூன்றுசிவமே
தியபரனைவழிபட்டபுராணமீரிரண்டு
குரைகழன்மாமாத்திரரொன்றுறுவர்முடிமன்னர்
குறுநிலமன்னவரைவர்வணிகர்குலத்தைவ

ரிருமைநெறிவேளாளர்பதின்மூவரிடைய
ரிருவர்சாலியர்குயவர்தயிலவினையாளர்
பரதவர்சான்றார்வண்ணார்சிலைமறவர்நீசர்
பாணரிவரோரொருவராம்பகருங்காலே.

உபமன்னியபகவான்

ரிஷிகளுக்குச்சொல்லிய - வசனம்.

இவ்வுலகில்,பெரிதாகிய வேதசாஸ்திரங்களுக்குள்ளே மிகவுஞ் சாரமாகிய பரசிவபத்தியை யுண்டுபண்ணுகின்ற பக்தவிலாசத்தை (உபமன்னியபகவானானவர்) அநேகரிஷிகள் கேட்கச்சொல்லுகின்றார். (பெரியபுராண) மென்றுசொல்லப்பட்ட நூல் சேக்கிழார் சுவாமிகளாலே செய்யப்பட்டது. ஸ்காந்தபுராணத்திலும், இன்னமனேகபுராணங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்ட பத்திமார்க்கங்களாகிறகடலிலேநீரைக் கையாலள்ளிக்குடித்ததுபோலச் சிலகீர்த்தனங்களினாலும், விருத்தங்களினாலும்,சிலபத்தர்கள் சரித்திரங்களைக்கொண்டாடுவது போலஉளறினேனென்று ஆனைதாண்டபுரம்- கோபாலகிருஷ்ணையன் பெரியோர் அடிவணங்கி ஆனந்தம்பெருகிச்சொல்லிய திருநாளைப்போவார் சரித்திரத்தை யாவரும் வினவிக்கேட்கும்படி சிரம் வணங்கி விளம்பினேன், பாரதம், பாகவதம், பகவற்கீதை, சிவரகசியம், ஸ்காந்தமுதலாகிய பக்திஞான வயிராக்கிய சாஸ்திரங்களிலே மிகவுஞ்சாரமாகிய பரசிவபக்திபண்ணாமல், இச்சுரவேத பாரங்கதனாயிருக்கின்ற பிராமணனைப்பார்க்கிலும், பரமசிவபாதாரவிந்த பத்திபண்ணுகிறவன் பறையனாயிருந்தாலும், பதினான்கு லோகத்தையும் பரிசுத்தம் பண்ணுவானென்று உபமன்னியபகவான்சொல்ல,அதற்கு ரிஷிகள்சொல்லுகின்றார்கள். பத்திஞானவயிராக்கியங்களை தெரியப்படுத்தாநின்ற வேதபுராணங்களைப்பார்க்க அறியாராம், அன்றியில் அவிவேகிகளாயிருக்கிற சண்டாளர்களுக்கு எப்போது பத்திவருமென்று ரிஷிகள்கேட்க உபமன்னியபகவான் சொல்லுகின்றார்.

உபமன்னியபகவான் ரிஷிகளுக்குச்சொல்லுகின்ற

நொண்டிச்சிந்து - இராகம், புன்னாகவராளி.

பழனமருங்கணையும்-புலைப்-பாடியருகுறைவீடுதனில் - சுரையோ படர்ந்திருக்கும்-அதைச்-சுற்றிலும் நாய்கள் குலைத்திருக்கும்-பரந்தோடிவட்டமிடும்-இளம்-பச்சைப்பிசிறைநபேலிச்சைகொண்டு கோழிகூவுங்கூக்குரலும் - பாழும் - கொல்லையருகினில் வெள்ளை

லும்பும் - நரம்புங்குவிந்திருக்கும் - பல - நெட்டிமிதந்திடுங் கு
டைகளில் - நண்டோகுடியிருக்கும் - சிறு - நத்தைகமடம்வலு
ருக்கும் - தோலூருங்கேணிகளில் - வெகு-தொல்லைப்படும்வா
சொல்லறியாப் - பரம்போ அடித்திருக்கும் - வயற் - பக்கங்க
மெத்தநொக்கெலும்பும் - கிழித்தோல்நரம்புகளும் - அவர்க் -
மில்லைசிறு மீனுலறும் - தெருவில்விளையாடிக்கொண்டு - அவ
தெந்தினம்பாடுவர்சுந்தரமாய் - இலுப்பைமணியரையில்-கட்டி -
ண்டந்தலைகளில் பூண்டிருக்கும் - சங்குதோடுகாதணியும் - அரு
தாவடமேயவர் தூவிடமாம் - மணியோதரித்திருப்பார் - தெரு-
சற்புறத்தினி லேசிக்கொண்டு - கொண்டாட்டமாயிருப்பார் -
யைக் - கொட்டிக்கொண்டு தனக்கிஷ்டபூடன் - மதுவுண்டு செ
விப்பார்-பறை - வாத்தியமும்வெகுநேத்தியுடன்-இருக்கும்புலைப
டி-அதில் - ஈசன்திருவடிநேசமுடன்;சாரும்ஒருபுலையர் - அவர்,
திமுறைத்தவருதவராம்-நந்தனாரவர்பெயராம் - வெகு-நல்லவா
ந்தத்தொல்லுலகில் - அவரேசிவனடியார் - அவர்க் - காருமெதிரி
லைத்தாரணியில் - கோடிகோடிசென்மங்களோ - முன்னங் - குற்
மறச்செய்தநற்றவமே - அவதாரமானதுவோ - ஈசன் - அன்புபுரி
ம்பேரின்பசுகம் - கொள்ளைகொள்ளவோபிறந்தார் - திருக் - கோ
ல்வலம்வந்தாராவலுடன் - செய்யும்பணிவிடைகள் - ஈசன்-சிந்
மகிழ்ந்து குளிர்ந்திடவே-மத்தளபேரிகைக்கும் - இசை - வார்கெ
டுத்தப்புறந் தோல்கொடுத்து - மறவாமலேதினமும் - நல்ல - வா
ம் பெருகுங்கோரோசனையும் - தேவாலயங்கள்தொறும் - தந்து -
த்தமுருகிய பத்திவெள்ளம் - புரண்டோடிக்கங்குகரை - என்று
புகலரிய வொண்ணாதுகண்டீர் - சாதியில்நீசனவர் - பேணிச்- சா
முறவின்முறையாருடனே - திருப்புன்கூர்ச்சென்றரனைக் - கண்டு
சேவித்திசைபாடிபாவித்தபின் - தில்லைச்சிதம்பரத்தைக் - கண்டு
சேவிக்கவேண்டுமென்றுவலுடன் - நாளைப்போவேனென்றாராம்
தன்னை- நாடும்பறையர்களோடிவந்து - அண்ணே நீபோகாதே - நம
க்-காண்டைபொல்லாதவன் - வேண்டிக்கொள்ளான் - பார்ப்பாரசா
தியுண்டே-அதென்ன-பாடுபடுமுழக்காடுமங்கே-நமக்குந்திருநாளோ
அந்த - ஞாயமுண்டோ யென்னமாயமிது - வென்றே தடைசெ
தார் - சிவன்-வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டே - அரியா
போலிருந்த - செம்பொன் - னம்பலத்தாடியைக்கும்பிடவே - ஆ
னார்தனிலிருந்து-விடும் - அம்புபோலப்பறந்தையமின்றித் - இல்லை
யருகில்வந்தார் - மனங் - தேறிக்கொண்டார் குறை யாறிக்கொண்
டார்-கெண்டாமணியோசை - காதில்-கேட்குதென்றாரதைப் பார்க்

கவென்றே-கொண்டாட்டமாகிவந்தார்-கையைக் -குவித்துக்கொண் ண்டே தனக்கம்பிட்டதோ - வென்றேமனமகிழ்ந்தார் - தெரு-வீதி யிலேவந்துகாதலுடன் - கண்டார்களையாறி-இரு-கண்களிலானந்தம் பொங்கிடவே - நின்றார்மதிற்புறத்தே-வெகு - நேத்தியென்றாரிதை ப்பார்த்ததில்லை - பணிந்தார்பரவசமாய்-நல்ல - பாக்கியசாலிகளாகு மென்றார் - இதுதானேதில்லைப்பதி - என்று - எக்கலித்தாராடிக் கெக்கலித்தார் - ஐயாவுன்சந்நிதியோ - நான் - ஆசைகொண்டு வந் தேனேசமுடன் - தெருவில்பொடித்தூளை - அள்ளித் தேகமுழுதி லுந்தாகமுடன் - தரித்தார்திருநீறாய்- நாலு - சாஸ்திரவேதங்கள்பா ர்த்துணரும் - பெரியோரிருக்குமிடம் - இந்தப் - பேயனிருப்பது ஞாயமல்ல - நானேபறைச்சாதி-தில்லை - நாதன்தரிசனமாதாரவாய் ப்-பண்ணுப்படுபாவி - இந்தப் -பாரிலிருப்பதுசீரலவே - என்றேகு ளத்தோரம் - புக்கி-ஏங்கிநின்றார் துயர்நீங்கிநின்றார் - ஓயாப்பெரு ங்கவலை-கொண்டு-உள்ளங்குழைந்திட வெள்ளமெனக் - கண்ணீர் கரைபுரள - இரு-கைதொழுதாரவர் மெய்தொழுதார் - கீழேபுரண் டழுதார் - ஒன்றுங்-கேள்விமுறை யில்லையோநாதா - வென்றேதலை குனிந்தார் - எந்தன் - வேதனையைக்கண்டுஆதரிக்கும் - தெய்வங்கி டையாதோ - பாவி- சித்தந்தெளியவிரத்திதந்து - வாவென்றழைப் பாரோ- விண்ணில்-வானவர்கள்போற்றுமூனமிலா - கனகசபைநட னம் - கண்ணிற்-காட்டக்களித்திடநாயடியேன் - வருந்தித்துஇப்பே னே - எந்தன் - வாணாளொழிவது வீணெனவே - அடடாயிதென் னவென்று - சொல்லி - அந்நகர்வீதியைச்சுற்றிவந்தார் - இரவும்பக லோயா - ரதை-ஈசன்கண்டுவிசுவாசமுடன்-பாலகிருஷ்ணன் பணியு ம் - திருப் - பாதமுள்ள தில்லைநாயகனே - கனவிலுருவாகி - வந்து- காக்ஷிக்கொடுத்துக் கடாக்ஷித்தபின் - எரியினிடைமூழ்கி - வெகு- இன்பம்பெருகிய அன்பர்துதி - வேதமுனிவடிவாய்த் - தில்லை-வே தியர்கண்டிரு கைதொழுதார் - அங்கம்புளகிதமாய்ச் -செம்பொன்- னம்பலத்தாடிய சம்பிரமத்தைக் கண்டாரதிந்தில்லால்,

---

இராகம், எதுகுலகாம்போதி - சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

நீசனாய்ப்பிறந்தாலும் போதும்
ஆசையுடனம்பலவனடியி லிருந்தாலும் (நீசனாய்ப்)

சரணங்கள்.

கோதிலாததவங்கள் புரிந்தாலும் - தங்கள்
குலவண்மைதவறாதநெறியி லிருந்தாலும்
வேதமுடியாவுமுணர்ந் தாலும் - மாயை
விலகாது ஒருநாளுந் துலையாதுதுன்பம் (நீசனாய்ப்)

களவுகுலேசெய்து வந்தாலும் - பழி
காரருடன்என்னேரங்கூடியிருந் தாலும்
வளமறவேவாழ்வுகெட் டாலும் - நல்ல
மனிதனவனிடமாகமறலியணு காது. (நீசனாய்ப்)

ஏத்தகருமங்கள்செய் தாலும் - எங்கு
மிடையாதகொடையாளியெனவிருந்தாலும்
கோத்திரக்கீர்த்திமிகுந் தாலும் - எங்கள்
கோபாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதம்நினையாதோன். (நீச)

வசனம்.

இப்படியே பக்திசெய்தால்போதும் மற்றசாதி வருணாசிரமங்களி னாலேஒன்றும்பிரயோசனமில்லையென்றும்,ஒருஇதிகாசத்தைச்சொல்லுகின்றார். பூர்வத்திலே, தில்லைவெட்டியானென்றும்பெற்றான், சாம்பனென்றும், ஆதனூர் நந்தசாம்பனென்கிற திருநாளைப்போவானென்றும் பெயர்பெற்ற இம் மூன்றுபேர்களுந் திருச்சிற்றம்பலத்தை யடைந்தார்கள். இம்மூன்றுபேர்களில், நந்தசாம்பனென்பவர் மாத்திரம் தில்லை மூவாயிரம் பேர்களும் பார்க்கச் சபாப்பிரவேசமானா ரென்றுசொல்ல, ரிஷிகளெல்லாரும் ஆனந்தமடைந்து உபமன்னிய மகாரிஷியைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்துப் பாடிவணங்கி அஞ்சலிசெய்து ஓய்சுவாமி,எல்லோரும் பார்த்திருக்கையில் முத்தியடைந்த திருநாளைப்போவாரென்று பெயர்படைத்துப் பேறுபெற்ற சிவபக்தருடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லுங்களென்று ரிஷிகள் பிரார்த்தித்துக் கேட்கும்போது, உபமன்னிய மகாரிஷியானவர் மிகவுஞ் சந்தோஷமடைந்து ஈஸ்வரனுடைய குணங்களை வருணிப்பதைப்பார்க்கிலும், ஈஸ்வரபக்தர்களுடைய குணங்களைச்சொல்லுகிறது மெத்தவும் புருஷார்த்தமென்றுசொல்லத் தொடங்கினார். சிதம்பரத்திற்கு நாளைப்போவேனென்று சிலநாள் நந்தன்சொல்லிவந்த படியால், நந்தனுக்கு நாளைப்போவாரென்று நாமதேயமுண்டாச்சுது, ஆகிலும், ஈஸ்வரனுடைய குணங்களைச் சொன்னாலுஞ் சொல்லலாம் பக்தர்களுடைய குணங்களைச்சொல்ல யாவர்க்குந் தெரியாது தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுவோமென்று மயிர்சிலிர்த்து ஆனந்தக்கண்ணீர்வடித்து மனங்களித்துப் பரமசிவனை நினைத்து வாயால்துதித்து ஆத்துமா ஆத்துமிகளாயிருக்கின்ற தாபத்திரயங்களினாலே துன்பப்பட் டிருக்கின்ற செந்துக்களுக்கு அமிர்தவருஷம் வருஷித்தல்போல நந்தனாருடைய புண்ணிய கதாமிர்தத்தைவருட்சிக்கத் தொடங்கினார்.

இராகம், சங்கராபரணம் - ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

நந்தன்சரித்திரமானந்தம்-ஆனாலுமத்தி
யந்தம்பக்திரசகெந்தனும்-சொல்லச்சொல்ல. (நந்தன்)

நந்தன்சரித்திரம்வெகு அந்தம்-சிவனாருக்குச்
சொந்தந்துலையும்பவ பந்தம்-கேட்டபேர்க்கு. (நந்தன்)

ஏதுயிவனைப்போலே சாது-பூமியிலிருக்
காது அரிது இருகாது -படைத்தபேர்க்கு. (நந்தன்)

வாடிமனதிளகிப் பாடி-அரகராவென்
றாடிகனகசபை நாடிச்-சேருவேனென்ற. (நந்தன்)

அண்டர்கொண்டாடுஞ் சோழ-மண்டலநாதனைச்சூழக்
கொண்டமேற்காநாட்டில் விண்ட-ஆதனூரில்வாழ். (நந்தன்)

இராகம், கமாசு - ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

திருநாளைப்போவான்-சரித்திரம்
தேனிலும்பாலினுமினியதுகண்டீர் (திருநா)

சித்தமுருகிய சிவயோகிகளுக்
கர்த்தமிதுவென்றனுதினம்பணியும் (திருநா)

மேதினிபுகழுமாதனூர்விளங்கவந்தமாதவஞ்சாதனைபெருகிய
பேதமிலாதவன்வேதகுருபரநாதனைப்பணியும் (திருநா)

மனதில்குற்றமில்லாதவனிந்தை வஞ்சனைமாய்கைசொல்லாதவன்
கனவிலும்நினைவிலும் சிவபதங்குருபதங்
கருத்துறைகளித்திடப் பெருத்திடவரசனும் (திருநா)

சாதிமுறைமைதவறாதவன்பவ சாகரத்திடைமுழுகாதவன்
பூதமாயாதிக ளாகியவுலகம்
பொய்யிதுமெய்யிதுவல்லவென்றறிந்திடும் (திருநா)

பெரியபுராணச்செய்யுள்.

விருத்தம்.

பகர்ந்துலகுசீர்போற்றும் பழையவளம் பதியாகுந்
திகழ்ந்தபுனற்கொள்ளிடம்பொன் செழுமணிக டிரைக்கரத்தான்
முகந்துதரவிருமருங்கு முளரிமலர்க் கையேற்கும்
அகன்பணைநீர்நன்னாட்டுமேற்காநாட்டாதனூர்.

வசனம்.

கொள்ளிடத்துக்குச் சமீபமாகிய உலகமெல்லாம் புகழும்படி
க் கீர்த்திபெற்றிருக்கின்ற அமராபதி, அளகாபுரி பட்டணத்தை

தோற்நச்செய்யும் மாடமாளிகை கூடகோபுரத்தோடும் அணிமாதி சித்திகள் நிறைந்துதிரண்ட செல்வத்தோடும் வேதவேதாந்த தத்துவஞானமறிந்து சாட்சாத்காரம்பெற்ற வேதியரோடு மற்றமூன்று வருணாசிரமங்களாலே சூழப்பட்டு பூலோகத்தி லதிக மென்று சொல்லப்பட்ட ஆதனூரென்னும் கிராமத்துக்கு வெளியில் நஞ்சைநிலங்களாலே சூழப்பட்டிருக்கின்ற கடைசாதியர் குடியிருக்குஞ் சேரியைக்கொண்டாடிச் சொல்லுவார். ஏனென்றால்,ஸ்காந்த புராணத்தில் அஞ்சுபோககண்டத்திலே சிவபக்தன் குடியிருக்குஞ்சேரியைக் கைலாசமென்று வருணித்துச் சொன்னபடியால், உபமன்னியபகவான் மிகவுங்கொண்டாடிச் சொல்லுகின்றார்.

சி ந் து.

பழனமருங்கணையும்-புலைப் - பாடியது கூரைவீடுதனில், கூரையோபடர்ந்திருக்கும் - அதைச் - சுற்றிலும்நாய்கள் குலைத்திருக்கும் புரந்தோடிவட்டமிடும் -இளம் பச்சைப்பிசிதமேலிச்சைகொண்டு, கோழிகூவுங்கூக்குரலும்-பாழுங் கொல்லையருகினில் வெள்ளெலும்பும், நரம்புங்குவிந்திருக்கும் - பல - நெட்டிமிதந்திடும் குட்டைகளில், நண்டோகுடியிருக்கும் - சிறுநத்தைகமடம் வலுத்திருக்கும் தோலூருங்கேணிகளில் - வெகு-தொல்லைப்படும்வாடை சொல்லறியாப், பரம்போ அடித்திருக்கும் - வயற்-பக்கங்களில்மெத்த நொக்கெலும்பும், கிழித்தோல் நரம்புகளும்-அவர்க்-கீனமில்லைசிறு மீனுலரும், தெருவில்விளையாடிக்கொண்டு - அவர்- தெந்தினம்பாடுவர் சுந்தரமாய், இலுப்பைமணியரையில் - கட்டி-இண்டந்தலைகளில் பூண்டிருக்கும், சங்குதோடுகாதணியும் - அருந்-தாவடமேயவர் தூவிடமாய், மணியோ தரித்திருப்பார் - தெரு - வாசற்புறந்தனி லேசிக்கொண்டு, கொண்டாட்டமாயிருப்பார் - கையைக் - கொட்டிக்கொண்டுதனக்கிஷ்டமுடன், மதுவுண்டுகெக்கலிப்பார் - பற - வாத்தியமும்வெகுநேத்தியுடன், இருக்கும்புலைப்பாடி-அதில்-ஈசன்திருவடிநேசமுடன், தரிக்குமொருபுலையர்-அவர்-சாதிமுறைதவ றாதவராம், நந்தனாரவர்பெயராம்.

வ ச ன ம்.

இவ்விதமாய்க் கடையரிருப்பின் வரப்பினில்வாழ்வார் இப்பரிவுடன் சிவன்கழற்கேவிளைத்த வுணர்வோடு மந்தராபத்தி லூற்புலமையாண்ட தொழிலனுயத்திலொப்பிய நந்தனரென் றொருவருண்டாயிருக்கும் புலைப்பாடியில் பரமசிவன் பாதாரவிந்தத்தில் மிகுந்த அந்தரங்கம் பொருந்தினவராகியநந்தனார் மிகுந்தபத்திபுரிந்திருந்தார் வீச்சுடன் சேற்றில் விழுந்தாலும் பிள்ளைப் பூச்சிமே

லொட்டாது அத்தன்மைபோல், எத்தனைகாரியமிருக்கினும் முத்தி யளிக்கும் கர்த்தனாகிய அத்தனை தனதுசுத்தமாகியசித்தத்தில் நித்த மும்வைத்து உத்தமபத்திபெற்றிருந்தார் - மற்றதுமறந்தார்-உற்றது முணர்ந்தார்-இப்படியெல்லாமிருந்தும், நல்லகுண மில்லாமற் போனால், உலகம் பொல்லாங்கு சொல்லுமல்லவா.

சிந்து.

இவர்வெகு-நல்லவராமிந்தத் தொல்லுலகில் அவரேசிவனடியார்.

வசனம்.

என்று ஆச்சரியங்கொண்டு சொன்னபடியினாலே, இவரைப் போல பத்திமார்க்கத்திலமிகுந்தவராயிருந்தவர் ஆரிருக்கிறார் ஆரிருப்பார் என்று இணைசொல்லப்போகா துணைகடந்தபரமசிவபத்திமானென்று சொல்லப்படும்.

சிந்து.

அவர்க்-காருமெதிரில்லைத்தாரணியில் கோடிகோடிசென்மங்களோ முன்னங்-குற்றமறச்செய்தநற்றவமே அவதாரமானதுவோ - ஈசன்-அன்புபுரியும்பேரின்பசுகம் - கொள்ளைக்கொள்ளவோ பிறந்தார் திருக் கோவில்வலஞ்சுழன்றுவலுடன்-செய்யும்பணிவிடைகள்.

பெரியபுராணச்செய்யுள்.

விருத்தம்.

ஊரில்விடும்பறைத்துடவை யுணவுரிமையாக்கொண்டு
சார்பில்வருந்தொழில்செய்வார்தலைநின்றார்தொண்டினாற்
கூரியலையமுக்குடிமிப்படையண்ணல்கோயிற்றாலும்
பேரிகையேமுதலாயமுகக்கருவிபிறவினுக்கும்
போர்வைத்தோல்விசிவாரென்றினையனவும்புகலுமிசை
நேர்வைத்தவீணைக்கும் யாழுக்குநிலைவகையாற்
சேர்வுற்றதந்திரியுந் தேவர்பிரானர்ச்சனைகட்
கார்வத்தினுடல்கோரோசனையுமிவையளித்துள்ளார்.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம்நந்தனார் சிவஸ்தலங்கள்தோறும்போய் சுவாமியைத் தோத்திரஞ்செய்கிற தெப்படி யென்றால்,

---

இராகம், காம்போதி - ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

செந்தாமரைமலர்சூழோடைகளுமேடையுஞ்
செறிந்தமாதர்க ளாட்டம்-சிறந்தவேனோர்

எந்தைபிரானுக்கபி - டேகக்கோரோசனைமற்
றீந்தொழிந்தார்மண வாட்டம்

சிவசரவணமூர்த்தி - ஞானசம்பந்தரெனத்
திருவவதார மாக-வந்தசீர்காழி
புவனரட்சகன்றிரு - நிலநாயகியையேத்தி
பூரித்தார்வெகு வாக
ஒருபொற்புரமதி - லோங்கியமாயூரத்
துவந்தவிஸ்வநா தீசரை-மிகத்தொழுது
ஒருமுகக்கருவிக்குந் - தோல்நரம்பிவைதந்தா
ருலகிற்புகழவுந்தன் பெயரை
உமையொருபாகத்தி - லுயர்ந்தபரன்றரும
னொருபசுவுங்கன் றுக-மாயவேடஞ்
சமைந்துப்பின்மனுநீதிச்-சோழன்றனக்குக்காட்சித்
தந்தவாரூர்ச்சென்றுரன் பாக

வசனம்.

பின்னும் நந்தனர் தாம்செய்யுந் தருமமேதென்றால், இவர்புலையரானபடியால் சிவஸ்தலங்களுக்குப்போய் வீதியைச்சுற்றி சந்நிதியில்வந்து தடிவிழுந்ததுபோல் உடல்பணியப்பணிந்து புழுதியில் புரண்டு மயிர்சிலிர்ப்பக் கண்ணீருதிர்ப்ப வாய்குளறி உரைதடுமாறி ஒருதரமழுது ஒருதரந்தொழுது எக்கலித்து கெக்கலித்து ஒருதரஞ்சிரித்து ஒருதரம்வெறுத்து சகமறந்து அகமிழந்து அனல் கண்டமெழுகதுபோ லுள்ளமுருகி ஆனந்தவெள்ளம்பெருகி கள்ளங்கருகிச் சிவன்சிவனேயென்று வாய்வலிக்கப்பேசி கைவலிக்கக் கொட்டி கால்வலிக்கக் கூத்தாடி நிற்பவ ரொருமுகூர்த்தஞ் சித்திரத்திலெழுதும் பதுமைபோல் கண்ணிமைபாமல் வாயசையாமல் கையசையாமல் காலெழாமல் வாயசையாமல் ஓசை தெரியாமல் அலையடித்தோய்ந்த கடல்போல நிறைந்து தன்னைமறந்திருப்பார் தன்னினைவுவந்து பரவசந்தெளிந்து ஈசனைப்பணிந்துகொண்டு வந்தபணிவிடை செலுத்தக் கோவிலார்கேட்கக் கும்பிடுபோட்டுச் சொல்லுவார்.

இராகம், ஆனந்தபைரவி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வாரிருக்குதுதோலிருக்குது வாங்கிக்கொள்ளுவீரே-மத்தளங்கள்
பேரிகைக்கும்வீணைக்கும்நல்ல விறுக்கிக்கட்டும்விசை (வாரிருக்)

பேரிருக்குதுபோதுஞ்சிவன்-பெருமையைக்கொண்டாடிதினமும்
சீருறைகின்றதில்லைப்பதியில் சேருதற்குபாயந்தேட (வாரிருக்)

சிறியவனுன்சாதியொன்று மறியாதவனேழை-சிவ
பெருமானுக்கடியேன்செய்யும் பணிவிடையிது (வாரிருக்)

சிந்து.

செய்யும்பணிவிடைகள்-ஈசன்-சிந்தைமகிழ்ந்துகுளிர்ந்திடவே, மத்தளபேரிகைக்கும் - இசை- வார்கொடுத்துப்புறந்தோல்கொடுத்து, மறவாமலேதினமும்-நல்ல-வாசம்பெருகுங் கோரோசனையும், தேவாலயங்கள்தோறும் - தந்து - சித்தமுருகியபத்திவெள்ளம், புரண்டோடிக்கங்குகரை-என்று-பேதமறியவொண்ணாதுகண்டீர், சாதியில்நீசனவர்.

வசனம்.

இப்படி பத்திசெய்யாநின்ற நந்தனாருடைய வரலாறேதென்றால்.

இராகம் - துக்கடா, ஆதிதாளம்.

ஆதனூரிலொருவேதியர்க்குள்ளே அடிமைக்காரப்பறையன்
சூதுவாதுமொன்றுந்தெரியாதவன்பரிசுத்தமானபத்தன்
கோதிலாததங்கள்சாதியர்க்குச்சிவகுணங்களைமிகச்சொல்லி
காதலோடுதிருப்புன்கூரீசனைக்கண்டுவருவோமென்றார்.

வசனம்.

நந்தனார் சிவதரிசனஞ் செய்யவேண்டியதற்காக தங்கள் சாதியாரைக்கூப்பிடுகின்றார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சிவலோகநாதனைக்கண்டு-சேவித்திடுவோம்வாரீர்

அநுபல்லவி.

பவமயங்களைப்போக்கி-அவர்
பரமபதத்தைக்கொடுப்பாரந்த (சிவலோக)

சரணங்கள்.

அற்பசுகத்தைநினைந்தோம் அரன்திருவடிமறந்தோம்
கற்பிதமானபிரபஞ்சமீதுகானல்சலம்போலேயெண்ணி (சிவ)

ஆசைக்கடலில்விழுந்தோமினி யறிவுக்கறிவையிழந்தோம்
பாசமகலவழிதேடாமல்பாதவிக்கும்பாவியானோம் (சிவ)

மானிடசன்மங்கொடுத்தார் தன்னைவருந்தக்கரங்களளித்தார்
தேனும்பாலும்போலேசென்றுதேரடியில்நின்றுக்கொண்டு. (சிவ)

பெரியபுராணச்செய்யுள்

விருத்தம்.

திருப்புன்கூர்ச்சிவலோகன் சேவடிகண்மிகநினைந்து
விருப்பினொடுந்தம்பணிகள் வேண்டுவனசெய்வதற்கே
அருத்தியினாலொருப்பட்டங்காதனூர்தனினின்றும்
வருந்தமுறுங்காதலினால் வந்தவ்வூர்மருங்கணைந்தார்.

வசனம்.

அன்பின்மிகுதியால் சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்று நெடுநாளாய்ச்சொல்லி நிச்சயஞ்செய்த நந்தனுருக்கும் பறையர்களு க்குமுண்டான வாக்குவாதம்.

(அவர்கள்) தவஞ்செய்யுஞ் சடங்கிதுவல்லவோ பறையர்கள்செய் தால் பாவமேயென்றார்.

(நந்தன்) தேருந்திருநாளு மிருக்குது போவோம் வாரும் வாருமெ ன்று வருந்தியுமழைத்தார்.

(அவர்கள்) பொறும்பொறுமிது புண்ணியமல்ல ஏரிக்குப்போவோ மென்றிவரையுமழைத்தார், சேரியைநீங்கிச்சிலதுபேர்வந்தார்.

பதினொருபேர்கள் பண்புடன்வந்தார் நந்தன்மாரிபோல் ஞானமார்க் கம்பொழிந்து, தவமுனிபோலேதானங்கேநின்றார்.

(அவர்கள்) சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்றார் நந்தன் வெறு ங்கையோடே போகலாகாதென்று

வாருடன்தோலும் வரிசையாய்க்கொண்டார் அவர்கள் சேரியிலுள் ள சிறிதுவென்றார்.

(நந்தன்) வந்தபுலையருக்குப்பத்திபெருகவே நெத்தியில்நீறிட்டார்.

(அவர்கள்) சத்தியந்தானென்றுமெத்தவுங்கும்பிட்டார்.

இராகம்-வராளி, சாப்புதாளம்.

இவர்—சிங்காரமானபள்ளுபாடினார்
அவர்—அங்கங்குளிர்ந்துகொண்டாடினார்
இவர்—கோரோசனைப்பையையெடுத்தார்
அவர்—தாராளமாய்வாரிக்கொடுத்தார்
இவர்—சிவமந்திரஞ்சொல்லிச்சேவித்தார்
அவர்—தவமிஃதேயென்றுச்சரித்தார்
இவர்—ஆசைப்பெருங்கடல்தாண்டினார்
அவர்—ஓசைப்படாமலேவேண்டினார்
இவர்—அளவில்லாதானந்தமடைந்தார்
அவர்—அளவில்லாக்காட்சிப்பெற்றிருந்தார்
இவர்—திருப்புன்கூரீசனைப்பாடினார்
அவர்—விருப்பமோடிவரைக்கொண்டாடினார்.

வசனம்.

இப்படி எல்லோருங்கூடிச் சிவனைஅடிக்கடிவணங்கி அரகரா வென்றுரைத்திடுஞ்சத்தம் பரமனேயறிவார், இப்படி நந்தனுர் பதி னொருபேர் பறையரோடு திருப்புன்கூர்வந்துசேர்ந்தார்.

சவாயி.

நலம்வந்துவீதி வலம்வந்துகண்கள்
சலம்வந்துசோரும் பலம்வந்துதெங்கள்
குலஞ்சுத்தமாச்சு மலம்வெந்துபோச்சு
நலங்கண்டோமென்று நிலங்கொண்டுநின்றார்.

வசனம்.

அந்தத்தலத்திலே நந்தி மிகவும் பெரிதானபடியினாலே சிவலிங்கதரிசனஞ்செய்வதற்கு நந்திமறைத்திருப்பதால், நந்தனார்துயரமடைந்து சொல்லுகின்றார்.

இராகம் - சங்கராபரணம், ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்.

அரகராதிரிபுராந்தகஜீவாதரவெங்கள்
அம்பிகையொரு பாகா
நிரந்தரமாயெள்ளுளெண்ணைபோலவிருந்து
நினைப்பவர்க்கருள் போகா
வெள்விடைமேல்வரும்விமலநமசிவாய
விளங்கும்வேத முடிவே-நால்வர்க்குத்
தெள்ளுறச்சிவஞானபோதமளிக்கவந்த
சிறந்தமெய்த்தவ வடிவே
மானுமழுவுந்தமருகவாகுவலயமும்
மருவுஞ்சூல பாணி-எனி
பேனுங்காணத்தரிசனைதரவுடையுட
னெழுந்தருள்வீரிங்கு தோணி
மன்னுஞ்சந்நிதிமுனம்மருவுமிடபதேவர்
மறைந்திருக்கநினைக் காணேனே
என்னவினைசெய்தேனோ கண்பெற்றபாவந்தானோ
இதயத்தில்மகிழ்ச்சி பூணேனே.

சவாயி.

சிவலோகநாதன் திருச்சந்நிதானம்
மலையாகிநந்தி மறைத்திடுதிங்கே
பலகாலஞ்செய்த பாழ்வினைகுவிந்து
மலையாகியிப்படி மறைத்ததோவென்றார்.

வசனம்.

என்று சொல்லிய நந்தனார்பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம் - தேசிகதோடி, ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

வழிமறைத் திருக்குதே மலைபோலே
ஒருமாடுபடுத் திருக்குதே. (வழி)

பாவிப்பறையனிந்தவூரில்வந்தும்வன்பாவந்தீரேனோ-உந்தன்
பாதத்தில்சேரேனோயேறேனோசிவலோகநாதாமாடு (வழி)

தேரடியில்நின்றுதெரிசித்நாலும்போதும்கோவில்வர மாட்டேனே
ஐயே - ஓரடிவிலகினால்போதுமங்கெநின்று
உற்றுப்பார்க்கச்சற்றேவிலகாதோமாடு. (வழி)

வசனம்.

இப்படி நந்தனூர் தரிசனங்காண ஓயாமல் மனவருந்தும்போது சுவாமி நந்தனார்மீதிரங்கி நந்தியை விலகச்சொன்னார்.

பெரியபுராணச்செய்யுள்
விருத்தம்.

சீரேறுமிசைபாடித்திருத்தொண்டர்திருவாயி
னேரேகும்பிடவேண்டுமெனநினைந்தார்க்கதுநேர்வார்
காரேறுமெய்யிற்புன்கூர்க்கண்ணுதலார்திருமுன்பு
போரேற்றைவிலகவருட்புரிந்தருளிப்புலப்படுத்தார்.

இராகம்-தக்கடா, ரூபகதாளம்.

ஒருநாளும்வாராதபத்தன்-திருநாளைப்போவாரெனுஞ் சித்தன்
உலகெங்கும்பிரதித்தம்கண்டு-ஒதுங்காமலிருந்ததுகுற்றம்.

இராகம் - அங்குசதோணி, ரூபகதாளம்.
பல்லவி.

சற்றேவிலகிஇரும்பிள்ளாய்-சந்நிதானமறைக்குதாம்-நீ (சற்)
அநுபல்லவி,
நற்றவம்புரியுநம்மிட திருநாளைப்போவார்வந்திருக்கிறார். (சற்)

சரணங்கள்.

சாதிமுறைமைபேசுறான்-தன்னையிகழ்ந்துமேசுறான்
கோதிலாதகுணமுடையோன் கோபங்கொண்டால்தாளமாட்டோம்

வேதகுலத்தைப்போற்றுறான்-விரும்பிவிரும்பியேற்றுறான்
பூதலத்திலிவனைப்போலேபுண்ணியபுருஷனொருவனில்லை. (சற்)

பத்தியில்கரைகண்டவன்-பார்த்துபார்த்துவுண்டவன்
சித்தங்குறையில்நமதுசெல்வம்-முற்றுங்குறையுந்தயவுசெய்து. ()

சிவாலயத்தில் நந்தி விலகியிருப்பது, திருக்குளம் வெட்டுதல் விநாயகர் கூலியாளாகவேலை செய்தல் அதற்கு நந்தனர் கூலியாக நெல்லைக் கொடுக்கல் நந்தனர் பறையர்கலோடு நின்று தரிசித்தல்)

வசனம்.

இப்படி சுவாமிசொல்ல நந்திவிலகினார்.

துக்கடா.

நந்தி தூரவிலகிநின்றார்-தன்சாமிமனதைக்கண்டார்
இவன் நல்லபக்தனென்றார்-அடங்காதவெட்கங்கொண்டார்.

இராகம்-சாவேரி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மற்றதெல்லாம்பொறுப்பேன்
முத்தினாலும் கொடுப்பேன். (மற்ற)

பத்தனுக்குக்குற்றஞ்செய்தா
லதைப்பொறுக்கமாட்டேன். (மற்ற)

திடுக்கென்றவரை துடிக்கப்பேசி
அடிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன் (மற்ற)

பசிக்குதென்றுவருகையிலொருவன்
புசிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன். (மற்ற)

வசனம்.

இப்படி சுவாமி சொல்லும்போது நந்திமனதுகலங்கி தூர விலகிநின்றார்.

நந்தன் சிந்தைகுளிர்ந்துஅளவில்லாதஆனந்தமடைந்து குதித்தார் கெக்கலித்தார் கொண்டாடினடித்தார் துதித்தார் திருவடியுள்ளே பதித்தார் எங்குஞ் சிவமாகப்பாவித்தார்.

கடுக்கா.

குதித்தார்எக்கலித்தார்-உள்ளங்களித்தார்
பள்ளுபடித்தார்-கண்ணீர்வடித்தார் பற்களைக்கடித்தார்
ஒருதரந்துடித்தார்-இருதரம்நடித்தார்
இப்படிதரிசனஞ்செய்தார்-நந்தனார் தரிசனஞ்செய்தாரே.

துக்கடா-ஆதிதாளம்.

சட்டமாகசந்நிதானங்கண்டு நடை தட்டினார்-கைகொட்டினார்
அஷ்டமூர்த்தியொருவர்க்குமென்று கூத்தாடினார்-பண்பாடினார்
கஷ்டமானசமுசாரசாகரந் தாண்டினார்-மெய்வேண்டினார்
இஷ்டதெய்வசிவலோகநாதனை எண்ணினா-ருள்ளநண்ணினார்
மட்டிலாதசந்தோஷங்கொண்டுதான்-பட்டபாடுகளைப் பேசினார்
சென்மங்-கெட்டதென்றுதன்னை யேசினார்
இஷ்டமானதன் சனங்களோடுமவர்-கட்டிமுத்தமிட் டளாவினார்
சிங்கக்குட்டிபோலவே தாவினார்

இராகம்-கலியாணி, அடதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்தாரே - நந்தனார்-தெரிசனஞ்செய்தாரே.

அநுபல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்தார் தேன்மழைசொரிந்து
வரிசையுடன்அவர் வாழி வாழியென்று. (தெரிசனஞ்)

சரணங்கள்.

குதித்துக்குதித்துக்கையைக்கும்பிடுபோட்டுத்
துதித்துத்துதித்துத்தன் துன்பங்கள்தீர (தெரிசனஞ்)

போற்றிபோற்றியென்று பொன்னடிவணங்கிப்
பார்த்துப்பார்த்துப் பரமானந்தங்கொண்டு. (தெரிசனஞ்)

அச்சமறந்தவராறிவிலுணர்ந்து
இச்சைமறந்தவரேகாரமாய் நின்று. (தெரிசனஞ்)

* இராகம்-அபுரூபம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சம்போ கெங்காதரா சந்திரசேகரா ஹரா.

அநுபல்லவி.

அம்பலவாணரே ஆதிரை நாளரே
அடைக்கலமென்றுநம்பிவந்தேன் ஆதரிப்பதுன்பாரம்சொன்னேன்

சரணங்கள்.

தாயுந்தந்தையும்நீ உன்னைத்தவிரவேறே யொருவருமில்லை
மாயன்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியும் மலரடிபணிந்தேன்பிறவியை
[த்தீரும். (சம்போ) *

வசனம்.

தெரிசனம் பண்ணியபின்பு கொண்டுவந்தபணிவிடைசெலுத்தி அவ்வீதியில்மட்டையூறுங் குட்டையை குளமாய் வெட்டவேணுமென்று விசாரமுற்றார், சுவாமி இதையறிந்து நாளைப்போவாராலே குளம்வெட்ட தாளப்போகாதென்று தன்பிள்ளையை ஆளாகப்போகச்சொன்னார்.

துக்கடா.

மாளாப் பிறவிபோக்கும் பிள்ளையார் வந்தார்.

நாளைப்போவார் - நீயாரப்பா வென்றார்
பிள்ளையார் - நானுன்னாளப்பாவந்தே னென்றார்
நாளைப்போவார் - குட்டையைக்குளமாய்வெட்டுவே னென்றார்
பிள்ளையார் - வெட்டினால்மிகுபுண்ணிய மென்றார்

நாளைப்போவார் - அதெம்மட்டுமெட்டு மென்றார்
பிள்ளையார் - குளம்வெட்டுவெட்டுவே னென்றார்
நாளைப்போவார் - அற்பமாய்பதக்குநெல்லைக் கொடுத்தார்
பிள்ளையார் - அப்பனேயிதுபோதும்போதுமென் றுரைத்தார்
நாளைப்போவார் - களித்துநிருவிகற்பமா யிருந்தார்
பிள்ளையார் - குளத்தைவெட்டுதற் கிசைந்தார்.

இராகம்-மோகனம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தடாகமொன்றுண்டாக்கிறார் - கணநாயகர்
தடாகமொன்றுண்டாக்கிறார்.

அநுபல்லவி.

சடாமகுடதரன்-சாம்பவி யுடன்வர
சகலமுனிவர்மனத்-தாமரையு மலர
கடாட்சமாகக்குகன் கணபதியுடன் மன்ன
காதலாலெவருந்துன்ன போதயனுசிதமென்ன. (தடாக)

சரணங்கள்.

கந்தமுலாவியதாமரைப்பூத்து கதிக்க-மிருத்திடுஞ்சேர்
கண்டைவராலுளுவைக்கணமங்கு குதிக்க
சுந்தரமிகுந்தபறவைகள்முழுதிலுஞ் சூழ
சோமசூரியர்கள்சுகமுடன்வந்து தாழ
விந்தையுடனேபலவேள்வியந்தணர் செய்ய
விளங்குஞ்சங்கினமுய்யகளங்கமில்லாமற் றுய்ய. (தடாக)

ஓதிடுவானதியானதுதான்மிக நாண - ஆம்பல்மலர்ந்து
ஒதிமமுங்குருகின்குலமும்எதிர் காண
சோதிமருவுந்தேவ-தாருநிழலுங் கொடுக்க
சுரபிக்கடம்பைமானும்சூழ்ந்துஅங்கே அடுக்க
மாதர்மலர்க்குழலார் - மகிழ்ந்துஅங்கே நீராட
வல்வினைகளும்விட்டோட-வல்லவர்களுங்கொண்டாட. (த)

வாசனைதங்கியமல்லிகைமுல்லையின் சாலை - சந்தனச்சாலை
வாழைபலாக்கமுகுங்கனமாமலர்ச் சோலை
ஆசையாகமயிலழகுறவே நடிக்க
அருமறைப்பூசுரர்க ளநுதினமும் படிக்க
தேசுலாவுந்திவ்யத்-தீர்த்தமாகுமென் றெந்த
திசைதேவர்களுமுந்த இசைநந்தனார்தஞ்சொந்தத். (தடாக)

நாளைப்போவார்நிஷ்டைகலைந்துபார்த்தார்
குளம்வெட்டியிருக்கவுளமகிழ்ந்தார்
பிள்ளையாரிருக்கக்கண்களிற்காணுர்.

வசனம்.

இதெல்லாஞ் சிவன்செயலென்று சந்தோஷங்கொண்டு முன் போலவே கோவிலை வலம்வந்து தன்னுடன்வந்த பதினொருபேர்களுடன் ஆதனூர்வந்து சேர்ந்தார்.

பெரியபுராணச்செய்யுள்

விருத்தம்.

இத்தன்மையிசர்மகிழ் பதிபலவுஞ்சென்றிறைஞ்சி
மெய்த்திருத்தொண்டுசெய்து விரவுவார்மிக்கெழுந்த
சித்தமொடுந்திருத்தில்லைத் திருமன்றுள்சென்றிறைஞ்ச
வுய்த்தபெருங்காதலுணர் வொழியாதுவந்துதிப்ப.

சிந்து.

பேணிச்-சாருந்தொழின்முறை யாரும்புகல் - திருப்புன்கூர்ச் சென்றரனைக்-கண்டு-சேவித்திசைபாடிபாவித்தபின், தில்லைச்சிதம்பரத்தைக்-கண்டு - சேவிக்கவேண்டுமென்று வலுடன், நாளைப்போவேனென்ருராம்.

வசனம்.

நந்தனுர் திருப்புன்கூர்ச் சிவலோகநாதனைத் தரிசனம் செய்து ஆதனூர்வந்த நாள்முதல் ஊணுறக்கமுதலானதும்விட்டார்; தில்லையம்பலம் திருச்சிற்றம்பலமென்று சொல்லத்தலைப்பட்டார், சேரியிலுள்ள பெரியோர்களைக்கூப்பிட்டார், வணங்கிக்கும்பிட்டுச் சொல்லுவார்.

இராகம் - பியாகு, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்போவேநான் - நாளைச் - சிதம்பரம்போவேநான்.

அநுபல்லவி.

சிதம்பரம்போவேன் தேறித்தெளிவேன்
பதங்களைப்பாடிப் பார்புகழ்தில்லைச் (சிதம்பரம்)

சரணங்கள்.

ஒருதரஞ்சொன்ன லுலகங்களுய்யு
மிருவினைப்பயனில்லை என்நாளும் (சிதம்பரம்)

பாதிராத்திரியில் பன்மறையோதி
வேதியர்போற்றிவிளங்கியதில்லைச் (சிதம்பரம்)

திறமொன்றறியாத் தீங்குகள்செய்யும்
பறையனாய்ப்பிறந்த பாவங்கள்தொலையச் (சிதம்பரம்)

வசனம்.

நாளைப்போவார் தனக்குத்தெரிசனங்கிடைக்க வேண்டியதற்காக கற்பகப்பிள்ளையாரைவேண்டுதல்.

விருத்தம்.

காலனுடல்பூமிபடச்சாய்த்திடுவான்செங்கமலக்காலைத்தூக்கி
கோலமுடனடனமிடுந்தனிமன்றுள்நாயகனேகுற்றந்தீரப்
பாலிக்கும்படியெனக்குன்னருள்புரிவாயென்றுநற்பழங்கள்வைத்து
மேலைக்கோபுரவாயிற்கற்பகத்தைச்சிந்தையுள்ளேவேண்டுவாரே.

வசனம்.

நந்தனர் சேரியிலுள்ளபுலையர்களை அழைத்துக்கொண்டு சிதம்பரம்போய்த் தரிசனம்பண்ணவேண்டுமென்று ஆசையுற்றுபக்தி மார்க்கங்களைச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம் - மாஞ்சை, ருபகதாளம்.

நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ - இந்த
நாற்றநரம்புமின்னஞ்சுமப் பேனோ - நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ - இந்த
நாறுமுடலைக்கண்டுகளிப் பேனோ - நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ - இந்த
நாளைவீணாகக்கழிப் பேனோ - நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ - இந்த
நமனார்க்கஞ்சியோடியொளிப் பேனோ - நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ - சிவ
ஞானத்தைப்பாராமலிருப் பேனோ - நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ - இந்த
நாட்டிலிகழுஞ்சென்மம்படைப் பேனோ - நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ - தில்லை
நாதனைக்காணாமல்புசிப் பேனோ - நான் (நா)

ஆநந்தக்களிப்பு.

காணாமலிருக்கலாகாது பாரூங்
கட்டைக்கடைத்தேற வேண்டியிருந்தால் (காணாம)

முத்தியளித்திடும் பாதம் - தில்லை
மூவாயிரம்பேர்கள் பூசிக்கும் பாதம்

சத்திக்கிணையான பாதம் - வேத
சாஸ்திரங்கள்நாலுந்தேடிய பாதம் (காண)

காலனைச்சீறிய பாதம் - சன
காதிகளுக்குள்ளேசெலுத்திய பாதம்
மாலயன்தேடிய பாதம் - எங்கள்
மாணிக்கவாசகர்பிடிகை பாதம் (காண)

ஆசையைப்போக்கிய பாதம் - பர
மானந்தவெள்ளத்திலாடிய பாதம்
வாசம்பொருந்திய பாதம் - தில்லை
மாகாளிதாழவே தூக்கிய பாதம் (காண)

பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதம் - காட்டில்
பாம்பும்புலிக்குக்கூத்தாடிய பாதம்
கோலச்சிலம்பணி பாதம் - தில்லைக்
கோவிந்தராயர்தெரிசிக்கும் பாதம் (காண)

வசனம்.

நந்தனார் சிவனைக்காணாமல் காலம் வீணாகப் போக்கலாகாதென்று தன்னினத்தாரைக் கூப்பிடுகின்றார்.

இராகம்-பியாகு, ரூபகதாளம்.

நுக்கடா.

எல்லோரும் வாருங்கள்
சுகமிருக்குது பாருங்கள் நீங்கள் (எல்லோரும்)

நல்லோர்பணிந்திடுந் தில்லையம்பல
நாதன்பாதம் பணிந்துகொள்வோம். (எல்லோரும்)

கண்ணிகள்.

வாருங்கள் பரமானந்த மிருக்குது பாருங்கள்

சடமெடுத்தபின் னேதுமேகண்டீர்
விடமெடுத்துண்ட மேனியன்றோர்வர
வடம்பிடித்திட வாருங்கள் தில்லையில்
இடம்பிடித்துநா மெல்லோரும்வாழலாம் (வாருங்கள்)

சொல்லடாதில்லைச் சிற்றம்பலமென்று
மெல்லடாவாயைச் சந்நிதிநேரவே
கில்லடாயிந்த மாயப்பிறவியைக்
கொல்லடாசிவ லோகங்குடிபுக (வாருங்கள்)

கள்ளடாகம இல்லறவாழ்க்கையைத்
தள்ளடாநந்தன் சொல்லுறுதியென்று
கொள்ளடாதில்லை யம்பலத்தாண்டவன்
பள்ளடாவென்று பாடிக்கூத்தாடியே. (வாருங்கள்)

வ ச ன ம்.

இப்படி வாருங்களென்றழைக்கப் புலையர்வாராமலிருக்க நந்தனார் நல்லவார்த்தைசொல்லிப் பறையரை சிவநாமத்தைச்சொல்லச் சொன்னார்.

இருச்சொல்லலங்கார வாக்குவாதம்.

நந்தனார் - தில்லையம்பலமென்றுசொல்லச்சொன்னார்
புலையர் - கள்ளப்பேச்சென்றும்மெள்ளச்சொன்னார்
நந்தனார் - சங்கராவென்றுசொல்லச்சொன்னார்
புலையர் - இங்கேவாவென்றுநிற்கச்சொன்னார்
நந்தனார் - சற்றேயாகிலுஞ்சிவனைத்தியானம்பண்ணென்றார்
புலையர் - கத்தையோடுபாலைபானம்பண்ணென்றார்
நந்தனார் - திருச்சிற்றம்பலமென்றுசெபிக்கச்சொன்னார்
புலையர் - வெறுச்சகம்பளமென்றுரைக்கச்சொன்னார்
நந்தனார் - சேரியில்நல்லகாரியமீதென்றார்
புலையர் - ஏரியில்நல்லமாரியீதென்றார்
நந்தனார் - விட்டநாள்நினையாம லெட்டுநாள்மறவாமல்
நிஷ்டைபண்ணுதசென்மம் நஷ்டமென்றார்
புலையர் - விட்டவிரைமுளையாமல் நட்டபயிர்பலியாமல்
கெட்டுதாறுல்கிராமம் நஷ்டமென்றார்
நந்தனார் - உங்கள்புலைத்தன்மைபோகுமென்றார்
புலையர் - எங்களைக்கெடுத்தாயேபாவியென்றார்
நந்தனார் - தேவாதிதேவனைத்தெரிசிப்பீரென்றார்
புலையர் - பாவாடைராயனைப்பாவிப்பாயென்றார்
நந்தனார் - அனத்தாளுமீசனுக் கன்புசெய்யென்றார்
புலையர் - இனத்தாரைநொந்தவர்க்கின்பமேதென்றார்
நந்தனார் - தினமுஞ்சிவனைப்போற்றிக்களிப்போமென்றார்
புலையர் - பதரைத்தூற்றிநெல்லையளப்போமென்றார்
நந்தனார் - பெண்ணாசைபொன்னாசைவிடுதலேநன்றும்
புலையர் - என்றைனுமன்றேகெடுதலையுண்டாம்
நந்தனார் - அப்பனேடுயிஷ்டமுடனானிருப்பேனென்றார்
புலையர் - கப்பலோட்டியகடன்கொட்டைநூற்றிராதென்றார்

நந்தனார் - பூசத்திருநாளில்போய்வருவோமென்றார்
புலையர் - பேசத்தெரியாதுபோயாநீபோவென்றார்
நந்தனார் - அழுதுமுறையிட்டாலம்பலத்தேகேழ்க்குமென்றார்
புலையர் - உழுதுபயிரிட்டாலுள்ளபடிவிளையுமென்றார்
நந்தனார் - சித்தமெல்லாமம்பலத்தேசென்றுதேடுதென்றார்
புலையர் - பத்தியெல்லாம்வேறுபட்டுபறந்துபோச்சுதென்றார்
நந்தனார் - குற்றாலத்தீசனைக்கூறுவீரென்றார்
புலையர் - கைத்தாளம்போட்டுக்கதருவீரென்றார்
நந்தனார் - தாண்டவந்தெய்வமேதகுந்தெய்வமென்றார்
புலையர் - தூண்டிவீரப்பனேதொழுந்தெய்வமென்றார்
நந்தனார் - இஷ்டப்படிநடக்குமீசனைத்துதியென்றார்
புலையர் - கஷ்டப்படமாட்டோம் கசக்காதேபோவென்றார்
நந்தனார் - கொண்டாடிதெய்வத்தைக்கொள்ளுவீரென்றார்
புலையர் - பெண்டாட்டித்தெய்வமேபெருந்தெய்வமென்றார்
நந்தனார் - நலத்தைக்கொடுக்கவந்தநற்குருவென்றார்
புலையர் - குலத்தைக்கெடுக்கவந்த கோடாலிக்காம்பென்றார்
நந்தனார் - பலவழக்கம்நானறிவேன் பறையரேயென்றார்
புலையர் - குலவழக்கமறியாதகுருடாபோவென்றார்
நந்தனார் - நாக்கறுப்பேன்சிவனைஇகழுவீரென்றார்
புலையர் - மூக்கறுப்பான்கதையைமொழிந்தீரேயென்றார்.

வசனம்.

நந்தனார் பெரியோருடைய அனுஷ்டானத்தைப் புலையர்களுக்குச் சொல்லுகின்றார்.

வேறு.

நந்தனார் - சிவனேதெய்வம் சிதம்பரமேகயிலாசம்
தவமேபெருமை தான்சம்பிரதாயம்
புலையர் - சேரியேசொர்க்கம் ஏரியேகயிலாசம்
மாரியேதெய்வம் மதசம்பிரதாயம்
நந்தனார் - படிப்பதுஞானம் பார்ப்பதுமூலம்
குடிப்பதுமதிப்பால் குலசம்பிரதாயம்
புலையர் - பிடிப்பதுநண்டு புசிப்பதுஇறைச்சி
குடிப்பதுகள்ளு குலசம்பிரதாயம்
நந்தனார் - பாழைக்கடப்பார் பரவெளிதாண்டி
கோழையறுப்பார் குலசம்பிரதாயம்

புலையர் - ஆழத்தில்குளிப்போம் அருங்கோடைவந்தால்
கூழைக்குடிப்போம் குலசம்பிரதாயம்

நந்தனார் - ஆசையைப்போக்கி ஐம்புலனைச்சுட்டு
மாசற்றவாழ்வு மதசம்பிரதாயம்

புலையர் - பூசைகள்புரிவோம் பொன்னேருழுவோம்
கூசாமல்வாழ்வோம் குலசம்பிரதாயம்

நந்தனார் - மையத்திலாடி மனக்கயிறுபூட்டி
வையத்திலிருப்பார் மதசம்பிரதாயம்

புலையர் - கையிலேகலையம் காலிலேசேறு
பையிலேபாக்கு பறைசம்பிரதாயம்.

வசனம்.

சிவபத்திபண்ணினால் அணிமாதிசித்திகள் அடையலாமென்று நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-நீலாம்புரி, சம்பைதாளம்.

அஷ்டமாசித்திகளைப்பெறலாம்-தில்லையி
லானந்தத்தாண்டவன்கோவிலைக்கண்டு
இஷ்டமுடன்வீதிவலம்வந்து-ஈசன்
இணையடிதொழுதார்க்கினிப்பிறப்பில்லை
வாருங்கள்வாருங்கள் சொன்னேன்-நீங்கள்
வாயாடாதோடிவருவீரென்முன்னே
கருமணிபிச்சோலைபோதும்-உந்தன்
கள்ளவேஷமெங்களுக்குள்ளேகிடையாது
பருகுவதுகூழ்கஞ்சிபோதும்-வாய்
பதறிவார்த்தைகள்பேசிப்பசப்பாதேபோடா.

வசனம்.

நந்தனாரைப்பார்த்துப் பறையர் நீசொன்னபடி கேட்பதில்லை எங்கள் உண்மையறியாமல் நீமயங்காதேயென்றுசொல்லுகிறார்கள்.

ஏசல்.

புலையர் - பார்ப்பாரதெய்வமது பலிக்காதுபறையரைக்
காப்பாற்றமாட்டாது கைவிடுமென்றார்

நந்தனார் - பார்ப்பார்பறையரென்று பாராதுபரிதிபோல்
காப்பாற்றுமல்லவோ கண்ணுதலேயென்றார்

புலையர் - அடுக்காதவார்த்தையை அல்லும்பகலோதியே
பிடிக்கிறாய்பிடிவாதம பேசாதேயென்றார்
நந்தனார் - கடுக்காயைத்தின்பாரோ கன்னலதுபோலே
கொடுக்காததானாலும் கொள்ளுவீரென்றார்
புலையர் - பித்தனென்றுசொல்லுவார் பேருலகிலெல்லோருஞ்
சத்தியமிதல்லவோ தள்ளுவீரென்றார்
நந்தனார் - பித்தனாயிருந்தாலும் பிறவியறுத்தனைவர்க்கும்
முத்திகொடுக்கும்நல்ல மூர்த்தியவரென்றார்
புலையர் - இத்தனைநாளுமிங்கே யில்லாதவார்த்தையை
கற்றுவந்துமென்ன காரியமோவென்றார்
நந்தனார் - இத்தனைநாட்சென்று ஈசனடித்தாமரை
பத்திசெய்யவரும்பாக்கியமீதென்றார்.

அகவல்.

பாக்கியமீதென்று பரமசிவபத்தி
மார்க்கங்களெல்லாம் வரிசையாய்த்திரட்டி
எடுத்துரைசெய்வார் யீனமாஞ்சாதி
யிடித்தறியாமல் பேசுவாரன்றோ.

விருத்தம்.

வக்கணைக்காராநந்தா வாய்படப்பேசவேண்டாம்
சக்கரைப்போலேபேசிச் சாதித்துக்கண்டாயன்றோ
பக்குவகாலம்வந்தால் பரமனார்திருநாமந்தான்
சக்கரைப்போலேதோன்றுஞ் சாதிப்பார்முத்திதானே.

வசனம்.

புலையர்களனேகரானபடியால் பலவிதமாகச்சொல்லுகிறார்கள்.

ஏசல், இராகம்-புன்னாகவராளி, ரூபகதாளம்.

புலையர் - ஆண்டிப்பரதேசி யாசாரவென்றவர்
வேண்டுந்தெய்வமது விளங்காது யென்றார்
நந்தனார் - மூன்றுலகுக்கிறை முன்னின்றுகைகூப்பி
ஆண்டவனேயென்று அர்ச்சிக்கு மென்றார்
வேறொரு புலையர் - நாத்தைப்பிடுங்கிய நடவுநட்டாலிந்த
சோற்றுக்கவலைவிடுஞ் சுகமிது வென்றார்
நந்தனார் - கூற்றுவனார்வந்து கூப்பிடும்வேளையில்
மாத்திரைப்பொழுதில்லை மன்னுயி ரென்றார்

வேறொரு புலையர் } மாறுருமக்களும் வாழ்கின்றவிடத்திலே
யாறாலுமெப்போது மழுமுஞ்சி யென்றார்

நந்தனார் - தேனாகவேமெத்த தித்திக்குஞ்சிவத்தாதி
யாறாலுமுககளுக் கழுகையோ வென்றார்

வேறொரு புலையர் } மூக்குதுனியைப்பார்த்து முணுமுணுத்தென்னோரம்
காக்கைபோலவேசுமமா கதறுகிறீ ரென்றார்

நந்தனார் - வாக்கிலேசிவநாமம் வாராதபாவிகள்
நாக்கிலேஊசியை நாட்டுவே னென்றார்

வேறொரு புலையர் } மடவாயின்பறவைபோல் மதியாமலிருக்கிறீர்
துடை காலிநீயென்று சொல்லுவே னென்றார்

நந்தனார் - விடையேறுமீசனை வெட்டவெளியிலுன்னி
அடையாளங்காணாத ஆடுக ளென்றார்

வேறொரு புலையர் } மறையோதத்தெரியாத மடையராய்ப்பூமியில்
குறையாதபுலைத்தன்மை கொண்டோமம யென்றார்

நந்தனார் - பறையனாய்ப்பிறந்தாலும் பரகதிதேடலாம்
உறுதியாத்திரம்வேண்டும் உமக்குண்டோ வென்றார்

வேறொரு புலையர் } தலைசுற்றியாடுது தங்கச்சிகொழுந்[illegible]யார்
அலகையினாலென் றறிகிலே னென்றார்

நந்தனார் - நலம்புரியத்தில்லை நாதாவென் றிருநீற்றை
திலகம்போலேயிட்டு தெண்டனிடு மென்றார்

வேறொரு புலையர் } உலகத்திலொவ்வாத வுருவேத்திச்சேரியைக்
கலகமிட்டூர்பலங் கண்டீரோ வென்றார்

நந்தனார் - பலகாலஞ்சொன்னாலும் பலியாதுபாழ்வினை
விலகாமலிருக்குது வேடிக்கை யென்றார்

வேறொரு புலையர் } திருப்புன்கூரீசனை சேவிக்கலாமென்று
விருப்புடனழைத்தது விந்தைதா னென்றார்

நந்தனார் - கரும்புதின்னக்கூலி கையில்கொடுப்பதுண்டோ
இரும்புமனதுக்காரற் கில்லையே யென்றார்

வேறொரு புலையர் } புத்தியில்லாதவன் புலம்புறான்சிவனென்று
கத்தினாலுமென்ன காரியமோ வென்றார்

நந்தனார் - நித்தமுமொருதரம் நினைவுடனேசிவன்
சத்தமிருந்தாலென்றுந் தாழ்வில்லை யென்றார்

வேறொரு புலையர் } சேரியிலிருந்தாலுஞ் செல்வக்குறைந்திடும்
ஊரைவிட்டாகிலும் ஓதுங்குவீ ரென்றார்

நந்தனார் - வாருங்களெல்லோரும் மன்னனைப்போலவே
சேருவோந்தில்லைச் சிதம்பர மென்றார்

வேறொரு புலையர் } பாலாறுபெருகவே பண்ணையைப்பயிரிட்டு
ஆளாமலேவீணுக் கலைகிறீ ரென்றார்

நந்தனார் - பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதத்தைநான்கண்டு
நாலாம்பதவியை நாடுவே னென்றார்

வசனம்.

அவர்களில் ஒருபுலையர்உரைத்ததாவது, எப்போதுஞ்சிவனைக் கொண்டாடினால் நம்முடையதொழிலுக்குக் கெடுதலுண்டு பண்ணை விளையாதென்றுசொல்ல, நந்தனார் அதற்குச்சொல்லுகின்றார்.

இராகம் - செண்டகம், ஆதிதாளம்.

அரகராவென்றொரு குழிநட்டாலெங்கலமே விளையும்
பாவம்-தங்காமற் றுலையும்
சிவசிவாவென்றொரு தரஞ்சொன்னால் சென்மசபலமாச்சு
புண்ணிய கருமமதுவே யாச்சு
தில்லையம்பலத் தெரிசனங்கண்டால் தேவரும்வருந்தாரோ
அந்த-மூவரும்பொருந் தாரோ
அடிமைக்காரத்தொழில்செய்வது துன்பமானாலுமேச்சே
சென்மம்-போனாலும் போச்சே

வசனம்.

நந்தனார் புலையர்களைப்பார்த்து, அனேக விதமாய்ச்சொல்லி நாளைப்போவேனென்று சொல்லுகின்றார்.

சிந்து.

நாளைப்போவேனென்றாராம் - அங்கே-நாடும்பறையர்களோடி வந்து, அண்ணேநீபோகாதே-நமக்-காண்டைபொல்லாதவன் வேண்டிக்கொள்ளான், பார்ப்பாரச் சாதியுண்டே.

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லிய புலையரைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம் - செஞ்சுருட்டி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆண்டைக்கடிமைக்காரனல்லவே
யானாண்டைக்கடிமைக்காரனல்லவே.

அநுபல்லவி.

மூன்றுலோகமும் படைத்தளித்திடும்
ஆண்டவர்க்கொத் தடிமைக்காரன் (ஆண்டை)

சரணங்கள்.

ஆசைக்கயிற்றினிலாடிவரும்பசு
பாசமறுத்தவர்க் கடிமைக்காரன் (ஆண்டைக்)

தில்லைவெளிகலந்தெல்லைக்கண்டேற்றி
தேறித்தெளிபவற் கடிமைக்காரன் (ஆண்டைக்)

சீதப்பிறையணிந்தம்பலத்தாடிய
பாதம்பணிபவர்க் கடிமைக்காரன் (ஆண்டைக்)

சுவாமி.

தன்னையடிமையாகக்கொண்ட வேதியர் சொற்கேளாதவரல்ல அப்படியிருந்தும், பத்தி பண்ணவேணுமென்று பத்தி நெறியைச் சொல்லிக் காட்டினார்.

விருத்தம்.

தவம்பெறுமுனிவர்மெச்சுஞ் சரித்திரங்கொண்டநந்தன்
பவமயக்கறுக்கவேண்டிப் பகர்ந்திடுஞ்சிவவாக்கியத்தை
அவகுணங்கொண்டபேய ரறிந்திடப்போமோவெல்லாஞ்
சிவன்செயலாகுநம்மாற் செய்வதொன்றில்லையென்றார்.

வசனம்.

திருநாளைப்போவார் அனேகவிதஞ்சொல்லப் புலையர்கேளாம லிருந்ததினால் சிவன்செயலென்று நாளைப்போவார்சும்மாயிருந்தார். அந்தச்சேரியில் புலையர்கூட்டங்கூடி மூத்தோனால் நந்தனருக்குப் புத்திசொல்வோமென்றெண்ணி அந்தச்சேரியிலே வெகுநாளாயிருக்கின்ற ஓர்புலையர் வயதுமிகுந்து உடல்தளர்ந்து பல்லுகளுந்திர்ந்து தோலுகள்சுருங்கி நரம்புதெரிந்து முதுகுசரிந்து முழுதும்வளைந்து அங்கம்சொரிபடர்ந்து தினவுமிகுந்து அதனைச்சொரிந்து அந்நீர் வடிந்து அவ்வுடல்நடுங்கி இவ்விதமிருக்கும்பெரிய கிழவனுரை யனுப்பக் கோலூணி கூனிக்குறுகி கோணலாய்நடந்துவந்து நந்தனரைப்பார்த்து கட்டியணைத்து தலைநிமிர்ந்து கண்ணீர்சொரிந்து மார்பில்வழிந்து மனங்கனிந்து காதல்மிகுந்து ஒன்றுந்தெரியாதவ ரென்று நினைந்துபரிந்து ஞாயமறிந்து சொல்லுவான்.

இராகம் - பியாகு, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஞாயந்தானோநீர்சொல்லும் - ஓய் - நந்தனாரே
நம்மசாதிக்கடுக்குமோ.

சரணங்கள்.

சேரியிலில்லா வழக்கம்-நீர்
செய்துகொண்டுவந்த பழக்கம்-இந்த
ஊரிலெங்குமது முழக்கம்-வெகு
உறுதியாச்சுது வொழுக்கம் இது. (ஞாய)

சிதம்பரமென்கிற பேச்சு-நாங்கள்
செய்திடுங்காரியம் போச்சு-அது
மதம்பிடித்ததுபோ லாச்சு-இந்த
மண்டலப்பறையருக் கேச்சு இது. (ஞாய)

பறையருக்கேது தைப் பூசம்-அதைப்
பார்க்கவேயுனக்கு விஸ்வாசம்-சிறு
பயல்களுக்கேயுப தேசம்-நீர்
பண்ணிவைத்ததெல்லாம் மோசம் இது. (ஞாய)

வசனம்.

சேரியில்பெரியகிழவனுனபடியால் சாதிவழக்கங்களெல்லாம் அறிந்தவனாதலால் நந்தனுருக்கு இன்னமுஞ்சொல்லுகிறுன்.

சிந்து.

பார்ப்பாரச்சாதியுண்டே-என்ன-பாடுபடுமுழக்காடுமங்கே, நமக்குந்திருநாளோ-அந்த-ஞாயமுண்டோயென்னமாயமிது, வென்றேதடைசெய்தான்-சிவன்-வேடிக்கைதானென்றுநாடிக்கொண்டே அறியாதுபோலிருந்தார்.

பெரியகிழவன்சொல்லிய

விருத்தம்.

கழனியைத்தெய்வமெனச்சுற்றிவந்துதலைவணங்கிக்கரங்குவித்து
உழுதுபரம்படித்துவிதைதெளித்துமுளைகொள்ளநீரோடவிட்டுப்
பழுதறவேநட்டதனைக்களைபிடுங்கிமடைதிறந்துநீர்பாயவிட்டுச்
செழித்திடவேபொங்கலிட்டுக்காத்தவராயனைவேண்டுஞ் செய்கை
[தானே.

இராகம் - நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுவாமிதெரிசனம்நமக்குண்டோ-புலைச்
சாதியன்றேவந்தநீதியறியாமல்.

அநுபல்லவி.

பூமிதெரிசனம்போதும்போதும் வெகு
புண்ணியமேசோறுபோடுமின்ன மொரு. (சுவாமி)

சரணங்கள்.

நாத்துநரம்புகளைச்சுமப்பதும் உழுவதும்
நஞ்சைவயலைச்சுற்றி வருவதும்-வளம்பெற
பாத்திகள்கட்டிவிரைதெளிப்பதும்பறிப்பதும்
பாயுமடையைத்திறந்திடுவது மன்றியில். (சுவாமி)

சேரியிடையில்குடியிருப்பதும் பதறுகள்
சிதறத்தூற்றிநெல்லளப்பதும் பார்ப்பதும்
ஊரைவளைந்துதமுக்கடிப்பதும் மதுக்குட
முண்டுகளித்துநாமுறங்குவ தன்றியில். (சுவாமி)

ஆண்டைமார்களிடும்பணிவிடைசெய்வதும்
அருகில்நின்றுகையைவிடுவதும் நடுவதுந்
தாண்டிநடந்துநெடுங்கோல்பிடிப்பதுமளப்பதும்
தனித்துச்சுடலைதினங்காப்பது மன்றியில். (சுவாமி)

விருத்தம்.

சாதியின்முறைமைகாட்டித் தடையிடப்போதுமென்றார்
வேதமாமுனிவராலும் வினவியுங்கண்டாரில்லைப்
பேதையாம்புலையருக்குப் பேரின்பநிஷ்டையேதென்
ருதலாலென்செய்வோமென் றம்பலத்தஞ்சுவாரே.

வசனம்.

பெரியகிழவனைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம், ஆதிதாளம்.

சிதம்பரதெரிசனங்காணுவிடிவிந்தச்சென்மஞ்சபல மாமோ
செனனமரணசமுசாரம்பெருகவேசெய்தவினைகள் போமோ
கண்ணுங்கருத்திருக்கச்சிவனைக்காணுமல்காலங்கழிக்க லாமோ
காலபாசமதருகில்வாராமல்கண்டுபயந்து போமோ
இப்படியெப்போதுமிருப்போமென்றெண்ணியிருக்க லாமோ
இருதயமறிந்திடசெய்திடுங்கன்மங்கள்இகழ்ந்துபிரிந்து போமோ
பின்னுமுன்னுமறியாதமூடர்கள்புத்திகேழ்க்க லாமோ
புலையரவரடியிலிருக்கினுமெய்திடும்புண்ணியங்கள் போமோ
பரமசிவனைக்கொண்டாடவேணுமென்றுபரிந்துபாவி பார்த்தேன்
பாபஞ்செய்பவர்க்குப்பலியாதுஅதில்பாடுபட்டுப் பார்த்தேன்.

வசனம்.

சேரியிலுள்ள புலையர்கள் கூட்டங்கூடி அனுப்பிவைத்தபெரிய கிழவனைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம் - செண்டகம், ஆதிதாளம்.

மீசைநரைத்துப்போச்சே	கிழவா	ஆசைநரைக்கலாச்சோ
பாசம்வருகலாச்சே	கிழவா	பாவம்விலகிப்போச்சோ
கூனுகுறுகிப்போச்சே	கிழவா	கோபம்விலகிப்போச்சோ
அங்கம்தளர்ந்துபோச்சே	கிழவா	ஆங்காரமும்போச்சோ
சேரியைமறந்தாயே	கிழவா	சிதம்பரமறந்தாயோ
மானிடசென்மமடா	கிழவா	மாண்டால்வருமோடா
அம்பலத்தரசனடா	கிழவா	ஆளுந்தெய்வமடா
திருவடிபணியாயோ	கிழவா	தேடித்தெளியாயோ.

வசனம்.

நந்தனார், இவ்விதஞ்சொல்லி சிவகாமவல்லிபாகனை நினைந்து நீறள்ளி பெரியகிழவன் முகத்திலேதடவி வாயிலேபோட்டுகட்டியணைந்து காதிலே சிவமந்திர முபதேசித்தார். உபதேசமான உடனே பெரியகிழவன் சித்தந்தெளிந்து சிவமாய்நிறைந்து உற்றதுணர்ந்து ஒருவனாயிருந்து அத்தனடியா ரருளிதுவென்று பத்திமிகுந்து பரவசங்கொண்டு பேசத்தெரியாமற்பேசுவான், நான் இன்றைக்குத்தான் பெரியகிழவனானேன் நந்தா எனது பந்தந்தீர்க்கவந்தாய் முத்திதந்தாயென்று சுத்திவலம்வந்து அடிபணிந்துவிடைபெற்றுக் கண்டேனென் கலிதீர்ந்தே னானந்தங்கொண்டேன் குறைதீர்ந்தேன் அமிர்தமுண்டேன் பசிதீர்ந்தேன் பிறவிவென்றேன் வீடு நின்றேனென்று பேசிக்கொண்டு பெரியகிழவனார் நந்தனாரா லுபதேசம் பெற்று வருகின்றார்.

இராகம்-சங்கராபரணம், ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பெரியகிழவன்வருகிறான் பேரானந்தக்கடலாடி (பெரி)

பரவியமாயையிலிருந்து பார்முதல்பூதங்களைந்து
பெரியவரென்றுணர்ந்து பேரின்பலாபத்தையடைந்து (பெரி)

படிபுகழ்நந்தனார்மகிழ்ந்து பரமசிவபக்திபுரிந்து
கொடியவன்பாவங்கள்தீர்ந்து கூனிக்குறுகிநடந்து (பெரி)

நந்தனார்சொன்னதறிந்து நானென்றுரையுமிழந்து
பந்தமயக்கந்தெளிந்துப் பரவெளியாகநினைந்து. (பெரி)

வசனம்.

புலையர்களெல்லாங் கூட்டங்கூடி நந்தனாருக்குச் சிதம்பரப் பித்தந்தெளிய புத்திசொல்லியனுப்பிய பெரியகிழவன் நந்தனார்

...த்துகொண்டு அவருடையமகிமையெல்லாம் புலையர்களிடத்திற் சொல்லிக்கொண்டாடுவான்.

பெரியகடுக்கா.

திருநாளைப்போவாரிந்தச்சேரிக்குமூருக்கும்
யாருக்கும்பெரியவன் திருநாளைப்போவார்
ஒருதரமாகிலுஞ் சிவசிதம்பரமென்று
உரைத்திடரென்றிவ்வுண்மைகூறிய. திருநாளைப்

அடாதுசெய்தால் படாதுபடுவீர்-விடாதுபாவந் தொடாதே-அவன்பேரிடாதே-தூறுபடாதே-கையிடிபடாதே-வெம்பகையிடாதே-அப்பா-திடாங்கன்கொபப்படாது-பட்டால்விடாது-சலம்படாதவன்-பயப்படாதவன்-இடங்கொடாதவன்-அடங்கிடாதவன்-நிலைவிடாதவன்-மறுபடாதவன்- மனம்விடாதவன் - அடங்கிடாதவன்-விடையவலைப்படான்-மாயைக்ககப்படான் - சிவனையிடைவிடான்-கழனிகளைநடான்-கலப்பைகளைத்தொடான் நமது வழிப்படான்-பொலிகிடாரி-எல்லைப்பிடாரி-வெல்லப்படாது - சொல்லப்படாது-கல்லப்படாது-தள்ளப்படாது-யாரையும்விடாது - துன்பந்தொடாது-வழியைத்தேடாது - இருவினைப்படாது-சென்மங்கொடாது-தெய்வங்கெடாது - அவன்கைவிடாது-வேறுபடாது-ஆசைப்படாமல் அருளைக்கொடாது-பங்கப்படாத-தங்கக்கடாரம்- பொங்கப்படாதவன்-இணையிலாத புண்ணியதடாகஞ்செய்தவன்-மடாதிபதிபிடிபடாத சிங்கம் - அளவுபடாதமகிமை-விடாதபெரியவனடா-தெரிசனப்படாதசந்நிதி-விடாதநந்தியசைந்ததேனடா-அரன்விலகடா-வென்ற சொல்லடா-அவனைப்பணியடா-தூளையணியடா - அறிந்து போற்றடா-கையெடுத்தேத்தடா-மலரைத்தூற்றடா - மனதைத்தேற்றடா-பிறவிமாற்றடா-ஆனந்தக்கூத்தடா-சொன்னேன் - திருநாளைப் போவாரிந்தச் சேரிக்குமூருக்கும் யாருக்கும்பெரியவன்.

வசனம்.

இப்படிபெரியகிழவன் சொல்லக்கேட்டு, நந்தனாராலே கெடுக்கப்பட்ட பதினறுபேர்களுக்குள்ளே நீயும் பனிரண்டாம்பேராயிருக்கத்தலைப்பட்டு சிவசிவாவென்றுசொல்லிச் சேரியைக்கெடுக்கத் தலைப்பட்டீர்களே கிழவாவென்று மிகவுந்துன்பமடைந்து புலையர் ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லித் துயரப்படுகின்றார்கள்.

இராகம்-புன்னாகவராளி, சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

நாமென்னசெய்வோம் புலையரே-இந்தப்
பூமியிலில்லாதபுதுமையைக்கண்டோம். நாம்

சரணங்கள்.

நந்தனொருவனாலேயிப்படி யாச்சு
நன்மையுந்துன்மையுமில்லாமற் போச்சு
சந்திக்குச்சந்திகூத்தாட லாச்சு
சாமியுமில்லாமலங்கயோ போச்சு நாம்

கன்னற்கண்டவ்வார்த்தை கேட் பாரோ
காதிற்பட்டாலதைக்கருத்துட்கொள் வாரோ
மன்னார்சாமிக்குப்பூசைபோட் டாரோ
மாரியாத்தாளங்கேமறைந்திருக்கி ருளோ நாம்

சேரிக்குள்பதினொருபேர்களாங் கெட்டார்
செய்யுந்தொழில்முறையாவையும் விட்டார்
ஊருக்குப்பெரியகிழவனுட் பட்டார்
உண்மையறியாமற்சிதம்பரந் தொட்டார் நாம்

வசனம்.

சேரியில்துன்பமடைந்த புலையர்களைப்பார்த்து உங்கள்தெய்வத்துக்கு வழக்கம்போலே பூசைபோட்டு பலியிட்டுவேண்டினால் சேரிக்கு நல்லகாலம்பிறக்குமென்று பெரியகிழவனார்சொல்ல,புலையர்கள் பூசைபோடுந் தெய்வங்களாவன.

கடுக்கா.

வீரன் - இருளன் - காட்டேரி - வெறியன் - நொண்டி - சாமுண்டி - தூறித்தூண்டிநல்லண்ணன் - தொட்டியச் சின்னான்- பெத்தண்ணன் - மாறுமுனியன் - சங்கிலியும் - மாடன் - கறுப்பன் - பாவாடை - மூறிக்காத்தான் - குழியிரிசி - மோகினி - சத்த கன்னிமையும் - சேரிமன்னான் - மின்னடியான் - சிறுக்காட்டுடையன் - பனைமரத்தான் - மாரியாண்டி - வழிமறுத்தான் - மலையன்-சாத்தான் - பக்கிரியும்-ஏரியனுஞ் - சிலம்பாயி - இடையன் - நல்லான்-ஊமையோடு - வீறுங்கல்லன் - பெத்தாச்சி - வீட்டுதெய்வ முதலான.

இதுகளைத் தெய்வமென்று வணங்கிக்கொண்டாட ஏனங்கோழி ஆடுகளுடனே மதுக்குடம்வைத்து பள்ளயம்போட்டு பம்பையடித்துவருந்தச் சன்னதம்வருஞ் சொன்னேன், சேரிக்கு நல்லகாலம் பிறக்கும் சிதம்பரபித்து நந்தனுருக்குத் தெளிந்துவிடுமென்று பேர்பெருக வாழ்வீரென்றும் பெரியகிழவன் சொன்னரே அப்படியே கிழவன்சொல்லை நம்பிக்கைகொண்டு புலையர்களெல்லா

நம் பந்தலிட்டு பள்ளையம்போட்டு கொம்பு தம்பட்டமுழங்கி மூப்
பூசையிட்டு வேண்டுவார்கள்.

வருந்திக்கொண்டாடும் - அகவல்.

புலையர்—எல்லைப்பிடாரியே எதிராகவந்தாளம
கொள்ளையுன்காவலாய்கொள்ளடி — யென்றார்

நந்தனார்—சொல்லினுமடங்காதுசோதிபரமானந்தத்
தில்லைநாயகரைத்தேவ — ரறியாரோ

புலையர்—மூண்டாசுகட்டிவரும்நொண்டிவீரப்பனைக்
கொண்டாடிப்பூசைகளைக்கொள்ளுவீ — ரென்றார்

நந்தனார்—அண்டங்கள்பதினுலக்கப்பாலுமிப்பாலும்
நின்றார்க்குமுண்டாசுமிலையாது — யென்றார்

புலையர்—கச்சையரிவாள்வைத்த கறுப்பண்ணசாமியை
இச்சையுடன்வேண்டும் என்றெய்வ — மென்றார்

நந்தனார்—பச்சிலைபிடுங்கியேபாதத்தில்சாற்றினால்
இச்சையானதுமீயுமென்றெய்வ — மென்றார்

புலையர்—நேயமறிகோழியுநிண மூன்றுசாவலும்
தீயகள்ளும்வைத்துத்தெரிசித்து — நின்றார்

நந்தனார்—வாயாலேசிவமென்றுவருந்தினாலெப்போதும்
தாயாரைப்போலவேதழுவிவரு — மென்றார்

புலையர்—பித்துப்பிடித்திருக்கும்பேயனாட்நந்தனுக்கு
சித்தந்தெளிந்திடச்செய்குவீறென்றார்

நந்தனார்—பத்திவெள்ளம்பெருகிப்பாய்ந்தாலுஞ்சேரியில்
நத்தையுறிஞ்சுஞ்சாதிநடாது — என்றார்

வசனம்.

இவ்வகைப் பூசைபோட்டுத் தெய்வங்களைக்கொண்டாடும் புலையர்களைப்பார்த்து நந்தனார்சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பத்திசெய்குவீரே - நடேசனைப் - பத்திசெய்குவீரே.

அநுபல்லவி.

அத்திமுகனைப்பெற்ற உத்தமனைவிட
நித்தியதேவனெவர்களுமிலையென்று. (பத்திசெய்)

சரணங்கள்.

சாமமதர்வணம்மிருக்குயசுர்வேதஞ்
சாற்றுமுபநிடத்தும்தர்ப்பரன்அரனென்று

ஏமரூமற்சொல்லிபின்புறுதலையின்று
எவர்களுமறியவேயிப்புவிதனில்னின்று. (பத்தி)

ஆகமமிருபதெட்டாதிபுராணமும்
அயன்கீதைமுதலானஅனந்தஸ்மிருதிகளும்
பாகமாகியபிர்மம்பரமனொருவனென்று
பண்புடனுரைத்திடும்யான்மையதால்னின்று. (பத்தி)

கௌதமர்முதலானயிருடிகளனைவரும்
கேசவன்தொழும்பதங்கெதியென்றனுதினமும்
புவனத்தில்போற்றியேயேத்தினதாலிவர்
புகழும்புண்ணியபதம்பொருந்தினரென்பதால். (பத்தி)

அரியபனிந்திரன்முதலானதேவரும்
அரனடிதன்னையேயன்பாய்பூசித்ததால்
பரிவுடனவர்செல்வம்பழுதுவராமலே
பாலித்தார்சிவனென்றுபக்தர்சொல்வதினாலே. (பத்தி)

வியாசமுனிவரும்அவரடியார்களும்
விஷ்ணுபரமென்றுவிளம்பினதால்முன்னம்
கபாகாசிக்கங்கைக்கரையிற்கையிழந்ததும்
கல்லாய்த்தானேயவர்சமைந்ததினாலேயும். (பத்தி)

தில்லையம்பலத்தினில்திருநடமாடிடும்
தேவாதிதேவனைதினம்பணிந்தேத்தியே
அல்லல்சம்சாரக்கடலிலழுந்தாமல்
ஆனந்தக்கூத்துகளாடிக்கொண்டிருங்கள். (பத்தி)

விருத்தம்.

இத்தனைநாட் பரமசிவன்றிருமகிமையிரவுபக லெடுத்துச்சொன்னேன், பத்திபுரியெந்தனுக்கேயருள்புரிந்தவையன்பதம் பணிவீரென்றேன், அத்தனையுமிழந்திடவே மனவெறுப்பா யெந்தனையுமவமானித்தீர், புத்திசொல்வே னென்றவர்கள் முழந்தாளிட்டடிகொண்டு புனைந்திட்டாரே.

வசனம்.

நந்தனார் மகாபலசாலியான படியால், புலையர்களைச் சிட்சித்து சிவநாமத்தைச் சொல்லச்சொல்லுவார்.

தண்டகம்.

தத்திப்புலிப்போலேதாண்டிக் குதிப்பார்
முத்தமிடுவதுபோலேமுகத்தைக் கடிப்பார்

வார்கொண்டுகட்டிவளைத்துப் பிடிப்பார்
தூர்க்கல்லெடுத்துத்துடைக்குள் ளெரிப்பார்
யல்லாற்சுரண்டியேபாம்படித் திழுப்பார்
கல்லாலெறிந்துமவர்காயப் படுத்துவார்
குப்புறத்தள்ளியேகோபித் துதைப்பார்
செப்பியசிவனைநீர்சேவிப் பீரென்றார்.

வசனம்.

இப்படிசிட்சித்தபின்பு, புலையர்களெல்லோரும்நந்தனாரடிக்குப் பயந்து பத்திசெய்யத் தொடங்கினார்கள்.

கடுக்கா.

அரகரசிவசிவஅம்பல வாணா
தில்லையம்பலதேசிக நாதா
புரமூன்றெரித்தபொன்னம்பல வாணா
கரியுரிபோர்த்தகருணா கரனே
அநுதினமன்றுளாடிய பாதா
பிழைபொறுத்தாளும்புண்ணிய மூர்த்தி.

வசனம்.

மூடப்புலையர்களுக்குப் புத்திவருமாவென்று நந்தனாரிப்படிச் சொல்ல யாவரும் தொழுதார்கள்.

இராகம் - யெதுகுலகாம்போதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பத்திகள்செய்தாரே-பரசிவ-பத்திகள் செய்தாரே.

சரணங்கள்.

பத்திகள்செய்தார் நற்றவம்புரிநந்தன்
சித்தமகிழ்ந்திட வத்தனைபேர்களும் (பத்திகள்)

எடுப்பான்சிவகதை படிப்பான்தடியொன்று
பிடிப்பான்காலுக்கு அடிப்பானென்றே (பத்திகள்)

கல்லாதவனிங்கே செல்லாதவனன்றி
யில்லாதவன்வெகு பொல்லாதவனென்றே. (பத்திகள்)

வசனம்.

அந்தச்சேரியிலே புலையர்கள்பத்திசெய்ததால், சேரி சிவலோகம்போலவிளங்கியது. சிலநாளுக்குப்பின்புபுலையர்களெல்லாங்கூடி நந்தனாரைப்பணிந்து நல்லவார்த்தைசொல்லி நாங்களெல்லோரும் நாளொன்றுக்கு மூன்றுவிசை சிவனேயென்று சொல்லுகிறோம்

மற்றவேளையில் எங்கள் பண்ணைத்தொழிலை செய்வோமென்று கேட்க நந்தனார்கல்லது அப்படியே தப்பாமல் செய்யுங்களென்று நந்தனார்சொல்லிவிட்டுச் சேரிபெரியகிழவனுடன் திருப்புன் கூருக்குப் போய்வந்த புலையர்களைப்பார்த்து நந்தனார்சொல்லுவார்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொள்ளையெனும்பிறவிவிரைமுளைவீசாமற்
குடிமாறிப்போவதற்கோர்வகையைக்கேட்க
கள்ளமனக்குரங்கதனால்விடையமாச்சு
கட்டியிருந்தாவிருந்தவிருத்திபோச்சு
உள்ளங்கைக்குள்ளிருக்குங்கனியைப்போல
வுருவில்லாதான்மாவேராறுத்துவாழ்வீர்
எள்ளளவும்பிசகில்லையென்றஞானம்
ஏற்றுவார்மும்மலத்தைத்தூற்றுவாரே.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பார்த்துப்பிழையுங்கள்-நீங்கள்-பார்த்துப்பிழையுங்கள்.

சரணங்கள்.

பார்த்துப்பிழையிந்தச்சோற்றுத்துருத்தியை
ஏத்தித்தொழவேண்டாம்காத்துப்போகுமுன்னே (பார்த்து)

ஆத்திமதிசூடுங்கூத்தனிடமாயச்
சூத்திரத்தையிந்தக்ஷேத்திரத்துள்ளாடி (பார்த்து)

வீற்றிருப்பீர்காலங்காத்திருப்பான்சிவ
சாத்திரத்தைஞானநேத்திரத்தாலுற்றுப் (பார்த்து)

மூலக்கனல்தாண்டிமேலக்கரைவந்து
பாலைக்குடியிந்நாளுக்குள்வாராமல் (பார்த்து)

பாலகிருஷ்ணன்றொழுங்கோலப்பதங்களை
மேலுக்குமேல்நாடிசாலக்கலியற. (பார்த்து)

இராகம்-யமுனாகல்யாணி, அல்லது-சாரங்கா ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பர மென்று-ஒரு
தரஞ்சொன்னால்பரகதி யுண்டுண்டு.

அநுபல்லவி.

நல்லச்சுருதிமுடி கண்டு-சபா
நாதன்திருத்தாளைசிந்தையிற் கொண்டு (தில்லை)

சரணங்கள்.

வேரில்லாமலொருவிருட்சமொன் — றிருக்கு
விளையும்வினைகளெல்லாஞ்செய்யுந் — திருக்கு
பேரில்லாமல்ஞானத்தீகொண்டு — கருக்கு
பேரின்பவாணரைப்பிசகாமல் — நெருக்கு (தில்)

தேசம்புகழுந்தில்லைக்கோவில் — வளைந்து
தித்திக்குஞ்சிவபஞ்சாட்சரம் — புரிந்து
ஆசையுடனேயர்த்தசாமத்தி — விருந்து
அங்கம்புளகிதமாயடிக்கடி — பணிந்து (தில்)

மாயன்கோபாலகிருஷ்ணன்தினந் — தேடி
வருந்துஞ்செந்தாமரைமலரடி — நாடித்
தாயைப்பிரிந்திளங்கன்றுபோல் — கூடித்
தனித்திருந்துதாளம்போட்டுக்கொண் — டாடி (தில்)

இராகம்-கௌளிபந்து, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நமக்கினிபயமேது-தில்லை-நடராஜனிருக்கும்போது

அநுபல்லவி.

மார்க்கண்டருக்காகமறலியையுதைத்திட்ட
மான்மழுவேந்தும்மகாதேவனிருக்க (நமக்கினி)

சரணங்கள்.

இம்மைமறுமைமுதலியாவுக்கும்பரமான
சின்மயானந்தரூபச்சிவபெருமானிருக்க (நமக்கினி)

அரியயனமரரும்ஆலங்கண்டஞ்சமுன்
பரிவுடன்வரக்காத்தபரமசிவனிருக்க (நமக்கினி)

திருவிக்கிரமனாய்வரும்திண்மாயன்மமதையை
விரிவுகங்காளனாகிவிலக்கும்பரனிருக்க (நமக்கினி)

ஆதிசேடனுமாலுமலரோன்மிலக்குமியும்
காதலாய்த்தவஞ்செயக்களித்தபரனிருக்க (நமக்கினி)

இரணியனால்வெறிகொண்டநரசிம்மனை
தரணியில்ரக்ஷித்தசங்கரனிருக்க. (நமக்கினி)

இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சங்கரனைத்துதித்தாடு-இனி-சனனமில்லையென்றுபாடு.

அநுபல்லவி.

பொங்கரவணிந்திடும் பொன்னம்பல வனை
புந்தியில்நினைவாகப் போற்றுவாய் சிவனை (சங்கர)

சரணங்கள்.

பாரினிற்பெண்கள்மேற் கருத்து - போய்ப்
பற்றவொட்டாமலே திருத்து
பேரின்பஞானத்தை வருத்து - சுகப்
பெருவெளிநெஞ்சி லிருத்து (சங்கரனை)

நீர்மேற்குமிழியிக் காயம் - என்றும்
நிலையில்லாவாழ்விது மாயம்
பேரானமாலயன் நேயம் - பெறப்
பேசுவரீதேயு பாயம் (சங்கரனை)

மனிதச்செனனத்தில் தேடு - நல்ல
மாதவத்தோர்களைக் கூடு
தனிவெளியாமொரு வீடு - நன்னைத்
தத்துவத்தால்கண்டு நாடு. (சங்கரனை)

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லியநந்தனாரைநோக்கி மற்றபுலையர்கள் சொல்லுவார்கள்.

இராகம்-சவாயி, தண்டகம்-சாப்புதாளம்.

அவர்கள் - புண்ணாகியவிந்தப்பிறவிப்பிணிக்குமருந்
துண்ணாமலிருப்பதுஉண்மையே நந்தா
நந்தனார் - கண்ணாலேபார்த்திடில்காட்டிமறைத்திடும்
மண்ணானபூமிகள்மாயமே மைந்தா
அவர்கள் - இருப்பதுபொய்யென்றிராததுமெய்யென்று
இருத்திப்பேசியவகையென்னடா நந்தா
நந்தனார் - உருத்தெரியுநாமரூபமல்லவோ
கருத்திலிருத்திக்கொண்டால்காணலா மைந்தா
அவர்கள் - விஸ்தாரமாமிந்தபிண்டமானமெத்தை
பத்திக்கொண்டிருந்துபகர்ந்திடும் நந்தா
நந்தனார் - வித்துக்குள்விருட்சமடக்கியவாறுபோல்
சத்துக்குள்ளண்டசராசர மைந்தா
அவர்கள் - புத்திக்குளெட்டாதயோகத்தைநாமுண்டு
முத்திபெறும்வழிமொழியுமே நந்தா

நந்தனார் - அத்தனிருக்குமிட மன்னமயாதிகள்
பத்துதலில்லாபரவெளி மைந்தா

மறையவர்கள் - தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாறுங்கடந்திடும்
வஸ்துவைநாமென்னும்வகையேது நந்தா

நந்தனார் - நித்திரையொழித்தபின்நினைவுடனேகூடி
உத்தாரம்பேசியதுண்மையே மைந்தா

மறையவர்கள் - பித்தனேவேறொருபேய்பிடித்தாற்போலுஞ்
சித்தவிகாரங்கள்தெளியுமோ நந்தா

நந்தனார் - பத்திவலைவீசிப்பார்த்திடும்வேளையில்
தத்திக்குதித்திடுந்தாண்டவம் மைந்தா

மறையவர்கள் - சீலமுள்ளநல்லசேதிசொன்னாயுந்தன்
காலுக்குக்கும்பிடக்கண்டோமே நந்தா

நந்தனார் - பாலுக்குச்சக்கரைபலித்ததுபோலுங்க
ளாலேயன்றோவீணோடாது மைந்தா

மறையவர்கள் - தூலச்சரீரத்தைச்சுமந்துபிள்ளைப்பூச்சி
போலேயானோமுந்தன்புண்ணியம் நந்தா

நந்தனார் - பாலகிருஷ்ணன்தொழும்பரமசிவனரு
ளாலேபொங்கிவருமானந்தம். மைந்தா

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஓங்காரமென்றுசொல்லுமுரலைப்போட்
டுறுதியெனுமிருப்புலக்கைக்கையிலேந்தி
வாங்காரமென்றசட்டுவாகையிட்டு
வடிக்கடியேகண்ணிபதைப்புடைத்தெடுத்து
நீங்காதசிவயோகநிஷ்டைகொண்டு
நிர்மலமதானவருஞ்சுற்றிவந்து
பாங்கானநந்தனிருதாளைப்போற்றிப்
பணிந்திட்டார்திருநீற்றையணிந்திட்டாரே.

வசனம்.

அவர்கள் நந்தனரைவிட்டு நீங்கிதனித்திருக்க மனம்வராமல் சொல்லுவார்கள்.

விருத்தம்.

தில்லையில்போகவேண்டாந்திரும்பிவந்தாலுமும்மைச்
செல்லாதுபண்ணைப்பார்ப்பான்சினங்கொண்டபடியாலிந்த
எல்லையிலிருந்துதானேயீசனார்திருநாமத்தைச்
சொல்லியாலாம்வீட்டிற்சேருவோம்வாரீரென்றார்.

வசனம்.

அனல்கண்ட மெழுகதுபோலுருகிப்பத்தி வெள்ளம்பெருகிச் சொல்லியபேர்களை நந்தனார் சுவாமிலிங்கனம்பண்ணி கண்ணீர்சலம் பெருகச்சொல்லுவார்.

லாவணி-ஆதிதாளம்.

தில்லைவெளியிலேகலந்துக்கொண்டாலவர் திரும்பியும்வருவாரோ
எல்லைகண்டபேரினிபிறவாரென்றியம்புவதறியாரோ
பெண்டுபிள்ளைகள்வெறுங்கூட்டமதுபேய்ச்சுரைக்காய்தோட்டம்
கண்டுகொள்வார்பெரியோரறிவில்கனகசபையிறைட்டம்
திருவாதிரையில்தெரிசனங்காணத்தேடித்திரியாரோ
அரிதாகியவிந்தமானிடங்கிடைத்தாலானந்தமடையாரோ
குஞ்சிதபாதத்தைக்கண்டாலொழியகுறையதுநீங்காதே
சஞ்சிதக்குமராதிகளுடாடியசடலமுந்தாங்காதே
சேரியிடையிலேகுடியிருந்தாலிந்தச்சென்மமுந்தொலையாதே
சிதம்பரம்போவேன்பதம்பெறுவேன்தடைசெய்வதுமறியாரோ
இரவும்பகலுமொழியாக்கவலையிருப்பதுசுகமோடா
இன்பம்பெருகும்பரமானந்தவெள்ளமிழுந்துநீபோடா.

வசனம்.

சிதம்பரம்போவேன் நீங்களிங்கே இருங்களென்று நந்தனார் சொல்லுவார்.

இராகம் - செஞ்சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிந்தனைசெய்துக்கொண் டிருந்தாலுங்களுக்
கெந்தவிதமுங்கரை யேறலாம்சிவ (சிந்தனை)

அந்தணமுனிவரு மிந்திராமரரும்
வந்துபணியுமவர் விந்தைபொற்பாதத்தை (சிந்தனை)

மாமனைவதைத்தவன் காமனையெரித்தவன்
மான்மழுதரித்தவன் தாமரைப்பாதத்தை (சிந்தனை)

தம்புருவணிந்திடுந் தும்புருநாரத
ரும்பணியும்பொன் னம்பலவாணனை (சிந்தனை)

வெம்பியதம்பிக் கருளியபாலகிருஷ்
ணன்பணியுந் திருவம்பலநாதனை. (சிந்தனை)

இராகம் - பூரிகல்யாணி, அல்லது - சாமாராகம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைத்தலமென்று சொல்லத்தொடங்கின
வில்லைப்பிறவிபிணியும்பாவமும்.

அநுபல்லவி.

சொல்லத்தகு மிதுவே சிவலோகம்
எள்ளத்தனையறஞ் செய்யிலமோகம் (தில்லை)

சரணங்கள்.

ஆகமவேதபுராணங்கள் சாத்திர
மருந்தவம்புரிவாற்குவருளிய பாத்திர
மாலயமாயிரத்தெட்டினி நேத்திர
மானந்தத்தாண்டவமாடிய க்ஷேத்திர (தில்லை)

கனத்திலாடுமணிமாநி சித்தியுங்
ககனத்திலாரும்விண்ணுடர்கள் வெற்றியு
மிணையில்லாதகுருசாஸ்திர பத்தியு
மிகத்திற்றூனேவருஞ்சிவபத முத்தியும் (தில்லை)

பரமரகசியமொன்று பார்க்கலாம்
பாலகிருஷ்ணன்கவிபாடிக் கேட்கலாம்
கருமவினைகளடங்காமற் போக்கலாம்
கசடர்கட்குமுத்தியுமுண் டாக்கலாம். (தில்லை)

வசனம்.

நந்தனார் ஞான உபதேசஞ்சொல்லக்கேட்டு, முன்னே நந்தனாருடன் திருப்புன்கூரிற்போய் சிவதெரிசனஞ் செய்துவந்தவர்களாகிய அறவன், தொந்தி, ஆனையேறி, முத்துமாரி, கழனிகாத்தான், பாச்சூரான், ஆண்டிசேவகன், சொறியன், வெறியன், காணியான், எல்லைச்சுற்றியென்கிற பெரியகிழவன், இந்த- ஆறிருபேர்களு மானந்தமடைந்து அவரவர்கள் நிஷ்டையிலிருக்கத் தொடங்கினார்கள். மற்றபுலையர்கள் கூட்டங்கூடி நந்தனார் நம்மை நாளொன்றுக்கு மூன்றுதரஞ் சிவநாமத்தைச் சொல்லச்சொன்ன குற்றத்தைப்பாராட்டி நந்தனையடிமைகொண்ட அந்தணனிடத்திற்சொல்லுவார்கள்.

விருத்தம்.

இரவுபகல் பரமசிவனிணையடியே தொழுதிருக்கு மின்பங்கூறிக் கரைபுரளுங்கடலதுபோற் சிவத்தினிடைக்கருத்துணரக் கண்டெல்லோரும், பரவிவரும்புலையர்களும் பண்புறவே நெறிகாட்டிப்பகரக்கேளீர், அரியதொருநந்தனிவ னடிமைபுரியந்தணர்பா லறிக்கைசெய்வார்.

தொண்டிச்சிந்து - இராகம், பைரவி - ஆதிதாளம்.

ஐயேவொருசேதிகேளும்-உங்கள்-அடிமைக்காரப்பறையனடத்தையெல்லாம்; வரவரக்கெட்டுப்போச்சு-சேரியில்-வழக்கமில்லா

தபடிபழக்கமிட்டான், குடியிருக்கமாட்டோம் - எப்போதும் - கூக்குரல்போடுகிறுளுகமறந்தே, இருப்பாறொருவேளை - கொள்ளாதஏக்கமடைந்தவன்போல் நாக்கைவளைத்துச், சிரிப்பாறொருவேளை-தில்லைச்-சிதம்பரமென்றுசொல்லி மதம்பிடித்தே, அழைப்பாறொருவேளை - எங்களையும் - அண்ணேன்வாவென்றுசொல்லி ஒன்றாய்க்கொட்டி, குதிப்பாறொருவேளை - திக்குமுக்கல் - கொண்டவன்போலெதையோ கண்டவன்போல், களிப்பாறொருவேளை - மரம்போலே - கையசைக்கல்காலசைக்கல்மெய்யசைக்கலும், இருக்காதொருவேளை - தாளம்போட்-டெக்கலிகொட்டியே குடிசிக்குட்புகுந்து, பேசாறொருவேளை - கண்டதெல்லாம் - பிரட்டென்றுசொல்லுவான்முரட்டுத்தனம், மன்னுறுசாமிபோலே - கிளம்பி-வாய்விட்டலறுங்குரலூரெட்டுமே, ஐயோசிவனேயென்பான் - கீழேபுரண்-டழுவானியாரையுந்தொழுவானே, தூண்டிமீனதுபோலே - துள்ளித்துள்ளித் - துடிப்பான்பற்களைக்கடிப்பானே, சிவனென்றுழுன்றுவாட்டி - நாங்களுஞ்-செப்பவேணுமல்லாவிடில்வப்பிலுதைப்பான், கோவிலிற்போவோமென்பான்-எங்களையும்-கும்பிடச்சொல்லியில்லாவம்புபண்ணுவான், சுற்றிவரச்சொல்லியடிப்பான் - சிவன்பேரைச் - சொல்லடாசந்நிதியில்நில்லடாவென்பான், சொல்லித்துலைக்கவேணும் - இல்லாவிடில் - சுக்குமாந்தடிகொண்டு நொக்கிவிடுவான், கொம்பேறிமூக்கன்போல-முதுகில்- குந்துவான்புலிபோலேதத்துவானே, இதுவென்னகாரணமோ - எங்களுக்கீனமாயிருக்குதுமானமல்லவோ, கறுப்பண்ணசாமிதானும் - இருளன்-காட்டேரிவீரனிவன்வீட்டேரியோ, பாவாடைதுரைதானோ-ரண - பத்திரகாளியோவுன்மத்தவீரனே, பூசைகள்போட்டுப்பார்த்தோம் - ஒன்றிலும் - போவதில்லைகாரியமாவதில்லையே, எங்கள்வள்ளுவனைக்கேட்டோம்-அவர் - எடுத்துச்சொன்னுரிதைவிடுத்துச்சொன்னுர், மாயாணஉருத்திரனுர்-பிடித்து-வாட்டுதடாஇப்படியாட்டுதென்ருர், தெளியாதென்றுசொன்னுர்-ஐயே-தெளியாதென்றுசொன்னுர்.

இராகம்-கன்னடபியாகு, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சேதிசொல்லவந்தோம் - நந்தனுர் - சேதிசொல்லவந்தோம்.

அநுபல்லவி.

சாதிமுறைமைதெரியாதவனுமக்குத
வாதவனென்றெருமாதமாய்த்தெரிந்த (சேதி)

சரணங்கள்.

ஏரைப்பிடித்துசற்றே உழுவான் - மண
தேங்கித்தள்ளாடியே விழுவான் - எங்கள்

சேரியைப்பார்த்தே யழுவான் - சிவ
சிதம்பரமென்றே தொழுவானையே. (சேதி)

நாத்துமுடியைக்கையி லெடுப்பான் - அதை
நடத்தெரியாமலே விழிப்பான் - இதைப்
பார்த்திடும்பேர்களைப் பழிப்பான் - அடே
பாவியென்றெங்களை அடிப்பானையே. (சேதி)

உதட்டையசைத்துமுணு முணுப்பான் - அவன்
ஊணுறக்கத்தையுந் துறப்பான் - நாங்கள்
அதட்டிப்பேசினு லடிப்பான் - பொன்
னம்பலவாணனைப் படிப்பானையே. (சேதி)

இராகம் - கமாசு, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அடக்கியாளுமையே - இவனை - அடக்கியாளுமையே.

அநுபல்லவி.

அடக்கியாளுமிந்தத் துடுக்குக்காரனிவனை
யடித்துப்பிடித்துக் கண்டித்துப்படபடத்து. (அடக்)

சரணங்கள்.

பொன்னம்பலவாணனென்றிவன் பேசி
பொழுதைப்போக்குவான்சாம்பலைப் பூசி
சன்னதங்கொண்டவன்போலவே வாசி
சண்டைபிடிக்கவருவானிவன் தோசி. (அடக்)

பலித்துதையேயொருமந்திரம் போட்டான்
பழமையானஇனி தங்களைக் கூட்டான்
குலத்தைக்கெடுக்கவந்திவனொரு கோட்டான்
கோபக்காரனெங்கள் வழிபட மாட்டான் (அடக்)

குளத்தைவெட்டச்சொல்லிக்கூலியைக் கொடுத்தான்
கூட்டிக்கொண்டுபோய்ப்பயல்களைக் கெடுத்தான்
களத்தைச்சீக்கவே யெங்களை விடுத்தான்
காடுமண்டிவருஞ்சுடலையிற் படுத்தான். (அடக்)

வசனம்.

சேதிசொல்லவந்த புலையர்களைப்பார்த்து வேதியர் சொல்லுவார்.

விருத்தம்.

காலமேவந்தானிங்கே கள்ளக்கும்பிடுகள்போட்டு
பாலனைப்போலேபேசிப் பசப்பினுன்போடாவென்றேன்

வேலைகுழலகிலந்தவினைனைப்போலேகாணேன்
சீலமாஞ்சிதம்பரத்தைச் சேரவேவிடைகொடேனே.

வசனம்.

அந்தணர்சொன்னமொழியைப் புலையர்கள்கேட்டு மிகவுஞ்சந்தோஷங்கொண்டு சேரிவந்து சேர்ந்தபின் நந்தனாரெப்போதும்போலே அந்தணரிடத்தில் வருகிறார்.

தூக்கடா-ஆதிதாளம்.

நந்தனாரும்வந்தார் - வெகு
சொந்தமானதங்க - ளையரைக்காண. (நந்த)

அங்கமுழுதிலும்நீறுபூசியே அரகரசிவசிவவென்றுபேசியே
சங்கையாருந்திருக்கைகள்வீசியே சாமிசாமிஎன்றுதன்னையேசியே
தில்லைச்சிதம்பரபள்ளுபாடியேதெரிசனங்காணேனென்றுவாடியே
அல்லலறுஞ்சிவலோகந்தேடியே அடையவேணுமென்றிங்கோடி-
[யே. (நந்தனாரும்வந்தார்)

விருத்தம்.

சாதிகுலம்பிறப்பென்னுஞ் சந்தேகந்தெளியாதுதானுய்கிற்கும்
பேதகுணம்பற்றறுத்துப் பேரின்பவருட்சித்துப்பேணிக்காக்கும்
ஆதிபராபரமென்னுந்திருச்சிற்றம்பலத்தைக்கண்டானந்திக்க [றார்.
வேதமொழிவிளங்கிவருந்திருவாயால் விடைகொடுத்துவிடுவீரென்

இராகம்-உசேனி, ரூபகதாளம்.

தில்லையம்பலத்தலமொன் றிருக்குதாம் - கண்டபேர்க்கு
சென்மமானபிணியைக் கருக்குதாம்
உயருஞ்சிகரக்கும்பந் தெரியுதாம் - பார்த்தவர்க்கு
உள்ளங்குளிரக்கருணை புரியுதாம்
யண்ணவாயன்மாலுந் தேடுமாம் - தில்லைக்காட்டில்
பாம்பும்புலிக்குநிர்த்த மாடுமாம்
அரியபிரமனெழுத்தைத் தள்ளுமாம் - ஆரையுமது
வானந்தமுழுக்காட்டிக் கொள்ளுமாம்
போய்வருபவர்புண்ணிய சாலியாம் - தருமராஜன்
புறத்தில்பழுதுவந்து கேலியாம்
உருவில்லாதகுருவொன் றிருக்குதாம் - மூலக்கனலை
ஊதியெழுப்பிச்சாணைப் பெறுக்குதாம்
உருவமாகிவெளியே வருகுதாம் - நான்மறைக்கு
முணர்வில்லாதகாட்சி தருகுதாம்

போய்வருகவுத்தாரந் தாருமே- பொன்னடித்தான்
போற்றுவேன்கண்ணாலே பாருமே. (தில்லை)

வசனம்.

சிதம்பரம் போவேனேயென்று அந்தணர்கேட்கும்படி நந்தனார்சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சுருட்டி, ஏகதாளம்.

தாதரிகிடதககசந்தரிசனதசநாததிமிதகிடதகணந்தரி தீனதத்திம் தகசந்தரிகுந்தரிதந்த கணந்த னனந்தனனந்த னந்தனந்தசன த சதன தத்தின்னகிட தகதோந் தத்தின்னகிட தகதோந்தத் தின்னகிடதகதோம்.

பல்லவி.

ஆடியபாதத்தைக்காணாரே-பிறந்-தானந்தம்பூணாரே.

அநுபல்லவி.

நாடுந்தைப்பூரணபூசத்திலே தில்லை
நாயகனார்குருவாரத்திலே மன்றுள். (ஆடிய)

சரணங்கள்.

பாசமறுத்துடல் வாசியொடுக்கி
பத்திபண்ணுங்காட்டில் பாம்புபுலிக்கி
ஆசையுடனேநல் லருளைப்பெறுக்கி
அன்பர்களிக்கச் சிலம்புகுலுக்கி. (ஆடிய)

கொட்டமடிக்கும் புலன்தொழில்நீக்கி
கோடிகாலஞ்செய்த பாழ்வினைபோக்கி
வெட்டவெளியிலே நெட்டிடத்தூக்கி
வேதம்பணிந்திடத் தென்முகம்நோக்கி. (ஆடிய)

சேனுஞ்சடைபுனல் பூமியில்சொட்ட
சேவித்துநாரதர் பாடியேகிட்ட
கோணங்கிழிந்தண்ட கோளமுமுட்ட
கோபாலகிருஷ்ணனு மத்தளங்கொட்ட. (ஆடிய)

வசனம்.

ஆனபடியால், நான்சிதம்பரம்போக உத்தாரவுதரவேணுமென்று அந்தணரைத் திருநாளைப்போவார் கேட்கின்றார்.

இராகம் - தேசிகதோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உத்தாரந்தாருமையே-எனக்
கொருவருமில்லைபாகதியடைய (உத்தாரந்)

வித்தைகள்கற்றதுமில்லை-யாதொரு
பத்தியிற்சென்று பரகதியடைய (உத்தாரந்)

குற்றங்களைத்தனைக் கொடியேன்செய்தேன்
அத்தனையும்பொறுத் தாதரவாக (உத்தாரந்)

பெண்டுபிள்ளையென்று பேயனைப்போலவே
கண்டுகளித்துக் காலங்கழித்தேன் (உத்தாரந்)

தில்லைச்சிதம்பரத்தை தெரிசித்துவந்துங்க
ளெல்லையைக்காத்துக் கொண்டிருக்கிறேனையே. (உத்தாரந்)

வசனம்.

நந்தனார் சிதம்பரம்போக உத்தரவுகேட்டதனால், வேதியர் அடிமையைப் பார்த்துச்சொல்லுகின்றார்.

விருத்தம்.

படிபுகழ்த்தில்லைநாதன் பத்தியேயுருவாய்வந்து
கடிநகராதனூரில் களித்திடும்நந்தனென்று
சிடுசிடுமூஞ்சிகாட்டிச் சிலவிடம்போலேநெஞ்சந்
துடிதுடித்திடவேநாயந் தோசியும்பேசுவாரே.

இராகம்-தெண்டகம், ஆதிதாளம்.

சேரிமுற்றுஞ்சிவபத்திபண்ணும்படி
விட்டையாமடியிட்டையாம்
சேதிசொல்லவேணுமென்றிங்கேநீ
வந்தையோஅகமகிழ்ந்தையோ
காலைமாலையில்வந்துதெரிசனங்
காட்டுறாய்கிலோநாட்டுறாய்
கதறினாலூமூர்க்குருவிகருடன்போ
லாகுமோவதிவேகமோ
அடிமைவேலைசெய்யுமுனக்கிந்தக்கொண்
டாட்டமோசெனக்கூட்டமோ
அடக்கியாளமாட்டேனோசிங்கக்குட்டி
யல்லவோஅந்தைச்சொல்லவோ
காளிபூசையவர்போடும்போதுநீ
கண்டித்தையாந்தெண்டித்தையாம்
கபடமெல்லாம்வெளிப்படுவதாகவழி
காட்டுறேனிதைநாட்டுறேன்.

வசனம்.

நந்தனார் சிதம்பரம்போகிறேனென்று சொல்லுவதால் அந்தணர் கண்டிக்கிறார்.

இராகம்-லாவணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பறையாநீசிதம்பரமென்றுசொல்லப்
படுமோடாபோகப்படுமோடா-அடா. (பறையா)

அறியாத்தனமினிசொன்னாலினிமே
லடிப்பேன்கூலியைப்பிடிப்பேன்பாவிப் (பறையா)

சிதம்பரமென்பதை விடு-கொல்லேச்
சேரடியிலேவந்து படு-நாந்தைப்
பதத்திற்பிடுங்கி நடு-கறுப்
பண்ணனுக்கேபலி கொடு-அடா. (பறையா)

எப்போதுமொருதடி பிடி-கையி
லெடுத்துக்கொண்டேதமுக் கடி-உள்ளங்
கற்பனையாய்ப்பள்ளு படி-கால்
நோகாமலேகாடியைக் குடி-அடா. (பறையா)

கள்ளந்தீருதற்குப் பாரு-உன்
கால்படும்பண்ணையில்வீற் றிரு-இது
சொன்னதுமில்லையோஉன் குரு-நீ
சுகமுடன்வாழ்ந்துக்கொண் டிரு-அடா. (பறையா)

விருத்தம்.

ஓதியடிவீராயென்று உக்கிரமாடாவென்றும்
பதிபெறுங்கறுப்பாவென்றும் பாவாடைராயாவென்றுந்
துதிபெறுமிருளாவென்றுந் தொட்டியச்சின்னானென்று
மறுவொடுபிசிதம்வைத்து வருந்தியேவணங்குவாயே.

வசனம்.

அந்தணர் நந்தனரைக்கண்டித்து மறுபடியும்நல்லவார்த்தைகளால் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-லாவணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தா-வொருசேதிசொல்லுகிறேன்கே
ளிந்த-பங்குதோன்றியநாள்முதல்
சொந்த-முறியெழுதிக்கொடுத்துநீ
வந்த-பறையனல்லவோமறந்தாய். (நந்தா)

பாரு-இந்தவயல்பரப்பைவெட்டிப்
பேரு-அந்தக்கண்ணியைவெட்டிப்பணை
சேரு-பொறுப்புள்ளவனையன்றி
யாரு-இதுவல்லவோகாரியம். (நந்தா)

வாடா-வுன்கூலியைமுழுதுந்தர
வோடா-பண்ணைப்பறைச்சிகளுடனே
கூடா-பழனங்கடோறும்நடப்
போடா-இதுவல்லவோபுண்ணியம். (நந்தா)

பாடு-உன்கறுப்புதெய்வத்தைக்கொண்
டாடு-கள்ளுசுள்ளுடன்பூசைகள்
போடு-நெல்விளையும்படிக்குவழி
தேடு-புத்திசொன்னேனிதுதான். (நந்தா)

வசனம்.

வேதியர் நந்தனாரைச் சிதம்பரம்போகாதேயென்று கண்டித்துச்சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்போகாதே - சொன்னேன் - சிதம்பரம்போகாதே.

அநுபல்லவி.

சிதம்பரம்போனால் ஹிதம்பெறலாமென்று
சேதிசொல்லுமுன்யுன் சாதிக்கடுக்குமோ. (சிதம்)

சரணங்கள்.

கள்ளக்கும்பிடுதனைப் போடாதே-உன்
கபடமெல்லாமிங்கே காட்டாதே
மெள்ளச்சொல்லடாமுழுமூடாகீழே
தள்ளிவிட்டுவுன்னைத்தகும்படி செய்வேன். (சிதம்பரம்)

நாத்தைப்பிடுங்கிகண்ணி நடவேணும்-அந்த
நஞ்சைவயலைச்சற்றே யுழவேணும்
பார்த்துப்பரம்படித்துப் பழுதுவராமல்
பாயுஞ்சலம்விட்டுப் பார்த்திடுவாய்நீ. (சிதம்பரம்)

அடிக்கடிமறுத்துநான் சொல்லவோ-நீ
அடிமைக்காரப்பய லல்லவோ
எடுத்துக்காட்டுவே னிருக்குதுசாதனம்
தடுத்துப்பேசினால் தாடையிலடிப்பேன். (சிதம்பரம்)

வசனம்.

அந்தணர் கண்டித்துச்சொன்னதால் நந்தனார் துயரடைந்து சேரியில்வந்து சிவனைநினைந்து பக்திபுரிந்து கொண்டாடுகிறார்.

இராகம்-தெண்டகம், ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பத்திபண்ணிக்கொண்டிருந்தால்-முத்திபெறலாமே.

அநுபல்லவி.

எத்திசையுமெவ்வுயிர்க்கு மவ்வுயிராய்நிறைந்திருக்கும்
வஸ்துவென்றுஅம்பலவன் மலரடிதினந்தோறும் (பத்தி)

சரணங்கள்.

கட்டழகிச்சாரணிடங்காதலது போலே
கடிகிவருங்கன்றருகில்சபிலையது போலே
கண்டவரைத்துணியுமில்லாப்பேழைதபொருக் காலே
காவலனார்பதம்வருகில்களிப்பதனைப் போலே
கண்டுமுறைகீழகலக்கண்டறியார்மதுமயக்கம்
கற்பனையாமிப்பிரபஞ்சசொற்பனம்போலொப்பிமிகும். (பத்தி)

தாயடிக்கில்பால்குடிக்கத்தழுதல்திருஷ் டாந்தம்
சடலம்பொறுக்காமல்துயர்தருகினு மேகாந்தம்
ஆயிருந்துவழுத்திபிர்தமாயையுப சாந்தம்
ஆகுமென்றுசாதனங்கள்வழங்குது வேதாந்தம்
காயஞ்சனிக்காதிருக்கக்கண்டுசொள்ளவேணுமென்றால்
காசுபணம்பாசமதுமாசறவே நேசமுடன். (பத்தி)

பச்சைமரத்தாணிபோலேபரிந்துமனம் நாடி.
பாலகிருஷ்ணன்பணிபொன்னம்பலவனைக்கொண் டாடி.
இச்சையொழியும்புலன்களைந்துடிக வாடி.
ஏகாந்தமானபரிபூரணத்தைத் தேடி.
அச்சமறந்திருவிழியிலானந்தநீர்சுரை புரள
அரனேதிரிபுரனேகங்காதரனேபராபரனே யென்று. (பத்தி)

வசனம்.

சேரியில் சிவபக்தி பண்ணிக் கொண்டிருக்கின்ற பன்னிரு பேர்களுடன் நந்தனருமிருந்து பக்திபண்ணும்காலையில் ஒருநாள் நந்தனார் பன்னிருவருடைய பக்திநிடப்பட்டதோ இல்லையோவெ ன்று அறியப்பரிட்சைபார்த்தார்.

இருச்சொல் அலங்காரம்.

நந்தனார் - சிவதலத்தில் சிதம்பரமேகாட்சி யென்றார்
அவர்கள் - அவித்தைகளைத் தூண்டிவிற்றலேகாட்சி யென்றார்
நந்தனார் - சிற்சபையின்மகிமையென்னசெப்புவீ ரென்றார்
அவர்கள் - அச்சுதனுங்காணாதவானந்த மென்றார்
நந்தனார் - ஆகையினாலென்ன என்னபலனாகு மென்றார்
அவர்கள் - நாக்கதிலேசிவநாமம் நவிலு மென்றார்
நந்தனார் - கற்றதனாலென்ன பலன்கண்டா ரென்றார்
அவர்கள் - தொற்றடிமைக்கார பலன்கொண்டா ரென்றார்
நந்தனார் - அம்பலத்தை திரைபோடத் தொடங்கினாரே
அவர்கள் - பம்புவித்தை மாயைக்கு ளடங்கினாரே
நந்தனார் - மனந்திருத்திக்கொண்டார்க்குவாரதொன்றில்லை யென்
அவர்கள் - கனவருத்தமுண்டார்க்குங் காராதுதொல்லை யென்றார்
நந்தனார் - சாதியிலேயெரியவன் தானறிவனோ வென்றார்
அவர்கள் - ஆதியிலேபேதமில்லை அறிவீரே யென்றார்
நந்தனார் - ஞானமில்லாதவன் மூத்திநாடா ரென்றார்
அவர்கள் - ஊனமில்லாச்சிவபக்தி தேடா ரென்றார்
நந்தனார் - மதியில்லாதவர்களுக்கெல்லாம் விதியே தென்றார்
அவர்கள் - துதியில்லாதவர்க்கெல்லாங் கதியே தென்றார்
நந்தனார் - பவக்கடலைக்குளப்படிபோல் பகுப்பா ரென்றார்
அவர்கள் - சுகக்கடலிலிளைப்பாறி சுகிப்பாரே யென்றார்
நந்தனார் - பார்ப்பானுத்தரங்கொடுப்பானோ வென்றார்
அவர்கள் - காப்பாற்றுங்கடவுளுக் கைப்பார மென்றார்
நந்தனார் - படித்தபடிகாட்டிவிட்டேன் பலமாச்சு தென்றார்
அவர்கள் - அடித்தாப்பால்போட்டுவிட்டீரா ராலே யென்றார்
நந்தனார் - அங்கேயேன்நீங்கள் வல்லையோ வென்றார்
அவர்கள் - இங்கையேனது இல்லையோ வென்றார்
நந்தனார் - எங்கும்நிறைந்த பூரணங்க ளென்றார்
அவர்கள் - இங்குமிருந்து வியற்றுங்கா ணென்றார்.

வசனம்.

இப்படி யிருக்குநாளில் ஒருநாள் நந்தனார் தனக்குத்தானே பரவசமாய் ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப் பாடுவார்.

இராகம் - செஞ்சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

பல்லவி.

பாடுவாய்மனமே - சிவனைக்கொண் - டாடுவாய்தினமே.

இந்திரன்முதலிய இமையவர்கதிகார
நந்தியின்மீதேறும் நம்பன்பதம்போற்றி (பாடுவாய்)

ஆலந்தனையுண் டமரரைக்காத்ததிரு
நீலகண்டன்கழல்பெற நெறியுடன்போற்றி (பாடுவாய்)

சீலமாதவர் சித்தத்தினின்றுடுஞ்
சூலபாணியனெனுஞ்சுயம்புதாள்போற்றி (பாடுவாய்)

மோகமாந்துன்பத்தில் மூழ்கிக்கெடாமல்
ஆகமமுறையிடும் அந்திவண்ணனைப்போற்றி (பாடுவாய்)

பஞ்சாக்ஷரந்தன்னைப் பக்தியாயுருவேற்றி
மெஞ்ஞானம்பெற்றுய்யமேலோனை நீபோற்றி (பாடுவாய்)

இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரமேவினைமனமே- முத்தி-பதம்பெறலாகும்முணமே.

அநுபல்லவி.

சதம்சதம்மெனும்பொருள் பதம்பதம்மய மருள்
சமரசநடம்புரிசாமிசிதம்பரவிமலன்திருவுருநீகொள்ளாசுர. (சிதம்)

சரணங்கள்.

ஒழியாக்கவலைகொண்டு விழலாய் - யாறும்
உண்மையில்லாவீட்டை நிழலாய்
தழுவாதிருந்ததில்லைசலனமில்மேல் வீட்டை
சார்ந்தாலல்லோநல்லசாயல்யமாம் பாட்டை
சந்ததமும்பெற பந்தமுமேபற
எந்தவினைத்திற முந்தாரம்முற. (சிதம்)

தேகமெடுத்தவருமை யறியாய் - மோசத்
தெரிவையர்வலைச்சிக்கி முறியாய்
சாகமட்டுஞ்சம்சாரமே மேவிட்டு
சலியாமலேயுழைத்துச்சண்டாளமாந் துட்டு
சம்பாத்தியமது வம்பாகும்விதி
நம்பாதித்ததி தெம்பாயதிபதி. (சிதம்)

உனக்குள்ளேயுணர்வாய்நீமோனம் - உண்மை
ஓம்வழிகாட்டுமே ஞானம்
தனக்குச்சிதம்பரஞ்சார்ந்தாலே தன்மயம்
சத்தியமாய்க்கூட்டும் சாம்பிராச்சிய சின்மயம்

சரிவரசிவகுரு பரமமயமாய்வரு
முருவெளியெனுமொரு பொருளதுவாந்திரு. (சிதம்

துக்கடா.

ஹர ஹர ஹர ஹர மகாதேவா
அம்பிகைமகிழ்பொன்னம்பலவா.

வசனம்.

நந்தனார் சிலநாளானபின்பு அடிமைகொண்ட அந்தணரிடத்தில்வந்து சிதம்பரம்போக மிகவும் வருந்தி வுத்தரவுகேட்கின்றார்.

இது-அறுசீரடிவிருத்தம்.

வேதியரே பெரியவரே நல்லவரே நான்கடையன் விண்ணோர் மெய்ச்சும், சாதியரே பலகலையுங் கற்றுணர்ந்து புரையில்லாத் தலைமேசெய்யும், போதியரே பத்தியில்லா நான்புலைய னேதறியேன் பண்ணியமூர்த்தி, ஆதிகுரு சிதம்பரத்தைக் காணவென்றே யாசைகொண்டே னனுப்புவீரே.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பரத்தை யொருதரமாகிலுந்
தெரிசித்துவாவென் றுத்தாரந்தாருமையே
தில்லைச்சிதம்பரத்தைக் கண்டால்பிறவிப்பிணி
இல்லையென்றுபெரியோர்சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன் (தில்)

அல்லலறுக்குந்திரு வம்பலநாயகன்
அல்லும்பகலுமாடி யானந்தம்பெருகிய (தில்)
ஆதிமுதலாயென்னை யடிமைகொண்டதல்லவோ
வேதகுலமேயெந்தன் மீதில்தயவுசெய்து. (தில்)

இராகம் - நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசிக்கவேணுஞ்-சிதம்பரத்தைத்-தெரிசிக்கவேணும்.

அநுபல்லவி.

தெரிசித்தவுடனுடல் கரிசைப்பிணிகளறும்
பரிசுத்தமாகுமுன் மறுசுத்தமாறவே (தெரிசிக்க)

சரணங்கள்.

பத்தர்பணியுந்திருக் கூத்தன்சந்நிதிதொழு
தேத்திப்பிறவிதுய ராத்தியெப்போதும் (தெரிசிக்க)

வேதனையடியவர் போதனைமுனிவர்கள்
நாதனைகரங்குவித் தாதரவாக (தெரிசிக்க)

ஈசனைபுலியூரில் வாசனைகனகச
பேசனையென்றுநட ராஜனைப்போற்றி (தெரிசிக்க)

காமத்தையகல்பவர் வாமத்தினின்றுசிவ
நாமத்தைச்சொல்லியர்த்த சாமத்தில்வந்து (தெரிசிக்க)

ஞாலம்புகழுமவன் மாலையணியுங்கோ
பாலகிருஷ்ணன்தொழுஞ் சிலபொற்பாதத்தை. (தெரிசிக்க)

வசனம்.

நந்தனார் தெரிசனஞ்செய்ய உத்தாரங்கேட்க அத்தணர்சொல்லுகின்றார்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புத்திசொல்லிக்கேளாதமூடாவுந்தன்
புரட்டெல்லாம்நானறிவேன்போடாபோடா
பத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றும்பறையர்க்கேது
பார்ப்பாரதெய்வமதுபாலிக்காது
குற்றமுண்டுன்சாதியிலேவழக்கமில்லாக்
கொள்கையதுசேரியிலேகூடாதப்பா
பித்தமதுகொண்டவன்போலிங்கேவந்து
பேசாதேபோபோவென்றேசுவானே.

இராகம்-அசாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரதெரிசனமா - நீயதைச் - சிந்திக்கலாமாபறையா.

சரணங்கள்.

சிதம்பரதெரிசனஞ்-சதுர்மறையோர்கள்
செய்வதுஞாயம்நீ-சொல்வதுமாயம்
சொல்லாதே-இங்கே-நில்லாதே
சேரிக்குப்போடா-நாளைக்குவாடா (சிதம்)

சனகமகாமுனி-யோகிகள்தேடிய
கனகசபேசனைக்-கண்டறிவாயோ
பேசாதே-கை-வீசாதே
வீரனைத்தொழடா-வரிசைஉழடா (சிதம்)

தலமுடையோர்கள்-தரிக்குமந்திரஞ்
சிவபதமென்று-சேவிக்கலாமா
ஆகாது-வினை-போகாது
விரைதெளியன்றோ-அறுதலிமகனே. (சிதம்)

வசனம்.

உழுது-சேறுபண்ணி-பரம்படித்து-விரைதெளித்து - நாத்து பறித்து-நடவுநட்டு-மடைதிறந்து-மடைகோலி-களைபிடுங்கி - காத்திருந்து-பதத்திலறுத்து-கட்டியடித்து-நிரம்பிய பட்டையைக்-காப்பதுமில்லை-இராக்காலங்களில்-பந்தம் பிடித்து-தடியெடுத்து-கொம்பு தம்பட்டமுழங்கி-கோலாகலமாகி - நாலுபறையரோடுங்கூடி - வரப்பைவிட்டேரைச்சுற்றிவந்து காக்கும்படி கிராமத்தாரிட்டகாவல் காப்பதுமில்லை, உனக்குவேண்டிய ஊணுறக்கம்முதலாகிய தேசதருமம் மறந்து எப்போதும்தில்லையம்பலம் திருச்சிற்றம்பலம் சிதம்பரம் என்று - பித்துப்பிடித்துத்தாயைவிட்ட குழந்தைபோல வாய்விட்டலறிப் பேய்பிடித்தவன்போல மதிமயங்கி உடல்கலங்கி எல்லோரும்பழிக்கக் கீழேபுரண்டழுது தத்துபித்தென்று தள்ளாடிய காரணமென்னவென்று அந்தணர் நந்தனரைக்கேட்கின்றார்.

இராகம் - சூரியகாந்தம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தாவுனக்கிந்தபிர்மை வந்தகாரணம் நானறிந்திடச் சொல்லும்.

அநுபல்லவி.

அந்தரங்கமுள்ள சொந்தப்பறையரு
மன்றியிருப்பதுபோய் சண்டைபிடிக்கவந்தாய் (நந்தா)

சரணங்கள்.

சாதிமுறைமைதுறந்தாய்-தில்லைச்
சபாபதியைநினைந்தாய்
சூதுக்காரபறையருடன்கூடிச்
சும்மாவிருப்பது-எம்மாத்திரம்நான் (நந்தா)

குலத்திலில்லாதவழக்கம்-நீயதைக்
கொண்டாடுகிறமுழக்கம்
வெளுத்ததிறுவென்ன எருமைச்சாணியது
மேனியிலணிவாரோ-வையகந்தனில் (நந்தா)

திருட்டுப்புரட்டுமறியாய்-பொல்லாத்
தீங்குவார்த்தையுரையாய்

முரட்டுத்தனத்தையென்முன்னேகாட்டி
விரட்டிப்பேசுறாய்-வெறிமயக்கமோஅட. (நந்தா)

வசனம்.

வேதியர் நந்தனாரைப்பார்த்துச் சிதம்பரப்பிரமைவந்தகாரண மென்னவென்று கேட்டபின் நந்தனார் வேதியருக்குச்சொல்லுவார்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மணங்கண்டவிடமெல்லாம்போகாமலாணையிட்டுமறித்துவாங்கி, அனல்கண்டமெழுகதுபோ லெனதுள்ளந் தனதாகவுருகிச்சாய்க்கும், புனல்கொண்டவேணியனைப் புண்ணியனைப்புராந்தகனைப்போற்றிசெய்யக், கனங்கொண்டதில்லைநகர் போய்வருவேன் கருணைவழி காட்டுவீரே.

வசனம்.

நந்தனார் வேதியரைப்பார்த்து உத்தாரங்கேட்க அந்தணர் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சாவேரி, ரூபகதாளம்.

நட்டநடவுவிளையும்பொட்டவெளியைத்தொட்டபோதிலும் (நட்)
கெட்டமதியைவிட்டுவிட்டுகேளடாபண்ணையாளடா (நட்)
கிட்டநெருங்கும்பண்ணையுன்கால்பட்டதினால்பசுமைகொண்டு. (ந)

விருத்தம்.

கதிரொருமுழமேநீளுங்கட்டுமுக்கலமேகாணும்
துதிபெறுநந்தாவுன்கைதொட்டதேதங்கமாகும்
பதிதனிற்பெருமைசொல்லும்பறையனாயிருந்துந்தில்லைச்
சிதம்பரப்பித்தேன்கொண்டாய்செய்தொழிலேதென்றாரே.

வசனம்.

நந்தனாருக்குச் சிதம்பரப்பித்து தெளியாமையால் வேதியர் என்னசெய்யப் போகிறேனென்று துயரமுற்று நந்தனாரைப்பார்த்துப் புலம்புவார்.

இராகம்-தனாசரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பித்தனாய்ப்போனதென்ன-நந்தா (பித்த)

அநுபல்லவி.

எத்தனையோபுத்திகளெடுத்துப்படித்தும் (பித்த)

சரணங்கள்.

சித்தமிப்படி செய்ததாரோ
பத்துதலில்லாமலே பண்ணியபோராரோ

பத்தியென்றுபே ரிட்டதாரோ
சித்தமுமிப்படியே நிலையிட்டதாரோ (பித்த

சத்திசையும்புகழ் பெற்றிருந்தும்
வித்தைகளனேகம் விளம்பத்தெரிந்தும்
பத்தியோடுசால மறிந்தும்
கத்தனென்றுபேரிட்டு நானுனக்கிருந்தும். (பித்த

வசனம்.

மனதிற்றுயரமுற்ற வேதியரை நந்தனார் மிகவும் வணங்கிச் சொல்லுகின்றார்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பித்தமனுதெளிந்துவிடமருந்துண்டுதில்லைவனம்பேணிச்சென்று
சத்திசிவகாமிப்பெண்சந்நிதியிேனராகித்தலைவணங்கி
நித்தியென்றுநடநமிடுந்திருக்கோலங்கண்குளிரத்தெரிசித்தாறல்
பித்தமதுதெளிந்துவிடும்வேதாந்தமறைசொரியும்பெரியகோவே.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பித்தந்தெளியமருந்தொன்றிருக்குது - பேரின்பமன்றுள்ளே.

அநுபல்லவி.

மற்றமருந்துகள்தின்றாலுமுள்ளுக்குவல்லேவல்லே-ஐயே-அடிமை
(பித்தந்தெளிய)

சரணங்கள்.

யாம்புழுபுலியுமெய்ப்பாடுபெட்டுத்தேடி பார்த்துப்பயிரிட்டது
பாரளந்ததிருமாயனும்வேதனும்பார்த்துக்களித்ததுண்டு
பார்ப்பதியென்றொருசிமாட்டியதில்பாதியைத்தின்றதுண்டு - இன்னம் - பாதியிருக்குபறையாகீயும்போய்ப் - பாரென்றுத்தாரந்தாரும்
[தாரும் (பித்தந்தெளிய)

பத்துத்திசையும்பரவிப்படர்ந்தாலும் பார்த்துப்பிடியாரே
தத்திக்குதிக்குந்தாளங்கள்போடுந் தண்டைச்சிலம்புகொஞ்சுந்
தித்திக்குந்தேனேசெங்கரும்போநல்லசித்தமுடையார்க்கே-என்
சித்தத்தைக்கட்டியிழுக்குது அங்கே-சென்றால் போதுங்கண்டால்
[தீரும் (பித்தந்தெளிய)

உரைச்சொன்னாலுமிப்பாவந்தொலையு மூழ்வினையூடறுக்கும்
பேரைக்கொண்டாடிப்புலம்புகிறார் வெகுபேர்களுக்குப்பிழைப்பு

சாருநரைதிரை தீருமருந்துச் சாதியைப்பாராது-இன்னார்-
தீராதநோய்கள்படைத்தவெனக்குத் தீருந்தீருமைடயேஅடுமை
(பித்தந்தெளிய)

இராகம்-செஞ்சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்போகாம விருப்பேனோ
சென்மத்தைவீணாக்கிக் கெடுப்பேனோ (சிதம்பரம்)

பத்தியுமனமும் பொருந்தினதங்கே
சத்தியஞ்சொன்னேன் சடலமுமிங்கே (சிதம்பரம்)

ஆசையுநேசமு மானந்தமங்கே
பேசலும்பாசமும் பிதற்றலுமிங்கே (சிதம்பரம்)

வசனம்.

இப்படி நந்தனார்சொல்ல வேதியர் மூர்ச்சையடைந்து விழுந்து தெளிந்து எழுந்துசொல்லுவார்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நாற்பதுவேலிபூமி நடவுநட்டாகவில்லை
பார்ப்பதுமில்லைசைவப் பழயதுதின்றாய்பண்ணை
காப்பதுமில்லையுன்னைக் கைவிடமனதுவல்லை
சேர்ப்பதாலாவதில்லைச் சேரியிற்றொலைந்துபோடா.

வசனம்.

என்று வேதியர்சொல்லிய உத்தாரப்படி சேரியில்நந்தனார் வந்துபத்திபுரியும்பன்னிரண்டுபேர்களைப் பார்த்துச்சொல்லுவார்.

இராகம்-மாஞ்சை, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

ஆசை நேச ராகுந் தோழரேகேளுங்கள்
பேசுந்தெய்வங்களுண்டோ யீசனல்லால்நமக்கு (ஆசை)

ஆயன் மாயன் அன்றடிமுடிகாணாத
நேயனழலுருவாய் நின்றநின்மலனல்லால் (ஆசை)

மண்ணாய் விண்ணாய் மற்றுளப்பொருள்களாய்
எள்ளுளெண்ணெய்போலிருக்குமீசனல்லால் (ஆசை)

அருவா யுருவா யண்டபகிரண்டமெங்கும்
பரமாய்நின்றதெந்தப் பராபரத்தையல்லால். (ஆசை)

வசனம்.

என்று நந்தனார் சொல்லிப்பின்னும் ஆநந்தக்கூத்தாடுவார்.

இராகம்-தந்நியாசி, திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஆநந்தக்கூத்தாடினார்-ஆநந்தநந்தன்
ஆநந்தக்கூத்தாடினார்.

அநுபல்லவி.

வானுந்துதிதேவர் முநிவர்ஜயஜயவென்று
வாழ்த்தும்பிரானடிகள் வாய்ப்பதெப்போதோவென்று (ஆநந்)

சரணங்கள்.

மாயவலைக்குட் பட்டு-அதிலெப்போதும்
மாளாத்துயரப் பட்டு
மாயுமுன்னாகவந்து வலியவாண்டருண்மூர்த்தி
நாயேன்களிக்கவென்முன் னாடுவரென்றேசாந்தி(ஆநந்)

கவலைப்படாதே நெஞ்சமே-காலன்கைப்பாசம்
கண்முன்வராதே அஞ்சுமே
தவநிலையையுணர்ந்த சன்மார்க்கர்தமக்கன்று
தற்பதத்தைக்காட்டினோன்தனைக்காணுவேனென்று (ஆநந்)

காயமிதுவுஞ் சதமா-அன்றியும்பவங்
காண்பதொவ்வொரு விதமா
ஆயுமெழுபிறப்பா யவதரித்தாலுண்டென்றும்
தூயபதத்தாலந்தத் துகளற்றிருப்பேனென்றும்(ஆநந்)

வசனம்.

இவ்விதமாகப் பன்னிரண்டுபேர்களையும் வேலைசெய்யவொட்டாமல், தன்சமீபத்தில் நிற்கவைத்துக்கொண்டு போதித்திருப்பதை வேதியன் கேள்வியுற்று நந்தனாரைச்சீறிக் கடுங்கோபஞ்செய்ய நந்தனார் வேதியருக்குச் சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீராகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுக்கென்மீது இத்தனைபேதகம்
எண்ணுவதோ தோதகம்

அநுபல்லவி.

காதகராம்மனக் கசடர்சொன்ன சொல்லை
சாதனைசெய்து சாதித்தீர்பிழையொன் றில்லை(ஏது)

சரணங்கள்.

நான்உனக்குப் பண்டு-சாசனஞ்செய்து
நலமாய்த்தந்த துண்டு

தோன்றலைக்சொல்லுஞ் சொற்படிச் செய்கிறேன்
பான்மையாகநித்தம் பத்தியாய் உய்கிறேன் (ஏது)

காசளவு நன்மை-செய்தோரை யொருக்
காலும்மறவாத் தன்மை
தாசனுக்கெப்போது மூண்டுதாமே கண்டு
யோசிக்கப்போகிறீர் இனிமேல் நான்செய்தொண்டு (ஏது)

ஏழைநான் தானே-சூதும்வாதும்
ஏதொன்றறி யேனே
மேழியுடனேயொரு மேதிகாளைக ளெங்கே
ஊழியனுக்கும் உழுகயிறுங்கொடுப்பீ ரிங்கே (ஏது)

நந்தனார் - ஏருழுதல்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வணக்கமாய்ச்சொல்லும் வார்த்தையையுணர்ந்து
வஞ்சனையிலாதவேதியன்றன்
கணக்கிலாத்தனது பண்ணையாள்வசத்திற்
கைப்பிடியாகவேதந்து
பிணக்கிலானிவன்சொற் படியெலாஞ்செய்வான்
பின்னிடான்அழைத்துப்போவென்ன
இணக்கமாய்க்கொண்டு போயினர்நந்தன்
ஏர்த்தொழில்மிகப்புரிந்தனனே.

இராகம்-சஹானா, ரூபகசாப்புதாளம்.

பல்லவி.

பத்தியாகஆண்டைசொற்படிசெய்தானந்தன்பலருடன்கூடிமிகப்

அநுபல்லவி.

கர்த்தனைசித்தங்களித்துக் கதித்தவன்
கமலபாதத்தை நாடி-மெத்தக்
காதலாகவேகொண்ட டாடி
மனம் நீடி (பத்தி)

சரணங்கள்.

நீருள்ளஆதனூர்நஞ்சை புஞ்சைகளை
நித்தமுமேர்கொண்டு பழுது-அறச்
சுத்தமதாகவே யுழுது
காலைப் பொழுது (பத்தி)

கறுப்பு வெளுப்பு சிவப்பு நிறமுள்ளக்
காளைகளைக்கட்டிப் பூட்டி-பொற்
காறுவொன்றதிலே மாட்டி-
ஏ ரோட்டி (பத்

கந்தன்கறுப்பன்கடம்ப னிடும்பன்
கரியனவன்தம்பி பெரியன்-சின்னக்
காத்தானவன்மகன் சொரியன்
குள்ள நரியன் (பத்

சீரகச்சம்பா சிறுகருடன் சம்பா
சிறந்தமணக்கத்தை நட்டு கம்பு
சேரத்துவரையு மிட்டு
பயி ரிட்டு. (பத்

வசனம்.

இவ்விதமாய் ஏர்த்தொழில் புரிந்துகொண்டிருந்த நந்தனு
இனிமேல் சிதம்பரம்போவேன் போகாவிடில் பிராணனை விடுவே
ன் அன்றியும், சேரியில்வரமாட்டேனென்று சொல்லிக்கொண்
வேதியர் பால்சென்று தலைவணங்கிக் கரங்குவித்து மனந்துடி
துக் கண்டித்துச் சிதம்பரம்போக உத்தாரங்கேட்கின்றார்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பொய்ச்சடலம் புழுக்கூடொன் பதுவாசற்றோற்பையை
போற்றிசெய்யும், துச்சனிவனென்றெண்ணித் தள்ளாமனன்மொ
யைச்சொல்லவேணும், பச்சைமிருந்தொடியழகி சிவகாமிமா
பங்கன் பாதங்காண, இச்சைமிகுந்திருக்குதையே அம்பலத்தை
கண்டுகளித்திறைஞ்சுவேனே.

இராகம்-சாவேரி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பொன்னம்பலவாணனடிதொழுவா - ரொருவரன்றிப்
பிறவிக்கடலிடையில் கிடந்தழுவார்.

அநுபல்லவி.

இன்னும்பலதெய்வங்களுமிருக்கு-தெனக்கிவர்
போலவேஇல்லைதயவில்லைஏழையிடத்திலிருந்தருள்செய்திடும்.

சரணங்கள்.

வேதமொருநான்குமறியாதபரம்பொருளாகினும்
வேண்டும்பதஞ்சலிக்காகவேதில்லைப்பதிவந்து

பாதச்சிலம்பசையமணிகுலுங்கப்பிறையிலங்க
பணிபடமாடவேசடையாடவேபரமானந்தக்கூத்தாடிய (பொ)

உலகந்தனில்ககனமதுபோலெங்கினும்பரிபூரண
முருவற்றதுமருவற்றதுகுறையற்றிடுஞ்செல்வங்
கலியற்றவர்மதமற்றவர்விடையத்தினினுருவற்றிட
கலைகற்றவர்வலயக்கவரிதயத்தினில்நடனமாடிய (பொ)

இரவுபகல்கருமங்களிலிழுக்கும்பொறிகணங்களதை
இழுத்துவசப்படுத்தும்வகையெனக்குத்தெரியாது
பரவிவரும்ராகாதிற்சரணடங்கிமனதொடுங்கிவழி
பார்க்குமிடமார்க்குமரிதாக்கும்பாலகிருஷ்ணன்தொழும். (பொ)

வசனம்.

இவ்வகையாய்ச் சொல்லும் நந்தனாரைப்பார்த்து வேதியர் சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

மெள்ளப்பேசிமெழுகிறாயனுதினமூடாவுனக்கித்தனை
கள்ளக்கும்பிடாலாவதென்னபலனோகாட்டுப்பசாசல்லவோ
துள்ளித்துள்ளிதுடிக்கிறாய்சிவபதஞ்சொல்லாதுன்சாதியில்
என்னுக்கொல்லையில்மாடுவந்துதொடாதேகும்படிசெல்லடா.

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லிய வேதியருடனே நந்தனார் தனக்குத்தெரிந்த வித்தைகளை அத்தருணத்தில் சொல்லிக்காட்டுவார்.

முன்நந்தனார், பின்வேதியருமாகச் சொல்லிக்கொள்ளும்

ஏட்டிக்குப்போட்டியான

இருச்சொல் அலங்காரம்.

நந்தனார்-தில்லையைப்பார்க்கவல்லையோ வென்றார்
வேதியர்-கொல்லையில்முளகாயில்லையோ வென்றார்
நந்தனார்-கள்ளம்போனாலுள்ளதுகாணு மென்றார்
வேதியர்-வெள்ளம்போனாலுள்ளதுவிளையு மென்றார்
நந்தனார்-திருச்சிற்றம்பலங்கண்டால்தேகங்களிக்கு மென்றார்
வேதியர்-பொரிச்சக்குழம்புகொண்டால் தேகம்பெருக்குமென்றார்
நந்தனார்-அரகராவென்றால்பாவம்போ மென்றார்
வேதியர்-பறையனைக்கண்டால்பாவமா மென்றார்
நந்தனார்-வெட்டவெளியிலேமனமுட்டிப்பாரு மென்றார்
வேதியர்-பொட்டவெளியிலேகுழிவெட்டிப்பாரு மென்றார்

நந்தனார்-எனக்குஊழியஞானமாரியேமதி யென்று
வேதியர்-உனக்குநாழியபறையர்சேரியேகதி யென்று
நந்தனார்-கத்தாவேயென்னுள்ளம்பெற்று ரென்று
வேதியர்-கத்தாழையக்கினியில்பற்று தென்று
நந்தனார்-மறையோருக்கெப்போதும்வாயிலேதர்க்க மென்று
வேதியர்-பறையருக்கெப்போதுஞ்சேரியேசொர்க்க மென்று
நந்தனார்-கொள்ளித்தேள்போலென்னைக்கொட்டாதே யென்று
வேதியர்-அள்ளித்தந்தேனென்னைத்திட்டாதே யென்று
நந்தனார்-கடுமையாய்வந்துகவலைப்படுத்துவதே னென்று
வேதியர்-அடிமையாம்வந்துஅவலப்படுத்துவதே னென்று
நந்தனார்-தில்லையோடென்னைச்சேரேனோ வென்று
வேதியர்-எல்லையோடுமுன்னைப்பாரேனோ வென்று
நந்தனார்-திருவாதிரைவருகுதுபோவேனே யென்று
வேதியர்-மறவாதிருபறையாபோகாதே யென்று
நந்தனார்-தெரியாதேமெள்ளப்போவேனே யென்று
வேதியர்-மரியாதையல்லப்போகாதே யென்று
நந்தனார்-ஆளைவிட்டுவழிகாட்டும்பெரியோரே யென்று
வேதியர்-பிராணியைவெட்டும்பழிகாட்டும்புலையரே யென்று
நந்தனார்-ஆடிப்பாடிப்படிப்பே னென்று
வேதியர்-தேடித்தேடிப்பிடிப்பே னென்று
நந்தனார்-தில்லையிலேகலங்காமல்நாடுவேன் னென்று
வேதியர்-கொல்லையிலேவிலங்காகப்போடுவே னென்று
நந்தனார்-சிந்தைநொந்துதவிப்பேனே யென்று
வேதியர்-வந்துவந்துஅலப்பாதே யென்று
நந்தனார்-கெஞ்சினால்நெஞ்சமுருகாதோ வென்று
வேதியர்-அஞ்சினால்பஞ்சம்வருகாதோ வென்று
நந்தனார்-சிதம்பரம்போகவுத்தாரந்தாரு மென்று
வேதியர்-இதம்பெறலாமோகத்தாதேபோது மென்று
நந்தனார்-சீக்கிரமாய்ப்போவே னென்று
வேதியர்-போக்கிரியாய்ப்போவா யென்று
நந்தனார்-அன்னீதஞ்செய்யே னென்று
வேதியர்-சொன்னதுதவறே னென்று
நந்தனார்-எங்கள்சாதிக்குயென்னவழி யென்று
வேதியர்-உங்கள்சாதிக்குஇந்தவழி யென்று
நந்தனார்-உற்றதுஓது மென்று
வேதியர்-பெற்றதுபோது மென்று
நந்தனார்-பறையனாய்ப்பிறந்தேன்தலையெழுத்திது வென்று

வேதியர்-மறையாய்ப்பிறந்துங்கள்வருத்தமது வென்றார்
நந்தனார்-வாய்க்காதவெனக்குவழிசொல்லு வீரே
வேதியர்-காய்க்காதமரத்திற்கல்லெறி யாரே
நந்தனார்-எப்போதுமிப்படிச்செய்வதே னென்றார்
வேதியர்-அப்போதுமிப்படிச்செய்ததே னென்றார்
நந்தனார்-உலகமனைத்துங்கடவுளாய்நிறைந்த தேன்
வேதியர்-பலகலைகற்றும்பறையனாய்ப்பிறந்த தேன்
நந்தனார்-பழுதானசென்மம்படைத்தேனோ யென்றார்
வேதியர்-அழுதாலுங்கன்மமடுக்காதோ வென்றார்
நந்தனார்-காப்பதுன்பாரங்கட்டிவிடு மென்றார்
வேதியர்-நாற்பதுவேலியைநட்டுவிடு மென்றார்
நந்தனார்-அப்பன்கருணையிப்படியோ வென்றார்
வேதியர்-தப்பினேனதுவுமொப்பிலே னென்றார்.

வசனம்.

நந்தனார்மெத்தவும் ஐயரைவணங்கி உத்தாரங்கேட்கின்றார்.

விருத்தம்.

அல்லெனுங்குழலாள்மோகமண்டாதுவொருக்காற்றொண்டர்
பல்லூழிகாலஞ்செய்தபழவினைத்தொடக்கறுத்துச்
சொல்லினுமடங்கொணாதச்சுகக்கடலாட்டிவைக்கும்
தில்லைநாயகனைக்கண்டுதெரிசனஞ்செய்வேனென்றார்.

கண்ணி-இராகம், பியாகு-ஆதிதாளம்.

மார்கழிமாதத்திருவாதிரைநாள் வரப்போகுதையே
மனைதைப்புண்ணாகப்பண்ணாமலொருதரம் போய்வாவென்றுசொல்
[லலையே
கட்டையிருக்கையில்சிதம்பரம்போய்நான் காணவேணுமையே
கசடனாகிலுமாசைவிளையுதுன் காலுக்குக்கும்பிடையே
காலில்நகமுளைத்தநாள்முதலாயுமக் கடிமைக்காரனையே
காலபாசத்தில்காட்டிக்கொடாமல் காப்பாற்றிடுமையே
உள்ளங்காலில்வெள்ளெலும்பாட வோடியுழைத்தேனையே
உண்டதுமுறங்கினதன்றியில்வேறே யொன்றுங்காணிலையே
எட்டுமிரண்டுமறியாதபேதைநா னெளியேனானையே
இன்னந்தாய்வயிற்றிடையனுகாம விடங்காட்டிடுமையே
வெள்ளைவெளுத்திடுந்தண்ணீர்குடித்திடும் வெறியேனானையே
மேதினியினிறையினுங்கடையேன் வழிவிடவேணுமையே
தானந்தவங்களொன்றுங்காணா தடியேனானையே

தளரவிடவேண்டாமொருகோடி தருமமுண்டுஐயே
அல்லும்பகலுங்களாதரவாலே ஆளாகினேனையே
அன்புடனேநல்லகதிபெறுவாயென் றனுப்பவேணுமையே

விருத்தம்.

சிலையணிந்திடும்வேளெரிந்திடச்செய்திடுந்திருமேனியைக்
கலந்தணைந்திடவேண்டுங்காதலைக்கண்டிராயகிலமனைத்தையுந்
தலைசுமந்திடுசேடனார்குணத்தன்மையெய்திடும்நந்தனை
விலைக்குவாங்கியபெருமையாலிவன்வேணதெல்லாம்பேசுவான்.

வசனம்.

இப்படி சிதம்பரம்போக உத்தாரங்கேட்ட நந்தனுருடையபசிவ பத்திபரிதாபத்தை ஆதிசேடனாலுஞ் சொல்லவொண்ணாத மகிமையைக்கொண்ட மகானுபாவனை, அடிமைக்காரனென்று வேணபடி பேசுவார்.

இராகம்-முகாரி, ஆதிதாளம்.

மாடுதின்னும்புலையாவுனக்குமார்கழித்திருநாளோ
தேடியெடுத்தாயாரிடத்தேபோய்த்தீண்டாதேபோடா
ஆடுதின்னும்புலையாவுனக்குஆனித்தெரிசனமோ
நாடுசிரிக்கும்வார்த்தைகளன்றோநாடாதேபோடா
நண்டுக்குக்கலியாணம்மூளைநரிக்குச்சங்கராந்தி
பண்டிக்குப்பூசைதிருநாளுண்டோபறையாநீபோடா
பூசைகள்செய்வாயோஆண்டவன்பொன்னடிதொழுவாயோ
கூசல்போடாதேபோடாயிங்கேகூழைக்கும்பிடலாகாதோ
கங்கையிலாடுவையோவங்கேகாணிக்கைப்போடுவையோ
இங்கிதமறிவேனடிக்கடிவந்துயிரையாதேபோடா
அஞ்செழுத்தோதுவையோவுனக்குமானந்தத்திருக்கூத்தோ
வஞ்சகவார்த்தைநாளைத்தெரியும் வாராதேபோடா.

வசனம்.

அடாநந்தா சபாசு நன்றாயிருக்கின்றது நீ சிதம்பரம்போக வேண்டுமென்று கேட்பதை ஆலோசித்தால் மிகுந்த ஆச்சரியமாயிருக்கின்றதென்று வேதியர் பின்னுஞ்சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-மோகனம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அடடாநந்தனேதில்லைக் - கனுப்புமென்றெனைக்கேட்ப
தாச்சரியமிக வாச்சர்யம்.

அநுபல்லவி.

அடடாகட்டுக்கதைக ளெனக்குமிங் குதவாது
நடடாவயலைத்தேடி நடவுநட விப்போது. (அட)

சரணங்கள்.

ஈனசாதியிற்பிறந்தோ னுனக்கவிடத்தி
லென்னஅலுவ லுண்டு-அல்லவென்று
போனபோதினுமூவா யிரவரிருக்கும்வீதி
புகுந்துநீகடந்துக் கொண்டு
மானுமழுவுஞ்சிர மாலையணிந்த வரு
மாற்றலர்திரிபுர மதனையெரித்த பெரு
மானுக்கியலுந்திரு மஞ்சனேற்சவந் திரு
வாதிரைப்பலன்பெறமாட்டாய்சொற்படி யிரு. (அடடா)

வேழ்விகளொருபுறம் வேதியர்க ளியற்றும்
மேன்மைகள்மிகத் தங்கும்-அந்தத்
தாழ்மையிலாததிவ்யத்தலம்போய் வருவதற்குந்
தடையில்லையெனப் பொங்கும்
தன்மையிதெல்லாங் கனவாகமுடிய வரும்
சாதியிழிவையோ சித்தாலேதெரிய வரும்
பன்னிப்பன்னிப்படித்தேன்பாவா யற்றுயெவரும்
பட்டால்தெரியும்பறையனுக்கென்பதுபோல்வரும். (அடடா)

அல்லும்பகலுஞ்சோறளித்துக்காத்திடுந் தெய்வ
மானவம்பல வாணன்-இங்கிருக்க
தொல்லைப்படவோவேண்டாமென்றுரைத்திடுவேன்
சொல்மறந்தநீ வீணன்
தில்லுந்திரியாவரப் பேச்சேதுக்கடா பிடித்
திருக்குமெனதுபிடி திரும்பாதடா பகடி
பல்லையொடித்து விடுகிறேன்பாரடா தகடி
பஞ்சைநீயாசமர்த்துப்பார்ப்பேனெடடா தடி. (அடடா)

வசனம்.

வேதியர்சொல்லிய சொற்களைக்கேட்ட நந்தனார் நீங்களென்னைத் தடியாலடித்தாலும் பிராணனைமடித்தாலும் கழுத்தையொடித்தாலும் சிதம்பரத்தில் நடித்தானைக்காணாம லிருக்கேனென்றுகடுத்துச்சொல்லுவார்.

இராகம் - சுருட்டி, ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

இனியுன்குற்றத்தைப் பொறுப்பேனோ-அனுவளா
வேணுஞ்சம்மதிப்பேனோ.

அநுபல்லவி.

தனியாம்வேதசாஸ்திரந் தனையுணர்ந்தாலுஞ் சாதி
தன்புத்திப்போகாதென்ற சரித்திரம்பொய்யல்ல நீதி(இனி

சரணங்கள்.

பலகாலமும்பழமும்பாலூட்டினாலும் பாம்பு
பழகாததற்குவொப்பாய்ப்பகரலாகுமே வேம்பு
தலம்விட்டப்புறம்போநீதான்செய்யாதடா வீம்பு
தறையிற்கறந்தபாலுந் தாவுமோமுலைக் காம்பு (இனி

இடையிலிருக்குமிந்த இடும்பன்கடம்பன் சரி
இவர்களல்லாமலிதோ இருப்போர்கள்சிறு நரி
நடையிலிருப்பேன்மஹா நல்லவனாகுந் தெரி
நானுனைச்சேர்ப்பேனென்று நம்பாதேபரி கரி. (இனி

வசனம்.

என்று சொல்லிய வேதியருக்கு, நந்தனார் மிகுந்த தாழ்மை யோடு மேழ்மையோடுஞ்சொல்ல, வேதியருக்குக் கோபம்வந்து திருட்டுவேடங்கொண்ட முரட்டுப்பயலேயென்று மறுபடியுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம் - அசாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருட்டுத்தனமாத்திரம்வேண்டாம் - நந்தா - அடாவுனக்கு
திருட்டுத்தனமாத்திரம்வேண்டாம்.

அநுபல்லவி.

முரட்டுத்தனமாய்ப்பேசாதேநீர் மூடா
முன்னும்பின்னுமறியாக் குடிகேடா
வரட்டுதவளைபோல்வா யாடாதே யேடா
வயலைமுழுதுஞ்சீர்ப்படுத்திடப் போடா (திருட்)

சரணங்கள்.

புத்தியுள்ளவனைப் பாரு-ஏர்கொண்டுழுது
புன்செய்நிலமுழுதுஞ் சீரு-செய்துவிதைத்து
வைத்திடினம்போற்குடி யாரு-இருப்பார்களுன்
னைத்துதிப்பார்சகல பேரும்
சத்தியமாகக்குண்டைகளைநீ கூட்டி
சார்ந்ததற்குவாயாரநீர் ஊட்டி
சத்தியுள்ளமட்டுக்குமே ரோட்டி
தக்கவுன்றன்றிறமதுமிகக் காட்டி

மற்றுமற்றனைத்தனைத்துமுடிவுற
மெத்தமெத்தசித்த மொத்துசெய்குவாய். (திருட்டு)

பட்டாங்குனக்கேதடா பாவி-என்சொந்தமான
பழனங்களுமீடேறத் தேவி-பூசைபுரிந்து
பொட்டெனப்பதம்பணிந்து சேவி-இதைமறந்தால்
போக்குவேனேயுன்னிட ஆவி
சட்டமாகவுன்சமர்த்தைக் காட்டாதே
சரணமென்றுகண்ணீரை ஓட்டாதே
தட்டுவனேகைமிஞ்சி நீட்டாதே
சலசலப்புக்கஞ்சிநரியோட மாட்டாதே
விட்டுவிட்டுவிட்டுவிட்டு விடுவிடு
கெட்டுகெட்டுகெட்டுகெட்டு போகாதே. (திருட்டு)

பாயுஞ்சலமுழுதுங் கட்டி-பதனமாகப்
பழையவெருவெடுத்துக் கொட்டி-சேறுபோலாட்டி
தோயும்நடமுதலோ ரட்டி-வாராமற்செய்து
சொன்னாலனுப்புவேனோ மட்டி
காயமுள்ளபோதேநீ தானடா
கர்த்தன்றன்னைக் காணப்போவா னடா
ஏய்த்துவிட்டுப்போகப்போரா யடா
யேத்தவாதிரைக்கனுப்பேனே நட
ராயன்ராயன்ராயன்ராயன் சாட்சியாய்
தீயன்தீயன்தீயன்தீயன் உனைவிடேன். (திருட்டு)

வசனம்.

இதுவும், வேதியர் சொல்லுகின்றார்.

அறுசீரடிவிருத்தம்.

வாணிருந்தவிடந்தேடிக்காணுமல்மாதவத்தோர்மதிமயங்கத்
தேனிருந்தசெந்தாளைச்சிந்திப்பார்புந்திபுறத்தெளிந்தாரில்லை
ஊனருந்தும்புலையாநீசிதம்பரத்தேசென்றாலுமுண்டோமுத்தித்
தானிருந்தவிடம்விட்டுப்போகாமல்சஞ்சலத்தைத்தள்ளுவாயே.

வசனம்.

அடா, வாடா, மூடா, கேளடா, என்னைப்போலொத்த பெரியவர்களாலே கூடத்தேடி அறியப்படாத செகதீசனுடைய திவ்விய நாமத்தை நத்தை யுரிஞ்சும் பறையா நீ கத்திக்குலைக்கலாமா, இப்படி தத்திக் குதிக்கலாமா, வித்தையொன்று மறியாதவ னிங்கே

பத்தியெண்ணலாமா, நத்திமுத்திதேடலாமா, சுத்தமான பெரியோர்களிடத்தே சத்தம்போடலாமா, இங்கே நித்தம் நாடலாமா, விடாத்தமான இந்தசென்மமெடுத்துஞ் சித்திதேடலாமா, அங்கே புத்செல்லலாமா, அடடா, இதுவெல்லாம் விட்டுவிடடா, நாத்தைபிடுங்கிநடடா, என்தொழிலைத்தொடடா, தோல்கட்டிய தடியைெயடடா, யாருந் திருடாமல்பார்த்திருடா, களத்தில்படோ, காவகொடடா, புல்லறுடா, மூடா, வழிதெரியாக்குருடா, நான் சொவது நேரடா, இதடா, உன்செய்கை யென்று கல்லாலெறிந்து, தயாலடித்து, வாயால்திட்டி, தேள்போலே கொட்டி, இவனொருஆபோலே நின்றான், அவர் நாள்போகுதே யென்றார்.

வ ச ன ம்.

நந்தனார், வேதியரைப்பார்த்து நீங்களென்னையடிக்கலாம் நானும் அடிபடலாம், தங்களுக்குக் கைநோகுமேயென்று வணங்கிச்சொல்லுகின்றார்.

தண்டகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அடித்ததுபோதுமையே-என்னை-அடித்ததுபோதுமையே.

அடித்தாலுமுங்கள்கைவலி	யாதோ
அடிமைவேலைசெய்யுமென்னுடன்	வாதோ
படித்ததெல்லாமென்மனதிற்	படாதோ
பாவியெனக்குமினிமேற்றெரி	யாதோ (அடித்
நல்லவரேயுங்கள்மனதுப்பிர	காரம்
நடக்காமலிருந்ததுமப	சாரம்
சொல்லத்தெரியுமோவெனக்குப	சாரம்
சுகிர்தசாலியுங்களாலேயிந்	நேரம். (அடித்

வ ச ன ம்.

நந்தனார் ஐயருக்குத் தலைவணங்கிச்சொல்லுவார்.

மோகனராகம்-ரூபகதாளம்.

இல்வுகாத்தகிள்ளை	யாச்சே - நான்
எடுத்துச்சொன்னதெல்லாம்	போச்சே
பறையன்சொல்லுப்பழு	தாச்சே - நீங்கள்
பார்ப்பாரென்பதுமே	லாச்சே
ஏழைச்சொல்லம்பல	மாச்சே - தெய்வ
மில்லாமலெங்கையோ	போச்சே

சேரியேசொர்க்கமென் றாச்சே - இல்லைச்
சிதம்பரமென்பது போச்சே
விழலுக்கிரைத்தாற்போ லாச்சே - எந்தன்
வேண்டுதல்வீணாகிப் போச்சே
கண்டதைக்கண்டிட லாச்சே - நல்ல
காலம்பிறக்காமற் போச்சே.

வசனம்.

நந்தனார் பெரியோர்கள் கோபத்தை இனி எளியேன் தாங்கே னென்றுசொல்லுவார்.

இராகம்-லாவணி, ஆதிதாளம்.

பெரியோர்சினமடையா ரடைந்தாற் பெருங்கடல்தீயாதோ
பேயன்தாங்குவேனோ இம்மாத்திரம் பிழைபொறுத்தாலுமையே
அல்லும்பகலும்நா னறிந்துமேதோ வறியாமலேபோனேன்
ஆசைகொண்டேன்திருவம்பலத்தெய்வம் மோசஞ்செய்யுதையே
பாவியெனைத்தொடர்ந் தடித்தாலுமெந்தன் பாழ்வினைதீராதோ
பார்தனில்பேர்சொல் லாதவனென்றே படைத்ததுபோதாதோ
சிங்கம்பொசித்திடு மிறைச்சியைவேறொரு செந்நாய்தொடலாமோ
சிதம்பரம்நான்தொட லாமோசாதியில் சின்னவனானன்றே
இன்னமும்சிதம்பரம் போவேனென்று யிங்ஙனேவருவேனோ
இம்மட்டும்போது மையேவுங்கள்தய விருந்தாலதுபோதும்

இஃது - ஐஞ்சீரடியான்வந்த

விருத்தம்.

சேரிவந்தவர்செவ்வியவேதியன்சினத்தால்
காருகளடர்ந்திடுஞ்சோலையினின்றவன்கருத்தை
ஏருலாவியபரமனற்றாண்மலரிறுக்கி
தீரனாகியநந்தனுமிப்படிசெய்தான்.

வசனம்.

நந்தனார் தங்களையருக்குத் தலைவணங்கி பெரியகும்பிடுபோட்டு ஒருசோலையிலிருந்து சமாதிபண்ணுவார், தன்னுடையசரீரத்தைத் தில்லைவெளியிலே கலந்துகொள்வேனென்று வீரவைராக்கியத்துடனே சேரியில்வராமல் தன்னுடைய துயரங்களையெல்லாம் அம்பலவாணருக்கே ஒப்பிவித்து சலுகைகொண்டாடுவார்.

விருத்தம்.

வேதியரிப்படிசொல்லவெந்துமனம்வேறாகிவினையோவென்று
சாதியிலேபாவமிதுகீயன்றோபிறப்பித்தாய்சுவாமியென்னை

சோதனையோசெய்கின்றாயெவ்வுயிர்க்கு மவ்வுயிராய்த்தோய்ந்திருக்
ஆதிகுருவலவோநீபார்ப்பானுக்குள்ளிருந்துமனுப்புவீரே. [கும்

இராகம்-சௌராஷ்டிரம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐயாவுன்னடைக்கலம் பொய்யாகியதேகமடைக்கலம். (ஐயா)

அத்தானுன்வருவேனோ அம்பலத்தைதப்பாவேனோ
சற்றேயாகிலுங்காண்பேனோ சந்நிதியேயென்செய்வேன். (ஐயா)

விருத்தம்.

தாறில்லாதவிப்பிறவியைத்தானெடுத்தஞ்சி
தூறுபட்டனற்கீழ்க்குலமாகியித் துன்பம்
நீறுபட்டிடுமல்லவோதில்லையினின்றால்
பேறுபெற்றிடுவேனதற்கும்மொருபிசகோ.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஐயோதெய்வமே யிந்தவையர்க்கடிமையானேன்
செய்யாவினைகள்செய்தல்லவோ
உள்ளங்கரைந்துருகியுய்யும்படிக்கேட்கில்
கள்ளக்குமரனல்லவோ
ஆலைக்கரும்பதுபோலாச்சுதங்கமுழுதும்
வேலைக்கிடமில்லையே
பாவியெனக்கோவந்த பார்ப்பான்மனதிரங்கான்
ஆவிதவிக்குதல்லவோ
கோவில்கும்பத்தைக்கண்டால்கோடிவினைகள்தீரும்
பாவிக்குக்கிடையாதுகாண்
தில்லையம்பலவாணதெய்வம்புலையர்க்காக
கல்லாச்சமைபலாச்சுதே
பொன்னம்பலவாவுன்னைப்போற்றும்வகையில்லாமல்
இன்னம்பிறவியேறுமோ
அன்னைதந்தையுநீயென்றாவிபொருளும்நீ
யுன்சந்நிதிவரச்செய்வாயே.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அடிமுடிபொன்றுமில்லாதம்பலத்தரசேயுன்பால்
கொடியனான்வந்தாலென்னகுறையுமோவதனால்நீதி
நடைசெய்பார்ப்பான்கையில்நடுங்கவோவிடுத்தாயென்றும்
படியில்சைவீழ்ந்தானடிப்பதறுவரன்கதறுவானே.

இராகம்-லாவணி, யமுனாகல்யாணி.
பல்லவி.
செய்யுமுபாயமறியேனறியேன்
அரகரசிவனேதில்லைச்சிவனே.

பத்துவருடகாலமாகவந்துபார்ப்பானைக்கேட்டேன்
சித்தமிரங்கிபோய்வாவென்றொருநல்ல சேதிசொல்லக்காணேனே
[யோ (செய்யு)
பாவிபுலையனாய்ப்பிறப்பேனோ யிந்தபாரினிலிருப்பேனோ
ஆவிதவிக்குதேபொன்னம்பலவாவுன் னடிக்கமலங்காணேனேயோ
[செய்யு
பல்லுமுளைத்தநாள்முதலாகயிந்தப்பாடுபடுவேனோ
தில்லைநாயகாகனகாவென்றுனைத்தேடும்வகைகாணேனேயோ (செய்)
நாற்பதுவேலிநிலமிருக்கிறதை நடவேணுமென்றார்
காப்பதாருகளைபிடுங்குவதாரென்றுகடுத்தபேச்சுககடியேன் (செய்)
ஆற்றிலேகுளத்திலேவிழுவேனென்றுவதைப் பிடித்திழுத்திடுவேன், பார்த்தினிக்கிருபைசெய்யாவிடிற் பறையன்பழிவீண் போகாது
[சொன்னேன் (செய்யு)
தில்லைச்சிதம்பரத்தைக்காணவிடிலென்தேகந்தரியாது
சொல்லிவிட்டேன்பொன் னம்பலவாவுன் சொர்ணசபைக்கு வரு
[வேனோநான். (செய்யு)

விருத்தம்.
கடுவருந்தியும்பணிகலனாகவுங்கற்றைச்
சடிலமேவியபிறைபுனற்றரிக்கவுந்தகுமோ
விடுவதில்லையுன்னருகினிற்றொருவேங்கைக்
கொடியன்வந்ததினாலென்னதில்லையிற்குறையோ.

விருத்தம்.
மாவளர்தில்லைமாநகர்வீதியுமதிலும்
கோவிலுந்திருக்கூட்டமுங்கண்டுகண்குளிரப்
பாவியாகினேன்காயத்தையேதுக்குப்படைத்தே
னாவிதானிருந்தும்பரகதியடைந்திலனே.

ஆதிநாண்முதற்றவம்பெறுமாமுனிக்காக
நாதமோங்கவேநாடகம்புரிந்திடுநாதன்
பாதம்போற்றியெந்நேரமும்பணிந்திடுநந்தன்
ஏதந்தீரவேகன்விலுமீசனும்வந்தார்.

வசனம்.

நந்தனர், தில்லைத் தலத்தைக்காணுத சென்மமிருந்தாலென்ன போனுலென்னவென்று நிச்சயம்பண்ணி மனதுருகிவாடும் வேளையில், கொஞ்சம் நித்திரைபோற்கண்டு அந்நித்திரையில் அம்பலத் தேவன்வந்து சொல்லுவார்.

எதுகுலகாம்போதி.

பல்லவி.

கனவினில்கண்டாரே-நந்தனர்-கனவினில்கண்டாரே.

மனதிலெப்போதும்	வருந்தியடிபணியுங்
கனகசபேசனைக்	கண்ணிறைற்காணுமல்(கனவி)
நீடுங்கழனிகள்	நானடச்சொன்னேன்
ஊனமில்லாமலுன்	னுடையவன்களிக்க
மானிடப்பிறவியி	லுனக்கிணையார்பத்தி
மானில்லையெனத்தில்லை	நாதன்வந்துரைக்க(கனவி)
கங்குல்பகலாய்க்	களித்தநின்னருளாற்
சங்கரனேயென்று	சாருநன்னிலையால்
அங்கம்புளகித	மாச்சுது அதனை
லிங்கேவந்தேனென்று	யீசனும்புகல.(கனவி)

விருத்தம்.

அறிவுமிகுந்தாற்றலுடன்சிவபெருமான் பெயர்சொல்லியாற்று நாளில், கறைமருவுமிடறழகன் றனதடிமை வெறியகலக்கனவில்வந்து, குறைபறவேகழனிகளைநடச்சொன்னேமுனக்குவிடைகொடுக்கேனென்ற, மறையோதுமவர்க்குரைத்து நீவிரைந்துவாவென்றும மன்றுட்சென்றூர்.

நந்தனர் கனவில்-நடேசமூர்த்திசொன்ன

வசனம்.

நம்முடைய நந்தனரே உன்னிடகழனிகளை நமது பூதகணங்களாலேநடச்சொன்னேம். வேதியருக்குக்காட்டினல் உத்தாரங்கொடுப்பாரென்றுசொல்லித் தானம்பலத்தேசென்றூர்.

நந்தனர்-நித்திரைநீங்கி வயல்களைக்கண்டு சந்தோஷமடைதல்.

கண்ணிகள்.

களையெடாமல்சலம்விடாமல்	கதிரொருமுழங்காணுமாம்
களிக்குதுபயிரிருக்குதுஅதைக்	கட்டுகட்டவேதோணுமாம்

பழுதிலாமலேரிகுளங்கள் பள்ளமேடுதண்ணியாம்
பரமசிவனைப்பணியுமந்தன் பயிரிடுந்திருப்பண்ணையாம்
கனவில்வந்துவுருவமாகி கருணைமாரிகண்டவன்
கடுகிநடந்துவேதியரிடங் காணவென்றுசென்றனன்.

விருத்தம்.

அய்யரேவாருமென்று அழைத்திடுமந்தனரைத்
துய்யவேதியருங்கண்டு தொல்புவித்தெய்வமெல்லாம்
பொய்யிதுவென்றுதள்ளிப் புலையனும்வந்தானென்று
செய்யவேண்டியதுசெய்யச்செப்புவாரெப்புவானே.

பலவித-இராகம், வராளி-ஆதிதாளம்.

வேதியர்சொல்லுதல்.

பல்லவி.

நந்தாவுனக்கிந்தமதி வந்ததென்னதந்ததாரு
அந்தரங்கஞ்சொந்தமா யிருந்ததுமறந்துபோய்
விந்தையாய்நினைந்தன்றோ அந்தவேளைபுந்தியில்லை-நந்தா

தோடி.

கொல்லைக்காட்டுநரிபோலே பல்லைக்காட்டிபேசுவாய்
கல்லைக்காட்டிகோபங்கொண்டு சொல்லைக்காட்டியேசுவேன்
இல்லையென்றுசொன்னதெல்லா மில்லையென்றுபோச்சுதா
கல்லையென்றுஐயர்சொன்ன சொல்லேநிசமாச்சுதா
சித்தமுந்தெளிந்ததா உற்றதுவுணர்ந்ததா
பத்தியுந்தொலைந்ததா கூத்தலும்பறந்ததா
சட்டம்-சட்டம்-நல்லது-நல்லது மெத்த-மெத்த-சந்தோஷம்.

மத்தியமாவதி.

இப்படிஅப்படிசொல்லாதே தப்பெடுத்தடிப்பையா
சொற்படியொப்புதலாகநீ மெய்ப்படிநடப்பையா
கள்ளக்கும்பிடுதள்ளடா காரியங்கைக்கொள்ளடா
என்னுகொல்லைக்காரடா யெங்குஞ்சுற்றிப்பாரடா
தெய்வமென்பதுகுற்றம் தெளிந்துபாருசுற்றம்
கையைக்கொட்டுசத்தம் கண்டுகொள்ளுநித்தம்
ஊனுறக்கமேயின்பம் ஊணிழந்தாலேதுன்பம்
சாண்வயிற்றுக்குஅன்பு சாதிமுறைமைவம்பு
ஓகோ-பலே-பலே- சபாசு-கண்டுகொண்டாய்

கேதாரகௌளம்.

சூதாடிதோற்றவன்போல் வாதாடிநிற்பதற்
வேதாந்த சாஸ்திரங்கள் காதாலேகேட்டிருந்து
என்னகாரியம்அதிலென்ன வீரியம்-தள்ளு-தள்

புன்னாகவராளி.

தில்லையென்பதுகாட்டிலுண்டு கேட்டதில்லைய
தேகம்பட்டால்புண்ணாகும் பார்த்ததில்லைய
அம்பலமாவதுஆகாச முற்றுப்பா
அருளில்லைபொருளில்லை கண்டுசே
பத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றும் வெற்றியென்றும்முத்தியென்று
இத்தனைநாள்கற்றகலை அத்தனையும்பித்தமாச்
மாறுபாட்டுக்காரன்வார்த்தை கூறுபடுமே
தாறுமாறுபேசினதால் சோறுபோடுமே

நாதநாமக்கிரியை.

எல்லாம்முழுப்புரட்டு வல்லான்வகுத்தவழி
சொல்லாதேசும்மா நில்லாதே
காரியத்தைப்பாரடா உனக்கிணையாரடா
காசுபணஞ்சேரடா இதுநல்லவூரடா

மாஞ்சை.

கஞ்சிகூழ்குடித்தாலும் பஞ்சமில்லையே
கொஞ்சமிருந்தாலும்போதும் சஞ்சலமென்ன

மத்தியமாவதி.

சம்பாநெல்லிருக்குனக்குத்தாரேன் ஒற்றைச்
சல்லாகிழித்துனக்குத்தாரேன் ஒற்றைக்
கண்டாங்கிச்சேலையொன்று துண்டாய்கிடக்குதுந்தன்
பெண்டாட்டிக்குக்கொடுத்து நன்றாகவாழ்ந்திரு

புன்னாகவராளி.

துண்டுவெட்டுப்பாக்குதின்று அண்டைவெட்டிப்பேர்த்தையா
கண்டனடிக்கட்டளையில் முண்டிருக்குபார்த்தையா

மோகனம்.

காணியில்லாதவனொரு மாணியில்லாதவன்போலே
தோணினாலுந்தோணாது கோணிநடந்தாலுமென்ன
பெண்டாட்டியில்லாச் சுகமல்லவேமனக்
கொண்டாட்டங்கொள்ளா ததைச்சொல்லவோ

ஆ ர பி.

எருவிட்டுழுதவயல் மறுவிட்டுத்தேவையில்லை
எதுவெட்டினாலுந்தாங்குந் துருவிட்டுப்பார்க்கவேணுந்துரையே
நிலம்பாராதபேர்கட்குப் புரையேயிதுவல்லாமல்
வேறேயுண்டாயிறையே இந்தவூருக்குளிதுநல்லவிரையே

அசாவேரி.

மூலைக்கால்விளைந்ததானால் சேலைக்குக்காணுமே
உனதுகூலிக்குக்காணும் குழந்தைபாலுக்குக்காணுமல்லவோ
ஊருக்குளிந்தநிலஞ்சப்பையே நீவாரிவிடவேணுமிந்தக்குப்பையே

சாவேரி.

வாரிகாலைச்சுற்றிப்பாரு கோரையைப்பிடிங்கிநட
தேரியையுழுகச்சொல்லு வீரியைநடுகச்சொல்லு
செட்டியார்குளத்தருகே முட்டிருக்கப்பேர்த்தையா
வெட்டியானகத்தருகே திட்டிருக்கப்பார்த்தையா

புன்னாகவராளி.

எல்லாமுனதுபொறுப் பெல்லாமுனதுசுக
மல்லாமல்வேறேகதியில்லை இல்லை
கட்டியடிக்கட்டிளையில் விட்டதுமுளைத்துதா
பொட்டைத்திடல்குட்டையிலே நட்டதுபலித்துதா
காடுவெட்டிநஞ்சைபண்ணு மாடுகட்டிவைக்கோல்போடு
பாடுபட்டுழைத்தாலன்றோ வீடுகட்டிவாழலாம்—நந்தா.

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லும் வேதியரை பண்ணையைப் பார்க்கவாருமென்று நந்தனார் கூப்பிடுவார்.

விருத்தம்.

பண்ணையாவையும்பாருமென்றழைத்திடப்பரிந்து
கண்ணுலாவியவேதியன்களிப்புறநந்தன்
பண்ணுலாவும்பொன்னம்பலக்கூத்தனைப்பரவி
யெண்ணிலாவருங்காதல்கொண்டிருந்தனர்தாமே.

வசனம்.

கேவலமாகிய நீசன் சிவகணங்களாலே ஒரு இராத்திரியில் நடவுநட்டு அறுப்பறுக்கும்வயலை வேதியர்கண்டு ஒன்றுந்தோன்றாதவராகி யுலைவாசனையற்றுநின்றார்.

வசனம்.

நந்தனார் அம்பலவாணனைக் கொண்டாடிக்கூத்தாடுவார்.

கடுக்கா.

நந்தனானந்தபரிதமானார் நந்தனாரும் ஆனந்தமாகினார்
சொந்தமானவயல்வந்துபார்க்கையில்
விந்தையாச்சுபலபந்தம்போச்சுது
சிந்தைதீரவேயந்தரங்கத்தில் (நந்தனா)

நீசச்சாதியென்றுயேசிப்பேசுமிந்த
தோசிவேதியனுமாசையாகவே
தேசமேற்றுந்தில்லைவாசமாருட
ராஜமூர்த்திக்குதாசனென்றுவரும் (நந்தனா)

வாரும்வாருமிதைப்பாரும்பாருஞ்சிவ
னாரேவந்துசெய்யுங்காரியங்களிது
பாரின்மீதுளிணையாருமில்லையென்
றாரினுள்ளபெரியோருஞ்சொல்லச்சொல்ல (நந்தனா)

சித்தமீதிலொருகுற்றமேதுமில்லை
சுத்தமானவிதயத்திலுள்ளசிவ
பத்திபண்ணிவெகுசித்தியாகிவர
முத்திதேடிவருபத்தனென்றுசொலும். (நந்தனா)

வசனம்.

வேதியர் நந்தனாரைப்பார்த்து சிவபத்தரை அபசாரம்பண்ணி னேனென்று மிகவும் குழைந்துசொல்லுவார்.

இராகம்- பியாகடை, அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

நந்தனாரேயுன்றன் பெருமையின்றுகண்டேன்
நானென்வினையை விண்டேன்.

அநுபல்லவி.

விந்தையைக்குறியாமல் விழலனைறியாமல்
வீம்புக்குக்கச்சுகட்டி வீசினேனென்னையாளும் (நந்)

சரணங்கள்.

அறியாமனத்தினாலேயேதேதோபேசியுந்தன்
அருமையைத்தெளியாமற்போனேனே மெத்த

சிறியோர்செய்தபிழைபெரியோர்பொறுப்ப றென்று
செப்பும்வார்த்தையுமக்கேகனவானே இந்த
முறையுணர்ந்தோர்க்கென்னதான்சொல்லத் தோணும்
மூடன்மேற்கிருபைவைத்துமுழுதுங்காத்திட வேணும்
நிறைவுற்றவருட்பெற்றோர்க்கேதுநிகராங் காணும்
நினைக்குமுன்னடிவணங்காதோன்வந்துய சேணும்(நந்த)

நேற்றுப்பொழுதளவுஞ்சும்மாவிருந்ததிந்த
நிலங்கள்முற்றும்பயிர்கள்முளைத்துக் கதிக்கச்
சாற்றுங்கதிர்கள்முத்திச்சாய்ந்து அறுவடைக்கும்
தக்கதாயிருக்குதேமிகக்கிளைத்து உமது
ஆற்றல்தனக்குநிகராவாரோ யாவரும்
அய்யாவுனதுநல்லவருளால்நலமே பெரும்
நாற்றிசையோர்களும்நாடிப்பணிய வரும்
நாயேன்களிக்கமனம்நயந்துக்கிருபை தரும்(நந்த)

குண்டைகளுங்கலப்பைக்கோலுங்காரும்விதையுங்
கொட்டத்திலிருக்கநீர்செய்தீரோ அந்த
அண்டர்பணியுந்தில்லையாண்டவனே யுமக்கு
அடிமையாளாகிவந்துசெய் தாரோ
துண்டத்தனத்தாலென்றெண்டுக்கும்மைக் கொண்டேன்
தொல்லுலகத்துள்ளோர்யாருமேசக் கண்டேன்
தொண்டனேனுமக்குத்தோதங்களை விண்டேன்
சொல்லும்பணிகள்செய்துசுகப்படத்துணி வுண்டேன்.(நந்த)

வசனம்.

என்று வேதியர் நந்தனைப்பார்த்துச் சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுவார்.

இதுவும்-வேதியர்சொல் விருத்தம்.

கறைபடுங்கண்டன்றாளைக்கருத்ததுபெறவேநோக்கி
குறையறும்நந்தனைக்குலமதுகீழென்றெண்ணி
மறைபுகல்பெருமையாலேவருத்தினேன்கொடியனென்று
இறைபடுமனம்போலஞ்சியேங்கியேயாற்றுவானே.

இராகம்-புன்னுகவராளி, ரூபகதாளம்.

குத்தமெத்தனைசெய்தபோதிலுமுந்தன் சித்தத்தில்நினையாதே-சிவ
பத்தனென்றறியாமல்பதறிவார்த்தைகள்சொன்னபாவந்துலையாதே

புலையர்கள்பரகதிதேடும்படியவர்புண்ணியஞ்செய்வாரோ-உன்னை
கலிதீரக்கண்ணாரக்கண்டபேர்களெல்லாங்காட்சிபெறுவாரோ
உருவமனதறியவொருவனாலாகாதென்றுலகம்மொழியாதோ-அது
திறமாச்சுதினியுந்தன்ஜென்மசபலமாச்சுதெய்வமுமிரங்காதோ
ஜாதியிலிழிகுலஞ்சாஸ்திரங்கிடையாது சந்தேகப்படலானேன்-இப்
போ,ஆதிசிதம்பரரகசியம்பாரென்றுமனுப்பிவிடலானேன்.

வசனம்.

இப்படி வேதியர் மிகவும் பரவசமடைந்து நடந்த வரலாற்றைக்கேட்க, நாளைப்போவார் கனவிலே ஈசன்வந்து கருணைசெய்தாரென்றார். அதற்கு வேதியர்சொல்லுகின்றார்.

இராகம் - யமுனைகல்யாணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தாவுன்கனவினிலெப்படிவந்தார்
வரந்தந்தாரெந்தாய். (நந்தா)

சந்ததமுஞ்சனகாதிமுனிவர்தொழுஞ்
சச்சிதானந்தமூர்த்தியல்லவோ (நந்தா)

ஆதிமுடிவுகிடையாதபராபரஞ்
சோதியல்லவோநீசசாதியென்றறிந்தும் (நந்தா)

அண்டரண்டநிறைகின்றசபாபதிக்
கொன்றும்பேதமில்லையென்றுதெளிந்துன். (நந்தா)

வசனம்.

வேதியர்தான்செய்த பிழையெல்லாம் பொறுத்துக் கொள்ளுவீரென்றுசொல்ல, நந்தனார் மறுவுத்தரங்கூறுகின்றார்.

இராகம் - தெண்டகம், எதுகுலகாம்போதி.

வேதியர் - ஏழைப்பார்ப்பான்செய்திடும்பிழையை
யேற்றுக்கொள்ளாதே நான்
இனமறியாதவன்முன்புத்திக்காரனென்பதுவும்பொய்யோ
நந்தனார் - பொய்யாகியவிந்தவுலகத்தைப்பார்க்கும்
புண்ணியவானே

புலையனுங்களடிமையல்லவோ புத்திசொல்லுமையே

வேதியர் - புத்தியுண்டுவித்தையுண்டு
பத்திகிடையாது வாயால்
புலம்பினதாலென்னமனமடங்காதுபோதங்கிடையாது

நந்தனார் - கிடைக்குஞ்சிதம்பரதெரிசனமென்று
கிருபைசெய்யு மையே
கீழ்க்குலமல்லவோநாயினுங்கடையேன்கீர்த்திசெய்விப்பீரே

வசனம்.

பரமபக்தனாகிய நீ எனக்கு அடிமைவேலைசெய்பவன்போல் வந்தபடியினாலே என்பிறவிப்பிணி யொழிந்ததென்று வேதியர்சொல்லுகின்றார்.

அறுசீரடிவிருத்தம்.

அவப்பொழுதுபோனதன்றிமறைமுடிவையுளங்கனிய
வறிவிலுன்னித்
தவப்பொழுதுங்கணப்பொழுதுங்கண்டறியாப்பாவியெனைச்
சார்ந்தாரன்றோ
சிவக்கொழுந்தினடிமையென்றுபெயரிட்டுவேலைகளைச்
செய்ததாக
பவக்கடலைக்குளப்படிபோல்தாண்டிவரச்செய்ததுந்தன்
பத்திதானே.

இராகம்-ஆனந்தக்களிப்பு.

நந்தாநீசிவ பத்தன் - உன்னை
நம்பாமலேமோசமானேனான் பித்தன் (நந்தா)

பூமிக்குள்நீயொரு சித்தன் - இந்தப்
பூமிக்குநானொருசாஸ்திரப்பிர சித்தன்
காமிக்குள்ளேவெகு மத்தன் - உன்னைக்
கண்டுதெரிசித்தோரனைவரு முத்தன் (நந்தா)

படித்துமென்னவெங்கள் வேதம் - அதில்
பார்த்ததில்லையிந்தபகவனற் கீதம்
எடுத்துச்சொன்னாய்சிவ போதம் - அது
ஏற்காமற்போச்சுதுயென்பிடி வாதம் (நந்தா)

தெவிட்டாதசோகம யானி - உந்தன்
தேகமுழுதிலுஞ்சிவன்திரு மேனி
பகையாகியவொரு கூனி - போலே
பழுத்தேனுனுநீயாத்தும ஞானி (நந்தா

பவசாகரந்தாண்டிச் சென்றாய் - உள்ளே
பார்த்துணர்ந்துப்பரமானந்தங்கொண்டாய்
தவமாமுனிபோலே நின்றாய் - தில்லைத்
தாண்டவராயனைக்கண்ணால்நீ கண்டாய். (நந்தா

வ ச ன ம்.

இப்படி வேதியர்சொல்லும்போது, நந்தனார் மனம்நொந்து கைகால்நடுங்கி ஐயரைச்சுற்றிவந்து தலைவணங்கி எனக்குஅன்னங் கொடுத்து ஆடையளித்து இத்தனைநாளுங்காப்பாற்றின பெரியவரே உங்களுக்கடிமைவேலை செய்யுமென்னை இப்படிப் பெருமையாய்ச் சொல்லவேண்டாமென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-கலியாணி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஐயாசொல்லு வேனே - உம
தடிமைப்பறையன் தானே.

அநுபல்லவி.

மெய்யாகவேயிந்தமேதினிவாழ் வோர்கள்
வேலைசெய்யூழியர்தம்மையோதாழ் வார்கள். (ஐயா)

சரணங்கள்.

வேம்புக்குயர்ந்தமதுரங்கள் பூட்டினும்
வீறுமதன்குணம்மாறுதெங் நாட்டினும்
ஆம்புத்திக்காரனென்றாலேயாவ துண்டோ
அய்யனருளையல்லாமலும்வே றுண்டோ (ஐயா)

மேவுங்கீரைத்தண்டுமேருவைத் தாங்குமா
வீசுங்கதிர்முன்மின்னும்பூச்சி யோங்குமா
ஆவதழிவதெல்லாமையன் றன்னாலே
ஆச்சுதென்றாலென்னவாச்சுது யென்னாலே (ஐயா)

முன்னமேசெய்தவினையின்வ சத்தாலே
மூடப்புலையனாய்மேவி யதனாலே

இன்னல்படுவதுடனின்னமும் ஏண்டா
ஏந்திக்கொள்ளுமென் றெனைக்கெடுக்கவேண்டாம். (ஐயா)

வ ச ன ம்.

நந்தனர், தனதுஆண்டையாகிய வேதியரைப்பார்த்து தங்களுடைய திருவாக்கினால் என்னையுமிப்படிப் புகழலாமோவென்று மிகவும் வணக்கமாய்ச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-அமிர்தகலியாணி.

பல்லவி.

சின்னசாதியல்லவோசிதம்பரம்போய்வருகிறேனான் (சின்ன)
அன்னைதந்தையொருவரில்லையடைக்கலமென்னையாளவேணும் (சி)
ஈரமில்லாதநெஞ்சமாகியிறைச்சிதின்றுவுடல்பெருத்த (சின்ன)
அல்லும்பகலுமதுவையுண்டுயறிவுமயக்கியாட்டங்கொள்ளும்(சின்)

வ ச ன ம்.

இப்படிச்சொல்லிய நந்தனரைப்பார்த்து வேதியர்சொல்லுகின்றார்.

* இராகம் - தேவமனோகரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆருக்குத்தான்தெரியும் அவர்மகிமை
அம்பலநாடக மாடியபெருமை.

அநுபல்லவி.

பாருக்குள்மாந்தர்கள் காண்பதுதொல்லை
பதஞ்சலிபண்ணிய புண்ணியமில்லை. (ஆருக்கு)

சரணங்கள்.

தேவர்கள்பூமழைகொண்டு சொரிந்தார்
சித்தவித்தியாதரர்கண்டு மகிழ்ந்தார்
பாவலர்நாவலர்உள்ளங் குளிர்ந்தார்
பார்வதியம்மனுங்கூட யிருந்தாள் (ஆருக்கு)

காதில்குழையதுவிழுந்தது காட்டார்
கண்டிடும்அன்பரைவிண்டிட மாட்டார்
பாதாளம்நடுங்கவேதாண்டவம் போட்டார்
பக்தியில்லாதவர்தங்களைக் கூட்டார். (ஆருக்கு)

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேற்றும் பிரதாபம்
பரந்திடும்பேர்க்கில்லை புண்ணிய பாவம்

சீலகுணமருவும் ஞானப்பிர தீபம்
தேவமனோகரமாகிய ரூபம். (ஆருக்கு)

இராகம்-பைரவி, திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஆருக்குப்பொன்னம்பலவ கிருபையிருக்குதோ
அவனேபெரியவனாம்.

அநுபல்லவி.

பாருக்குள் வீடுகள் மாடுக ளாடுகள்
பணமிருந்தாலவன் பெரியவனாவனோ. (ஆருக்குட்

சரணங்கள்.

வேதபுராணங்களோதினதாலென்ன
வேலைசூழ்பனைமாதராலென்னகாரியம்
சாதனையாகவராதொருநாளும்
மண்ணாசை பெண்ணாசை பொன்னாசை பொல்லாது (ஆரு
பாணன்மதங்களடங்கவேசெய்தகோ
பாலகிருஷ்ணன்தினந்தொழும்பொன்னம்பல
வாணனென்றுதரவாய்விரும்பாதவன்
வானவராகிலுந்தானவன்சின்னவன். (ஆருக்குட்

வசனம்.

சிவபத்தியுள்ளவன் பெரியசாதி, சிவபத்தியில்லாதவன் பார்ப்பானாயிருந்தாலுஞ் சின்னசாதி, ஆனபடியினாலே, திருப்புன்கூரிலுனக்காகப் பரமசிவன் நந்தியைவிலக்கித் தெரிசனங்கொடுத்ததும் நீ குளம்வெட்டினதும், ஒரு ராத்திரிகாலத்திலே நாற்பதுவேலிநிலமும் நடராஜமூர்த்தியேவந்து நடவுநட்டதும், பார்க்கும்போது நீயே மகாபுண்ணியபுருஷனென்று சொல்லவேண்டுமே யல்லாது வேறில்லை. நீ இதுவரையி லெனதுவார்த்தையைத் தட்டினதுயில்லை, ஆகையால், எனக்கு நீ குருவாகிநின்று உபதேசம் பண்ணென்று வேதியர்சொல்லுகின்றார்.

இராகம் - தண்டகம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தாநீ-குருவுபதேசம்-சுவிலிடவேணும்-நான்கடைத்தேற
நொந்தானுன்கதிபெறமாட்டேன்
நோயினும்பிறவிக்கடலிடைவீழ்வேன் (நந்தா

மந்தாரப்பூவெடுத்தானார்மலரடிசாத்திவாழவென்னறிவு
சிந்தாமல்வரந்தரவேணும்சிதம்பரரகசியந்தெரிசித்திடவே (நந்தா)

வைத்தாகருணைக்கடலுன்மனதிற்சென்றுகீர்த்தனம்புரிந்து
ஒத்தாசைபூதகணங்களுரிமையுடன்வந்தூழியஞ்செய்ய
பெற்றாநீபெரியவனுந்தன்பெருமையைநானறிவேனோவூடன்
நத்தாமல்மோசமதானேனம்பிக்கைசொன்னேனற்கதிபெறவே. (நந்)

கலிவிருத்தம்.

வேதமோடறஞ்செய்திடு நூற்களைவிதித்தும்
ஆதனுதியுன்னடியவர்க்கடுஞ்சினமடைய
பாதகம்புரிந்தேனென்றுநந்தனைப்பாவி
ஏதந்திரவேவேதியருபசரித்திருந்தார்.

வ ச ன ம்.

இப்படிச்சொல்லிய வேதியர்வார்த்தையைத் தள்ளப்படாமை யால், சுற்றிவந்துதலைவணங்கி ஒருமூலையைநோக்கி நந்தனார் சொல் லுகின்றாப்போல் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-புன்னாகவராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐயேமெத்தகடினம்-உனக்கடிமை-ஐயேமெத்தகடினம்.

அநுபல்லவி.

பொய்யாதபொன்னம்பலத்தையாயிருக்குமிடம்
மையாதமனிதர்க்குவுய்யாதுகண்டுகொள்ளும். (ஐயே)

சரணங்கள்.

வாசியாலேமூலக்கனல் வீசியேசுழன்றுவரப்
பூசைபண்ணிப்பணிந்திடு மாசறக்குண்டலியைவிட்
டாட்டுமே-மனமூட்டுமே-மேலோட்டுமே-வழிகாட்டுமே இந்த

மானுபிமானம்விட்டுத்-தானாகின்றவர்க்குச்
சேனுதிபதிபோலே-ஞானாதிபதியுண்டு [கே
பாருமே-கட்டிக்காருமே-உள்ளேசேருமே - அதுபோதுமே அங்
சங்கையறவேநின்று பொங்கிவரும்பாலுண்டு
அங்கமிளைப்பாறிக்கொண்டு தங்கப்பொம்மைப்போலவே
நில்லுமே-ஏதஞ்செல்லுமே-ஞானஞ்சொல்லுமே - யாதும்வெல்லு
[மே இந்த

அட்டாங்கம்பண்ணினும் நெட்டாங்குபண்ணியது
கிட்டாதுகிட்டிவர வொட்டாதுமுட்டியது
பாயுமே-முனைதேயுமே-அதுவோயுமோ-உள்ளேதோயுமே வேத

மந்திரத்திலேபோட்டு யெந்திரத்திலேபார்க்குந்
தந்திரத்திலேயுமில்லை அந்தரத்திலே அவ
தானமே-அதுதானமே-மவகீனமே-பேசாமோனமே அந்த

முப்பாழுந்தாண்டிவந்து அப்பாலேநின்றவர்க்கு
இப்பார்வைகிடையாது அப்பாதிருநடனம்
ஆடுவார்-தாளம்போடுவார்-அன்பர்கூடுவார்-இசைபாடுவார் இதை

கண்டாருங்கிடையாது விண்டாருஞ்சொன்னதில்லை
அண்டாண்டகோடியெல்லா மொன்றாய்ச்சமைந்திருக்கு
மல்லவோ-பறையன்சொல்லவோ- அங்கேசெல்லவோ-நேரமாகுத
[ல்லவோ

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்திடுஞ் சீலகுருசிதம்பரம்
மேலேவைத்தவாசையாலே காலனற்றுப்போவேனென்று
சாத்திரம் - நல்லக்ஷேத்திரம் - சற்பாத்திரம் - ஞானநேத்திரங்கொ
[ண்டு. (ஐயே)

கலிவிருத்தம்.

வானமேவியவும்பர்வாழ்த்தியமறையைக்
கானமேசெயும்வேதியரேயுமக்கடிமை
யீனமாமிழிகுலத்தினிலெய்தியநந்தன்
ஞானவாரிகொண்டேயவரருளுறநினைந்தார்.

வசனம்.

இப்படிநந்தனார்சொல்ல, வேதியர்கேட்டு திவ்வியஞானமடைந்து நந்தனாரைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சாமராகம், ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

சிதம்பரம்போய்நீவாருமையா நான்
செய்ததெல்லாமபசாரமையா (சிதம்பரம்)
சிதம்பரம்போவீர்பதம்பெறுவீர் வேறே
சிந்தனைவேண்டாம்நந்தனேயினிமேல் (சிதம்பரம்)
எத்திசையிலுமுமக்கிணைசொல்லப் போமோ
பத்தியேமுதலென்றுபழகியபெரியவர் (சிதம்பரம்)

சித்தமுந்தெளிந்ததுதெய்வமேநீரென்று
புத்தியும்வந்ததுசத்தியமல்லவோ. (சிதம்பரம்)

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லிய வேதியரைச்சுற்றிவந்து நந்தனார் தலைவணங்கி தூரவிலகிநின்று வேதியரை ஆசீர்வதிக்கச் சொல்லுவார்.

இராகம்-ஊரடியிலிரண்டுவார்த்தை, துக்கடா.

நந்தனார்.	வேதியர்.
சிதம்பரதெரிசனங்கிடைக்குமோ	கிடைக்கும்
சென்மசாபல்லியமாமோ	ஆகும்
பதம்பெறுந்தவநெறியறிகிலேன்	அறிவீர்
பரமசிவனருள்செய்வரோ	செய்வார்
சாதியில்தாழ்ந்தவனல்லவோ	அல்ல
சாத்திரமுறைமைக்குஞாயமோ	ஞாயம்
ஆதியம்பலத்தெய்வம்நாடுமோ	நாடும்
ஆனந்தமடைவேனையயரே	அடைவீர்.

வசனம்.

வேதியர் நந்தனாருக்கு ஆசீர்வாதம்பண்ணி யனுப்பியபின்பு, நந்தனாருடைய குணாதிசயங்களைக் கொண்டாடுவார்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அடியவர்கள் மனமிடியப் பேசினதுண்டபாத மனந்தங்கோடி படுநரகில் வீழ்வாரென் றெனவுரைக்கும்பாவமதுபலித்ததென்று துடிதுடித்துத் தொடைநடுங்கி நீர்வடித்து சிதம்பரத்தே துதிகள் செய்து, படிபுகழுந் திருத்தொண்டர் குணமெல்லா முலகறியப்பக ருவாரே.

இதுவுமது.

சாத்திரக்குப்பையெல்லாந் தள்ளினேன்பதறுபோலே
காத்திரஞ்சுத்தமாச்சுகனிந்திடுமுள்ளம்பத்தி
மாத்திரமிருந்தாற்போதுமற்றொன் றுமில்லைசைவச்
சேத்திரமுழுதுஞ்சுற்றிச்சேருவேன்றில்லையென்றார்.

இராகம்-சௌராஷ்டிரம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எந்தநேரமும்நந்தனைசிந்தித்தா
னந்தமாகியிருந்தனரந்தணர் (எந்தநே)
பந்தந்தீரவேயிந்தவுருவாகி
வந்துதோவரந்தந்துதோசிவனென்று. (எந்தநே)

வசனம்.

விட்டுதோ இந்தவீட்டுக் கவலைகள்பட்டுதோ பவசாகரச்சேரழித்திட்டுதோ முத்திவெள்ளம் கரைபுரண்டுதோவென்று ஏங்கித்தொழுது எந்நேரமும் வேதியர் இப்படியேசிவபத்திபண்ணிக்கொண்டு ஆனந்தமடைந்திருந்தார். அப்படியிருக்க, நந்தனர் ஆதனூரைவிட்டுச் சிதம்பரத்தைநோக்கி வருகின்றார்.

இராகம்-லாவணி, ஆதிதாளம்.

நந்தன்சிதம்பரம்வருகின்றார்-ஆதனூரைவிட்டுக்
கொள்ளிடந்தாண்டி யப்பால்வருகையிலே
தொண்டரங்கம்பரவசமாய்-எங்கும்பொங்கிச்சிவமயமாய் (நந்த)

அந்தக்கருணைவிருத்தியழிந்து
அனேகசென்மவாசனையை
அனல்கொண்டுதகித்தாரே-சஞ்சித-விதையென்றுவெறுத்தாரே ()

குண்டலிசத்தியைக்கொண்டு
கிளம்பிமண்டலம்புகுந்து
சஞ்சரித்துக்கொண்டார்-குறையா-வமிர்தமுண்டார்கிளையார் (நந்த)

அநாதிமாயகற்பிதமிந்த
நாமரூபாதிப்ரபஞ்சமெல்லா
மழிந்துப்போமென்பார்-குறைகட-லெழுந்ததுரையென்பார் (நந்த)

சைவத்தலங்களிற்றெய்வமிதுவே
சத்தியம்பண்ணுவேநான்பறையன்
சதுர்மறைகேட்டிலேயோ-மிக்க-ஷண்மதங்கேட்டிலேயோ (நந்த)

எப்போதுநடராஜமூர்த்தியின்
இணையடிதொழுதார்க்கீடுரையே
னிந்திரபதிகரோ-திரும்பியும்-வந்தவர்காண்கிலரோ. (நந்த)

ஈசன்கருணைலேசமிலாதவ
னெத்தனைவேதங்கற்றாலு
மெட்டாப்பெருங்கொம்பு-நெருங்கித்-தொட்டால்செங்கரும்பு (நந்)

ஆதனூரிலொருபுலையனுக்காக
அம்பலநாடகமாடுவரோ
அருந்தவம்புரிந்தேனே-கனவினில்-வருந்தியுமிருந்தேனே (நந்த)

அரகரசாம்பசதாசிவனேபொன்
னம்பலத்தாடியதேசிகனே
ஐயேயுன்னடிமை-மனது-நையேனுன்னுடைமை (நந்த)

செழித்துவியனுலகெட்டிச்சிகரங்க
ளோங்குந்தெரியுதுகாணையே
தில்லைத்தலமென்பார்-அன்புடன்-சொல்லம்பலமென்பார் (நந்த)

குதிப்பாரொருதரங்களிப்பார்கண்ணீ
ருதிர்ப்பாரானந்தலாகிரியால்
கொண்டாடியடிப்பாரே-குரவை-நன்றாய்ப்படிப்பாரே (நந்த)

பாரளந்தகோபாலகிருஷ்ணன்றுதி
பாடுந்திருவடிபணிவேனே
பாகதியடைவேனே-பூமியில்-மறுபடிவருவேனே (நந்த)

வசனம்.

நந்தனார் ஆதனூரைவிட்டுக் கொள்ளிடத்தருகில் வரும்போ து சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-முகாரி, அடதாளம்.

பல்லவி.

கொள்ளிடக்கரைபோனான் - நந்தன்
கோபுரங்களைக்கண்டான்.

அநுபல்லவி.

பள்ளச்சாதியிலும்பறைச்சாதிநானென்று
உள்ளமுருகியவர்வெள்ளங்கரைபுரள. (கொள்)

சரணங்கள்.

ஓடத்தின்மேலேறி-நந்தன்-ஓங்குமகிழ்ச்சிமீறி
நாடியெவரும்நல்லநடனக்கூத்தாடியே
நண்புடன்கதிபெறலாமென்றுறுதிகொண்டு (கொள்)

அக்கரைபோனானே-நந்தன்-ஆனந்தங்கொண்டானே
சிக்கெனவேசிவசிதம்பரேசனைக்காண
சிந்தைமகிழ்ந்துசிவத்தியானஞ்செய்துகொண்டு (கொள்

திருவாதிரைத்திருநாள்-செய்யுந்-தினமல்லவோயிந்நாள்
திருநடராஜமூர்த்தி திருமுகந்தனைக்கண்டு
சித்தங்களிப்பேனென்றுறுதிகொண்டு. (கொள்

வசனம்.

நந்தனார், இந்தப்பிரகாரம் தோத்திரஞ்செய்துகொண்டு கொள்ளிடக்கரையைத் தாண்டிவரும்போது தில்லைக்கோபுரத்தைக்கண்டு தரிசனம்பண்ணுவார்.

இராகம் - தெண்டகம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கோபுரதெரிசனமே-எந்தன்-பாபவிமோசனமே.
தாபங்கள்மூன்றுந்தணிந்துவிடும்நல்ல
சோபனமுண்டாஞ்சோதிவிளங்கிய (கோபுர)

விண்ணணைந்துமேலோங்கியேகண்டுநற்
கண்ணுளார்க்கெல்லாங்காட்சியளித்திடும் (கோபுர)

அல்லும்பகலும்அமரர்துதித்திடும்
தில்லைக்கிறையோன்றினமுமகிழ்ந்திடும். (கோபுர)

வசனம்.

நந்தனார், தில்லைத்தலம் இப்படியிருக்குதென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-நவரோஸ், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாங்குயில்கூவியசோலைகளும் வாபீட்சகூபதடாகங்களுந்
தூங்கதிர்மண்டலமெத்தையுஞ் சொர்ணசபேசன்றுஜமரமும்
நாலுபுரத்திலுங்கோபுரமும் நவமணிச்சித்திரமண்டபமும்
சீல்முறுந்திருவீதிகளுந் தில்லைவேதியர்மாளிகையும்
கண்டேன்கலிதீர்ந்தேன் என்கவலையெல்லாமொழிந்தேன்
மண்டலம்புகழுஞ்சபேசன்சந்நிதி வாழ்த்திப்பணிந்துநின்றேன்
தஞ்சமென்றடைந்தே னிந்தச்சடலத்தால்நொந்தேனினியென்னை
அஞ்சவேண்டாமென்றொருதரஞ்சொல்லியழைத்தாலாகாதோ

அப்பாவுஞ்சரணந்தில்லைக்கரசேயுஞ்சரணம்
ஒப்பாரில்லாநாடகம்பயிலுமொளியேநின்சரணம்.

கோபுரதெரிசனமென்கிற கீர்த்தனமுதற்கொண்டு

சிதம்பரவிலாசமெனப்படும்.

சிந்து.

சிவன்-வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டே, அறியாது போலிருந்த-செம்பொன்-னம்பலத்தாடியைக்கும்பிடவே, ஆதனூர் தனிலிருந்து-விடும் - அம்புபோலப்பறந்தையமின்றித் தில்லையரு கில்வந்தார்-மனந்-தேறிக்கொண்டார்குறையாறிக்கொண்டார், கெண்டாமணியோசை.

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

நாளைப்போவேனென்றுநாங்கள்சொலத்தெரியாது
பூளைப்பூவாம்பிறவிப்பிணிப்பொழியப்போவாராய்ப்
பாளைப்பூங்கமுகுதிர்க்கும்பழம்பதியினின்றுபோய்
வாளைப்போற்றெழும்பழனஞ்சூழ்தில்லைமருங்கணைந்தார்.

வசனம்.

இது-பொழிப்புரை.

நாளைப்போவேனென்றுசொல்லி அனேகநாள் கழியச் சபா நாதரைந் தரிசனம்பண்ணவேண்டுமென்னும் பேராசையைஅடக் கக்கூடாதவராய்ப் பூளைப்பூவையொத்த நிலையாமையையுடையபிற ப்புகளால் உண்டாகிய சம்பந்தம்நீங்கும்பொருட்டுப் போகின்ற வராய்ப் பாளையையுடைய பொலிவாகிய கமுகுமரங்கள்சூழ்ந்திருக் கும் பழைமையுற்ற தம்முடைய ஊரில்நின்றும் புறப்பட்டு ஆண் வாளைமீனானது எழும்பி விளையாடும் வயல்களையுடைய சிதம்பரத் தின் எல்லையை அடைந்தார்.

இராகம்-கரகரப்பிரியை, ரூபகதாளம்.

கெண்டாமணியாடுது-கண்டுபிணிவாடுது.

முத்திமணிதேடுது	நாடுதுகூடுது (கெண்டா)
பரவசமாகுது	பாவங்கள்போகுது (கெண்டா)
செனனமரணாதிகள்	மோகமுந்தீர்ந்தது (கெண்டா)

சிந்து.

கெண்டாமணியோசை-காதில் - கேட்குதென்றாரதைப்பார்கவென்றே, கொண்டாட்டமாகிவந்தார் - கையைக்-கும்பிட்டேன்மக்கம்பிட்டதோ, வென்றேமனமகிழ்ந்தார்-திரு-வீதியிலேவந்துடதலுடன், கண்டார்களையாறி-இரு-கண்களிலானந்தம் பொங்கிடவேகின்றார்மதிற்புறத்தே-வெகு - நேத்தியென்றாரிதைப்பார்த்ததிலேபணிந்தார்பரவசமாய்-நல்ல - பாக்கியசாலிகளாக்குமென்றார்-இதுதானேதில்லைப்பதி.

வசனம்.

நந்தனார் தில்லையைக்கண்ட ஆனந்தானுபூதியைச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம், ஆதிதாளம்.

தில்லைத்தலத்தைக் கண்டார் - அதுசித்துவிலாசமென்றார்-அந்த
எல்லையிலே நின்றார் - மனதேகமாக்கிக்கொண்டார்
இருகண்கள்நீர் வடித்தார் - கொடுங்காமவலையையறுத்தார்
இருகையை தூக்கிக் குவித்தார் -தன்காலைக்கோணிக்குதித்தார்-இந்த
ஐம்புலன்களை மறந்தார் - பரமானந்தக்கடலுறைந்தார்
தன்தேகபாவ மறந்தார் - தில்லைச்சிவனேயென்றிருந்தார்.

இராகம் - பியாகு, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுதானேதில்லைத்தலம்-இத்தனைநாளுமறியேன்
இதுதானேதில்லைத்தலம்.

அதுவோயிதுவோவென் றலைந்திடும்பேயனைக்
கதிதருவேனென்றுகைகாட்டியழைத்திடும் (இது)

காசினியிலிதைக் கயிலையென்றெல்லோரும்
பேசக்கேட்டதேயன்றி பேணிப்பார்த்தறிந்திலேன். (இது)

---

* இராகம்-அசாவேரி, திசரமதாளம்.

பல்லவி.

ஆடியபாதத்தைத்தாரும் - உம்மைத்
தேடிவந்தேன் - இதோபாரும்பாரும். (ஆடிய)

அநுபல்லவி.

நாடுபுகழ்ந்துதொழும் சிவகாமிமனோகரரே
தில்லைநடராஜரே யுமதுகையைவிடமாட்டேன். (ஆடிய)

சரணங்கள்.

பாத்திரமல்லவோ பாலகிருஷ்ணன்பணிபரனே
சிதம்பரக்ஷேத்திரதெரிசனம் வீடுசேர்க்குமென்றறியேனோ
மாத்திரப்பொழுதும்மை மறக்கவென்மனதுவராதென்றுமருவி
தோத்திரம்பண்ணமாட்டேன்சுவாமி அதிலென்னசுகம் அம்பலந்
[தனில். (ஆடியபாதத்தை)※

வசனம்.

நந்தனார், தில்லையைக்கண்டு ஆனந்தங்கொண்டாடுவார்.

இந்துஸ்தான்-காபிராகம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைத்தில்லையென்றால்பிறவி
இல்லையில்லையென்றுமறைமொழியும்.

தொல்லைத்தொல்லையென்றகொடுவினை
வல்லைவல்லையென்றகலுந்திருத் (தில்லைத்)

கற்றோருங்கற்றோருங்களங்கமற்றிட
பெற்றோரும்பெற்றோரும்பேசாப்பெருமையி
லுற்றோருமுற்றோரும்பொன்னம்பலர்தனில்
தத்தோந்தத்தோமென்றுநடனமிடும் (தில்லைத்)

வாடிவாடியேமாலயனிருவரும்
கூடிக்கூடிக்கொண்டல்லும்பகலுந்தான்
தேடித்தேடித்திருவடிமுடிகளைப்
பாடிப்பாடிக்கோபாலகிருஷ்ணன்தொழும். (தில்லைத்)

துக்கடா-இராகம், தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுவோதில்லைச்சிதம்பரக்ஷேத்திரமீசனிருப்பிடமோ,

சரணங்கள்.

மதுரம்பொழிந்திடும் மறையோரிருப்பிடம்
மாமுனிவர்தவம் வாழும்பெருமிடம்
பதவிபெறுந்தொண்டர் பணிந்துவருமிடம்
பலதெய்வமுந்தொழும் பரகதிதருமிடம். (இது)

இராகம்-பியாகு, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடுஞ்சிதம்பரமோ-வையன்கூத்-தாடுஞ்சிதம்பரமோ
ஆடுஞ்சிதம்பர மன்பர்களிக்கவே
நாடுஞ்சிதம்பரம் நமச்சிவாயப்பொருள். (ஆடுஞ்)

ஆருமறியாமல் அம்பலவாணனார்
சீரடியார்பார்க்கச் சேவடி தூக்கியே (ஆடுஞ்)

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பணிமதிச்சடையினார்
தாளமத்தளம்போட தாதெய்தெய்யென்று. (ஆடுஞ்)

* இராகம்-தன்னியாசி, திசரஜாதிதாளம்.

பல்லவி.

திருவாதிரைதெரிசனத்திற்குவந்தேன் - உந்தன்
திருவாதிரைதெரிசனத்திற்குவந்தேன்.

அநுபல்லவி.

திருவாய்திறந் துறவாயினி பிறவாவரந் தருவாயென்று. (திரு)

சரணங்கள்.

கங்குகரையேதுபவக் கரைதாண்டவேயுனதுசிவ
கங்கைதனில்மூழ்கிபவக் கடலுங்குளப்படியாகவே (திரு)

அல்லும்பகலுனதுசபை அருகில்நின்றுகூத்தாடினால்
கல்லாமனமுருகும் பரகதியுங்கைவசமாகுமே (திரு)

ஆலந்தனைக்கண்டேயோடிய வமரர்துயர்கெடக்காத்தவன்
பாலகிருஷ்ணன்பணியுந் திருப்பாதங்கனகசபாபதி. (திரு)*

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தில்லையைக்கண்டபோதே தெளிந்ததென்னுள்ளமெல்லாம்
பல்லூழிகாலஞ்செய்த பாழ்வினைதொலைந்துபோச்சு
நல்லருணடனங்காட்டும் நாயனார்சிற்சபைக்குள்
செல்லுவார்மகிமைசெப்ப சேடனாலாகாதன்றே.

வசனம்.

இப்படி தில்லையைக்கொண்டாடி இதைப்பாராதவரே பாவி யென்பார்.

இராகம்-சவாயி, சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

மார்கழி மாதத்திலாதிரை நாளையில்வந்துசிதம்பரதேசிகனை
பாராதபாவிகட்கேதுமில்லையிந்தப்பாரில்வந்துபிறவாதவரே
வாணிற்றெருவிந்திருமாளிகைமண்டபமாமதிலுந்தில்லைமாநகரம்
காணக்கிடைக்காதப்பாயிந்தபாக்கியங்காதில்கேட்டவண்ணங்கண்
[டதுவே
ஆதிபராபரமாகியதில்லைப்பொன்னம்பலவன்வளர்சந்நிதியில்
நாதமுங்கீதமுங்கேட்குதுவானந்தநாடகவேளையைநானறியேன்.

வசனம்.

நந்தனார் சிதம்பரங்காணுததாற் சிவலோகங் காணேனென்பார்.

இராகம்-சாவேரி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்வந்துதெரிசியாதசென்மம்வீணென்றுபேசி
மனதிலெண்ணினார் பாதகமலத்தியானம்பண்ணினார்

பறையனுக்குமிந்தத்தலத்தைப்பார்த்தபின்புமோட்சபதவி
பலித்துதல்லவோபாவிசெனனமஹுத்துதல்லவோ [த்
தொண்டுகொண்டதங்களையர்பெருமையெல்லாஞ்சொல்லிசொல்லி
துள்ளித்தாவினார்ஞானவிரையையள்ளித்தூவினார்
பூதலத்திலிலிதுவேதெய்வமென்றுநந்தனார்தக்கடலில்
பொங்கிப்பாடினார்புண்ணியத்தலமென்றுமேதேடினார்.

இராகம் - தண்டகம், சாப்புதாளம்.

அரகரசங்கரவண்ணவேயம்பலத்தானே
நானுந்தனடைக்கலமென்று
உருகித் துதியாரோ - ஆனந்தம்
பெருகிப் பதியாரோ

முத்தியளிக்குந்திருமூலத்தானரைக்கண்டு
பத்திபண்ணுதவன்பாமரனல்லவோ
பாருக்குச்சுமையாச்சு - அவனிருந்து
மாருக்குச் சுகமாச்சு
மங்கையர்மோகமாய்மயங்கித்தினந்தோறும்
அங்கம்புளகிதமாயவரிடுமேவல்

கொண்டாழிக்குழைத்தாரே - அன்யாயமாய்
நாளையுங் கழித்தாரே
வீசிநடைநடந்தமெய்யும்பொய்யாகவே
ஓசையடங்கும்போதொருவருமங்கில்லைத்
தூசியும்போகாதே-காதறுந்த
ஊசியும் வாராதே

சிவசிதம்பரமென்றுதில்லைவெளியினின்று
பவசாகரம்வென்றுபரமபதமடையுந்
தவநெறிபொருந்தாரே - பொருந்தின
மவரையும்வருந்தாரே

சாத்திரங்கற்றாலுஞ்சதுர்மறையுணர்ந்தாலுஞ்
சூத்திரம்பெற்றாலுஞ்சொன்னேனகங்கார
மாத்திரம்போகாதே - கருணைக்குப்
பாத்திர மாகாதே

சரணாகதமென்றுசார்ந்தடிபணியாமல்
வருணாச்சிரமவிதிவழுவாதிருக்கினுஞ்
செனனாதிகள்விடுமோ - சிரவண
மனனாதிகள் படுமோ

அட்டசித்திகள்பெற்றுவாண்டாயிரங்கால
மட்டிருந்தாலுமென்மரணபயமெய்திடு
நட்டசென்ம மாச்சே - மனிதசென்ம
மெட்டிவீணாய்ப்போச்சே

முப்பாழுந்தாண்டிமூலத்தீமூட்டிக்கொண்
டப்பாலேநின்றாலானந்தங்காணலா
மொப்பாரில்லையடா - ஊடுருவி
நிற்பா ரில்லையடா

ஆலமிடறடக்கியம்பலக்கூத்தன்கோ
பாலகிருஷ்ணன்தொழும்பரமசிவனேயென்று
பாடிப்படி யாரோ - பருவத்தில்
தேடிப்பிடியாரோ

வசனம்.

நந்தனார் சிவபத்திபண்ணுதவனை நிந்தனைசெய்து இன்னமுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம் - சுருட்டி, சாப்புதாளம்.

வானோர்புகழ்தில்லைவனநாதர்வாழும்
ஞானசபையைப்போற்றிநமச்சிவாயவென்று
சொல்லாதவன்-கல்விகல்லாதவன்-வெகுபொல்லாதவன்.

காசினிபுகழ்சிவகாமவல்லியைக்கண்டு
பாசமகலும்நெறிபாராதவன்சுத்தப்
பதராச்சு-ஆட்டினதராச்சு-கிருமிக்கெதிராச்சு.

ஆட்டுக்காலைச்சற்றேகேட்டுவாங்கியுள்ளே
நாட்டிக்கொள்ளாதவன்மாட்டுக்குவமையென்று
நாடாரே-கண்டுகூடாரே-என்றுந்தேடாரே.

அம்பலவாணனாருகில்வந்துகைபோல்
கும்பிட்டிறைஞ்சாதகுடர்களுக்குத்திற
மதியேது-பாகதியேது-பண்ணும்விதியேது.

நாக்கிருந்துஞ்சிவநாமத்தைநவிலாமல்
சாக்குப்போக்குப்பேசுஞ்சண்டியவனைக்கால
னடியானோ-கட்டிப்பிடியானோ-கையாலிடியானோ.

வேதாந்தநூற்களைவிவரித்துணர்ந்தாலு
மேகாந்தபத்தியொன்றில்லாதவனுள்ள
முருகாது-கள்ளங்கருகாது-வெள்ளம்பெருகாது.

ஆத்திமதியஞ்சடையழகனாடியகூத்தைப்
பார்த்துக்களிக்காதபாவிமனிதர்க்கொன்றும்
பலியாது-வினைசலியாது-சீலம்பொலியாது.

பாலகிருஷ்ணன்தேடும்பாதாசத்தைதக்கண்டு
சீலமுடனேயுண்டுசெபிக்காதவன்துன்பம்
துலையாது-இன்பம்நிலையாது-கன்மம்கலையாது.

வசனம்.

நந்தனார், சிதம்பரம்பாராதகண்படைத்தாரை முகத்தைக்கெடுக்கவந்த புண்படைத்தவரென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-ஆனந்தக்களிப்பிலே-ஒருபேதம்.

காணாதகண்ணென்னகண்ணே
வீணானகண்மயில்கண்ணதுபுண்ணே (காணாத)

சொல்லும்பொருளிறந்ததுரியவடிவமாகி
யல்லும்பகலுமற்றவானந்தப்பேரொளி (காணாத)

பசியாமருந்தளிக்கும்பரமரகசியத்தி
லசையாமலேயாடுமம்பலநாதனைக் (காணு
ஊராருமறியாமலொளிகண்டுபிசகாமல்
ஈராருகாற்கொண்டுயெழும்பியமண்டபம் (காணு
அண்டத்துளடங்காதவாசைவலையைப்பூட்டி
பிண்டத்துளடங்கியபேரின்பதெய்பத்தைக் (காணு
நாசிநடுவிருந்துநாதனேதானென்று
பேசாமற்பேசியபெருமையையொருநாளும் (காணு
என்னையானறியேனென்றிகழ்ந்திடும்பேயனை
தன்னந்தனியனுக்கித்தருவனென்றழைத்தாரைக் (காணு
சோற்றுத்துருத்தியிதைச்சுமந்ததினுலென்ன
ஆத்திமதியஞ்சடையழகனமருங்கோயில் (காணு
சீலக்கமலமுகச்சிவகாமிமனமகிழ்
கோலக்கனகன்றில்லைக்குழகனுடியகூத்தைக் (காணு
பாலகிருஷ்ணன்தொழும்பாதத்தைப்பணிந்தொரு
நாளினும்பிறவாதநலமிக்கவழிதேடிக். (காணு

வசனம்.

அந்தணர், பத்திபண்ணுதவன் முத்திபெறுனென்று சொல்லு
கின்றார்.

இராகம் - தெண்டகம், ஆதிதாளம்.

வேதம்படித்ததும்சாத்திரங்கற்றதும்மெய்யினில்நீறுபூசுவதும்
ஆதிசிதம்பரதேசிகன்றிருவடிக்காளாலன்றுனந்தம்
உடனேதுலையும்பவபந்தஞ்சொன்னேன்சொன்னென்சொன்னே
ஊனுறக்கமுதலாகியநான்குமுண்டேயுலகில்யாவருக்கும்
ஆணவமலநீத்தர்களறிவாரகத்தைச்சுருக்கிக்கொள்ளுவரே
சகத்தைப்பொய்யாத்தள்ளுவரேசொன்னேன்சொன்னேன்
அருந்தவமாமுனியாகினும்நல்லாராசைபொல்லாரறியாரோ
வருத்தப்படுத்திமனதைமயக்கிவைத்திடுமன்னமயக்கோசம்
உற்றுப்பார்த்தாலதுநேசம்சொன்னேன்சொன்னேன்சொன்னேன்
அரவணைகோபாலகிருஷ்ணனல்லும்பகலும்பணிந்தேத்தும்
திருவடிசரணுகதமென்றெண்ணித்தெளிந்தார்க்கன்றேபரபத்தி
ஒழிந்தார்க்கன்றேவரமுத்தி சொன்னேன் சொன்னேன் சொ
[னேன்

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பரிசாயிருக்கவெனக்கெய்தலரிதென்றஞ்சி
யப்பதியின்மதிற்புறத்தினாராதபெருங்காத
லொப்பரிதாய்வளர்ந்தோங்கவுள்ளுருகிக்கைதொழுதே
செப்பரியதிருவெல்லைவலங்கொண்டுசெல்கின்றார்.

வசனம்.

நந்தனார், இந்தத் தில்லைவாழந்தணர்களுடைய வீடுகள் இத்தன்மையாயிருக்க, எனக்கு அவ்விடத்திற்குப்போகுதலரிதெனப் பயந்து அந்தத்தலத்தின் மதிலின்புறத்திலிருந்து அளவற்ற பேரன்புடன்மனமுருகிக் கும்பிட்டுக்கொண்டு சொல்லுதற்கரிய எல்லை வலஞ்செய்கின்றார்.

விருத்தம்.

அம்மையாந்தில்லைமாநகர்மருங்கிடையணைந்து
சும்மையிட்டிருவிழிகளில்நீரறச்சொரிந்து
விம்மியேசிவனார்சரிதங்களைவிரித்து
கொம்மைவிட்டவர்பாடியுமானந்தங்கொண்டார்.

வசனம்.

நந்தனார், தனக்கிந்த பாக்கியங்கிடைத்ததென்று கொண்டாடுகின்றார்.

இராகம்-உசேனி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கொண்டாடுகின்றார்-தில்லைக்-கோயிலைக்கண்டுதாவித்தாவி ()

அண்டரண்டந்தொழுமம்பலநாதனைக்
கண்டாரைக்கண்டுகொண்டோமென்றுநன்றாய்க் (கொண்)

அஞ்சலிகொண்டுகளித்து அரகரவென்றுசெபித்து
குஞ்சிதபதத்தைத்துதித்துக்குரவைகள்பாடிக்குதித்து (கொ)

அங்கம்பரவசமடைந்து ஆனந்தக்கடலில்விழுந்து
பொங்கிச்சிவமென்றறிந்துபுவியதிர்ந்துபணிமிகுந்து (கொண்)

இருகண்களில்நீர்பெருக யிறைஞ்சிமனதுருக
அருமைச்சிவகதிதருக அம்பலவாணன்வருக. (கொண்)

இதுவுமது.

இராகம் - சௌராஷ்டகம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கொண்டானடித்தாரே - நந்தனார் கோவிலைக்கண்டு தாவித்தாவ
கொண்டானடித்தாரே.

அநுபல்லவி.

அண்டாமகிழ்ச்சியாலே-அரனேயென்றுமென்மேலே. (கொ

சரணங்கள்.

பண்டுநான்செய்ததே யோகம் - அதனாலுருக்
கொண்டுவந்தேன்மானிட தேகம் - ஆகவேஇந்த
புண்டரீகப்பதவை போகம் - கண்டேனென்போல
மண்ணிலெவர்க்குண்டு யோகம் - என்றுதுதித்துக்
கொண்டாடுமிவர்புகழைக்
கூறுவதுவேயுற் சாகம் (கொண்

வஞ்சமனதையொரு மித்து - நினைத்தொழாத
பஞ்சபாதகப்பேரை டுத்து - உலுத்தர்களைக்
கெஞ்சியவர்களைய டுத்து - உழலாமே
கஞ்சமலர்ப்பதங்கொ டுத்து - ஆண்டருளென்று
வஞ்சிசிவகாமிதொழும்
மணவாளனைத் துதித்துக் (கொண்

ஒருநாற்புறமதில் சொலிக்க - ஊரெல்லைச்சுற்றி
வருவார்திரும்புவார் களிக்க - சிரசின்மேலே
இருகைகுவித்துவாழ் வளிக்க - வேண்டுவாரிந்தத்
திருநாளைப்போவார்தான் மிகுக்க - ஆகையாலிந்தப்
பெருவாழ்வடைவாரிவர்
பேதமில்லையே யுரைக்க. (கொண்

வசனம்.

இப்படி நந்தனார் வீதியைச்சுற்றி சந்நிதிமுன்வந்து தண்டாகா. மாய் விழுந்து பணிந்து புழுதிபடப்புரண்டு ஆனந்தமடைந்து கிருத்தசபைதெரிந்து தெரிசனம்பண்ணுவார்.

இராகம்-லாவணி, ஆதிதாளம்.

சபாதெரிசனங்கண்டான்-நந்தனுஞ்-சுபாவமுடனேநின்றான்
சபாதெரிசனங்கண்டான்-கணிதப்பிரபாவமாகியசபாபதியிருக்கும்
சதாகாலமும்வேதங்கள்மொழிந்திடுஞ் - சிவாகாரமாய் செழித்துவ
ளர்ந்திடும், தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள்கூடிமல்லும்பகலுமவரவர்
[நாடும். (சபா)

வசனம்.

நந்தனார், தெற்கு கோபுரவாயினின்று சபாபதியைநோக்கித் துதிபண்ணுவார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஜெயஜெகதீசா-அதிசுந்தரகுஞ்சிதபாதா-ஓ-ஜெயஜெகதீசா.

தில்லையைக்கண்டேன் தேறித்தெளிந்தேன்
எல்லையில்நின்றேனினிப்பிறவேன்காண்
எனக்கினியாரீடு-கரும்புபோ-லினிக்குதுபார்வீடு
ஆசாபாசத்தைவேரறவெட்டியானந்தத்தின்முழுக்காட்டி
வைக்குமிதுயாருக்குங்கிடையாது-இந்தசுகம்-பாருக்குளினையேது
சரணாந்தமென்றிங்கே வந்தேன்சாமிபாக்கு
உமையடைந்தேன்ஜெனனுதிகளான்மிகநொந்தேன்
வேறொருதெய்வங்களைவருந்தேன் (ஜெய)

தென்றிசைக்கோன்வந்தழைத்திடும்வேளையில்
பெண்டுபிள்ளைகள்பேயோட்டம்
ஓடத்திலேறியபெருங்கூட்டம்
நானும்நமனுந்நின்டாட்டம்ஒருநம்பிக்கைதாரும்
நானுனக்கருள் புரிந்தானுவேனென்று
கனவிலாகிலும்வாருந்தட்டியெழுப்பிக்கவலைகளைத்திரும்
அடிமையென்றுமனதுமகிழ்ந்துபாரும்
தில்லைவெளியில்வாடாவென்றுசேரும்-ஓ (ஜெய

அரகரசங்கரனேபொன்னம்பலத்தாண்டவனே
பரமதயாபரமூர்த்தியென்றடிபணிந்தேன்மனங்கனிந்தேன்
சாதியில்சின்னவனானாலும்முன்வீதியில்வந்தேனுகாதோ
பாதகஞ்செய்பினுஞ்சிதம்பரமென்று

பகர்ந்தால்பழைவினைபோகாதோ
தீதில்லாதபெருந்தவத்தோர்வந்தால்
தெரிசனஞ்செய்வேன்போதாதோ
ஆதிபராபரமாகியவுனைக்கொண்டாடுவேன்
பாடுவேன்தேடுவேன்நாடுவேன் (ஜெய)

அபாரமாகியசமுசாரம்சதாவிஷயகாமாதிகோரம்
உபாயமறிந்துகரையேறப்படாதுஜெகதீசுரமாயா
விலாசகரபிதமிந்தஜெகம்அனேகசஞ்சிதவாசனைகள்
சிவோகமென்கிறபாவனையால்நிவாரணம்பண்ணும்பெரியோர்கள்
பண்ணியதொழிலின்பயனறிவார்பாலகிருஷ்ணன்தொழுங்கழலணி
வார்,எண்ணியபடியேதவமுறுவார் எனதுனதென்று முறையிடு
வார்,சமாதியண்ணியகம்மாதிக்கிருத்தியமுபடாதபேதைதைகைவிடா
தேயும்நீர், சபாபதிவெகுகிருபாநிதியுன் பிரதாபமறியேன் சுபா
[வம்பறையன். (ஜெயஜெக

விருத்தம்.

வாட்டுவாருடல்வேர்படதழலிடைவருத்தி
மூட்டுவார்மூலக்கனல்மதிமண்டலமுகட்டில்
மாட்டிறைச்சியையருந்தியபுலையன்றன்மனத்து
ளாட்டுக்கால்சற்றேதந்திடுமம்பலத்தரசே.

இராகம்-இந்துஸ்தான்காபி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாதாதாகீயாடியபாதம் தத்தித்தெய் தத்தித்தெய்யென்றாடியபாதம்
ஆதரவாகபதஞ்சலிமாமுனிக் கானந்தநாடகமாடுந்திருவடி (தா
ஆகமவேதபுராணங்களோதிய யோகிகளாலேதேடுந்திருவடி (தா
சிந்தைமகிழ்ந்துதவிந்திடவே யதிசுந்தரரஞ்சிதகுஞ்சிதபாதம் (தா
பாரளந்திடுங் கோபாலகிருஷ்ணன்துதி பாடிப்பரவிப்பணியும்பா
[தம். (தா

* இராகம்-ரீதிகௌளை, ஜம்பைத்தாளம்.

பல்லவி.

தாண்டவதரிசனந்தாரும்-தாமதம்பண்ணவேண்டாம் - இதுசமை
தாண்டவதெரிசனந்தாரும். [யட

அநுபல்லவி.

ஆண்டவனேயுன்பெருமையை யாரறிந்துரைசெய்வார்
நம்பியிருக்கிறேன்பேதை யெந்தனுக்கொருதரம். (தாண்

சரணங்கள்.

ஆசைவலைக்குள்தங்கிபொங்கி மயங்கித்தடுமாறிமும்மதங்கள்மீறி
யானெனதென்றுரைக்கும் பாசமகலநெறிநிறுத் திட
மாயவன்கோபாலகிருஷ்ணன் பணிந்திடும்உன் திருவடி
தாரிதகுகுஜெம் தரிதகணந்தரி திரிகுதிரிகுதீம்திம் தக்கிடததகதோ
[மென்றாடிய. (தாண்ட)*

வசனம்.

நந்தனார், பிறவிப்பிணிக்கஞ்சித் துதிபண்ணுவார்.

இராகம் - லாவணி, ஆதிதாளம்.

அம்பலவாணாவுன்சரமடைந்தேனுனேழை
ஆதரித்தாளுவதுன்பாரமல்லவோசொல்லவோ
எடுத்திடுஞ்செனனங்கணக்கெழுதத்துலையாதென்பாடு
இன்னமும்பிறந்திடுவேனோநடேசனேயீசனே
ஆசையெனும்பெருங்காட்டிலேயாற்றும்முழுமூடன்
அகலவிடாதேயும்நம்பினேனுன்னையையனேமெய்யனே
பாரளந்தகோபாலகிருஷ்ணன்பணியுமலர்ப்பாதம்
பாவியென்னுள்ளுறவேகருணைபாருமேவாருமே.

வசனம்.

அம்பலத்திலாடும் நடனத்தைவருணித்துச் சொல்லுவார்.

இராகம்-சங்கராபரணம், ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடியபாதா - இருவர்கள் - நாடும்வினோதா. (ஆடிய)

அநுபல்லவி.

ஆடியபாதாவயனுமாலுந்தினம்
தேடியுங்காணமற்றிரைமறைவாக
தித்தித் தித்தித் தித்தித்தியென் (ஆடியபாதா)

சரணங்கள்.

வீரவெண்டையஞ்சிலம்பசைந்திட மேவுஞ்சடையம்புலியசைந்திட
சாருந்தொண்டர்கள்மனங்குவிந்திடச் சாலோகாதிபதவியுந்
தந்தோம் தந்தோம் தந்தோம் தந்தோமெனநடம் (ஆடிய)

வேதமுனிவர்கள்பாடவுஞ் சனகாதியோகிகள்கூடவும்
வெகுநாதமெங்கினுமூடவும் திருநந்திமத்தளம்போடவுந்
தகுந் தகுந் தகுந் தகுமென்று (ஆடிய

பாலகிருஷ்ணன் துதிகள்செய்திடப் பண்ணவர்கள் பூமாரிபெய்திட
சீலமுள்ளசிவகாமிமகிழ்ந்திடத் திருச்சிற்றம்பலத்தரசனுந்
தாந் தாந் தாந் தாந் தாந் தாமென்று. (ஆடிய

வசனம்.

நந்தனார், அடிமைத்திறங்காட்டிச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தண்டகம், ஆதிதாளம்.

அறிந்தறியாமலேசெய்ததபராதமையா-என்னை
ஆண்டவனேஇல்லைத்தாண்டவராயா அடியையுன்சரணம்
பருகியவண்டபகிரண்டங்கள்கடந்திடுமத்தாவுன்சரணம்
பதஞ்சலிக்காகநடம்புரியுந்திருவம்பலக்கூத்தாவுன்சரணம்
நடுவுமாதியுமந்தமுமொன்றுமிராதநிராமயனேசரணம்
பொங்குமானந்தக்கடலேவொளியேயறிவின்னறிவேயுன்சரணம்
என்றும்நித்தநிரஞ்சனநிட்களநிற்குணரூபாவுன்சரணம்
கருதிநின்மகிமைகண்டோரறியாதகடையேனுன்சரணம்
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போலெங்குநிறைந்தயீசாவுன்சரணம்
எட்டிரண்டுமறியாதவன்கனகசபேசாவுன்சரணம்.

வசனம்.

நந்தனார், இப்படியனேகவிதமாய்க் கொண்டாடி உட்புகுந்து
தாண்டவம்பாராத மனக்குறைவுகொண்டு சுவாமியை நானுள்வே
ஸ்ராமோவென்று கேட்கின்றார்.

இராகம்-மாஞ்சை, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வருகலாமோவையா-உந்தனருகில்நின்றுகொண்டாடவும் பாடவு
ன்,பரமகிருபாநிதியல்லவோயிந்தப்பறையனுபசாரஞ்சொல்லவே
உந்தன்-பரமானந்தத்தாண்டவம்பார்க்கவேநானங்கே (வருகலா

பூமிபுலையனாகப்பிறந் தேனே-நான்
புண்ணியஞ்செய்யாமலிருந் தேனே
சாமியுன்சந்நிதிவந் தேனே - பவ
சாகரத்தையுமிழந் தேனே

கரைகடந்தேனே சரணமடைந்தேனே - தில்லை
வரதாப்ர தாபமும் பாபமுந்திரவே. (வருகலாமோ)

வசனம்.

இப்படி நந்தனார் தில்லையில்வந்து கொண்டாடிப் பின்பு பத்தி மார்க்கத்தையெடுத்துப் பேசுகின்றார்.

சிந்து.

இதுதானோதில்லைப்பதி-என்று-எக்கலித்தாராடிக்கொக்கலித் தார்
ஐயாவுன்சந்நிதியைக்-காண-வாசைகொண்டுவந்தேனேசமுடன்
தெருவில்பொடித்தூளை-அள்ளித்-தேகமுழுதிலுந்தாகமுடன்
தரித்தார்திருநீறாய்-நாலு-சாஸ்திரவேதங்கள்பார்த்துணரும்
பெரியோரிருக்குமிடம்.

வசனம்.

நந்தனார், தில்லைத்தலம் இப்படியிருக்குதென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம் - செஞ்சுருட்டி, தண்டகம் - ஆதிதாளம்.

ஆகமங்கள்பலவேதியங்கள்சிவனடியார்கள் கூட்டம் - மன
தேகமாகியெப்போதும்வினைநின்றயோகிமுனிக ளூட்டம் - பூ
லோகமிதுகைலாசமென்றுமிதைப்போற்றுவார்க ளாட்டம் - அதி
வேகமாகவெங்கேயாகிலும்வெளியேபோகவேணு மையே
இங்கிருக்கலாகாதையே இங்கிருக்கலாகா தையே
பாவிப்பறையனிங்கேவரலாமோசுவாமிதரிசனந் தரலாமோ
பாதகமலங்களைத்தொடப் போமோ
பாவமெனைப்பிரிந்துதொலை போமோ
இங்கேஆகாதாகா தையே
வேள்விசெய்யும்புகைமேலுலகெழும்பிப்போகு தையே
புண்ணியவான்கள்புரியுந்தவமுடன்
அரகரசிவனென்றுஆடிப்பாடிக்கொண்டு
பரிவுடன்றனைப்பிரதட்சணம்வருமிடம்ஆகாதாகா தையே
மணியாடுதுவெகுசெனங்கூடுது வீதிவலமாகுது திருப்பதம்பாடுது
உள்ளேநடமாடுதுபணிவிடைபோகுதுபரவசமாகுது மெத்தப்பய
மாகுது இங்கே ஆகாதாகா தையே
தீண்டாதேஇங்கேவேண்டாதே சும்மாயிறைபாதேஇங்கேதரியாதே

என்னைப்பாராதே படியேறுதே உள்ளேபோகாதே வரலாகாதே
யென்பார் ஆகாதாகா. தையே.

சிந்து.

பெரியோரிருக்குமிடம்-இந்தப்-பேயனிருப்பதுஞாயமல்ல
நாளேறுபறைச்சாதி-தில்லை-நாதன்றெரிசனமாதரவாய்ப்
பண்ணுப்படுபாவி-இந்தப்-பாரிலிருப்பதுசீரலவே
என்றேகுளத்தோரம்-புக்கி-ஏங்கினின்றார்துயர்நீங்கினின்றார்
ஓயாப்பெருங்கவலை-கொண்டு-உள்ளங்குழைந்திடவெள்ளமென
கண்ணீர்கரைபுரள-இரு-கைதொழுதாரவர்மெய்தொழுதார்
கீழேபுரண்டழுதார்.

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

செல்கின்றபோழ்தந்தத்திருவெல்லைபணிந்தெழுந்து
பல்குஞ்செந்தீவளர்த்தபயில்வேள்வியெழும்புகையு
மல்குபெருங்கிடையோதுமடங்களுநெருங்கினவுங்கண்
டல்குந்தங்குலநினைந்தேயஞ்சியணைந்திலர்நின்றார்.

வசனம்.

திருநாளைப்போவார் சிதம்பரத்துக்குப் போனபொழுது அ
னெல்லையைக்கண்டு நமஸ்கரித்து எழுந்து விருத்தியாகச் சிவா
அக்கினியைவளர்த்து ஆகுதிசெய்கின்றயாகத்தால்உண்டாகியபுகை
யும் மிகுந்த பிராமணர்களின்கூட்டம் வேதமோதுகின்ற திருமட
ங்களையுங்கண்டு குறைவாகிய தம்முடைய குலத்தைநினைந்து உ
ள்ளேபோவதற்குப் பயந்து நின்றுவிட்டார்.

இதுவுமது-விருத்தம்.

நின்றவரங்கெய்தரியபெருமையினைநினைப்பார்முன்
சென்றிவையுங்கடந்தார்சூழெயிற்றிருவாயிலைப்புக்கார்
குன்றனையமாளிகைகடோறுங்குலவும்வேதிகைக
ளொன்டியமூவாயிரமங்குளவென்பாராகுதிகள்.

வசனம்.

சிதம்பரத்தெல்லையில் நின்றுக்கொண்டிருந்த திருநாளைப்போ
வார் தாம் உள்ளேயடையக்கூடாத அக்கோயிலின் பெருமைக

நினைப்பாராகி முதலில் அந்த எல்லையைக்கடந்து ஊரைச்சுற்றியிருக்கும் மதிலின் திருவாயிலையடைந்தார். அங்கே திண்ணைகள் பொருந்திய மலைகள்போலுயர்ந்த மூவாயிரம் வீடுகள்தோறும் ஓமங்கள் செய்யப்படுகின்றனவென்று சொல்லிக்கொள்ளுவார். சுவாமியைப் பூசிக்கின்ற தில்லைமூவாயிரவருடைய மாளிகைகள் மூவாயிரமென்றார். வேதவிதிப்படி ஆகுதிசெய்யும்பிராமணர்களுடைய வீதியில் தாம்போகக்கூடாதபடியால், அதைநினைந்து தன்குலத்தையிகழ்ந்து இங்கிருக்கலாகாதென்று அவ்விடம்விட்டு ஒரு குளத்தருகில்வந்து சுவாமி உன்னைப் பாராதசென்மத்தை யேன்படைத்தாயென்று தாழப்புரண்டழுவார்.

இராகம் - சாசாங்கி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தச்சடலம்வந்தவாறேதென்றறிகிலேன்-நானேதென்றறிகிலேன்.

அநுபல்லவி.

சந்ததமுந்தில்லையம்பலத்தானை
சிந்தித்துமாயச்சிக்கறுக்காமல். (இந்தச்)

சரணங்கள்.

அங்கமலங்களைப்போக்கிடுஞ்சிவ
கங்கையிலாடிக்களங்கமறாமல் (இந்தச்)

ஆடும்நடனங்கண்டானந்தமாகி
பாடிப்படித்துப்பணிந்துகொள்ளாமல் (இந்தச்)

அஞ்சக்கரத்தையெடுத்துருவேற்றி
வஞ்சப்பிறவியின்மயக்கறுக்காமல் (இந்தச்)

பாலகிருஷ்ணன்றொழும்பாதத்தைக்கும்பிட்டு
சீலமுள்ளாமுத்திசித்திபெறாமல். (இந்தச்)

* இராகம்-கமாஸ், திசிரமதாளம்.

பல்லவி.

கனகசபேசன்சேவடி நான்கண்டதில்லை - தில்லைக்
கனகசபேசன்சேவடி.

அநுபல்லவி.

கனகசபாபதியைக் கண்டபேரைக்கண்டால்போதும்
சென்னமரணமோகந்தீர்ந்துசிவனைச்சேரவே

தகணகசெம்தரி நம்தரி தோங்தோம்தரிகிடதாதா
ததிமிதகிடஜெணு கிடதகததிகணத் தோமென்றாடியதில்லைக் ( )

அல்லும்பகலுமிந்த விஷையானந்தத்திலமிழ்ந்து
அறிவுகெட்டமாடதுபோல் ஆனதுபொய்யோ
பல்லுயிரிலும்நிறைந்த பரமசிவஞானிகளே
பார்த்ததில்லைக்கேட்டதில்லை கோபாலகிருஷ்ணன்கவி
மானிடசாதியில்பிறந்து மங்கையர்மோகத்தில்வீழ்ந்து
தானுந்தவமுறையிழந்து தன்னரசுநாடாய்த்திரிந்து. (கன)

இராகம்-தந்நியாசி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கனகசபாபதி-தரிசனம் ஒருநாள்-கண்டால்கலிதீரும்.

அநுபல்லவி.

ஜனகமகாமுனிகைதொழுதேத்திய
தினகரகோடிதேசோன்மயமாகிய. (க)

சரணங்கள்.

மனதிலொடுங்கியகல்மிஷம் போக்கும்
மாயப்பிணியதனைமறுவடி வாக்கும்
சென்னமரணசமுசாரத்தை நீக்கும்
திருவடிநிழலிலேகூடிய யார்க்கும் (க)

சுருதிமுடிகளிலுஞ்சொல்லிக்கொண் டாடும்
தூயவெளியையொளியாகவே கூடும்
தருமநெறியுந்தவறாதுள நாடும்
ததிங்கணத்தோமென்றுதாண்டவ மாடும் (க)

பற்பலயோசனைசெய்வதுந் தொல்லை
பரகதியடையவுபாயமு மில்லை
அற்புதமாகவேதானொரு சொல்லை
அணியுங்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியுந் தில்லைக். (க)

இராகம்-கரகப்பிரியை, சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கட்டைக்கடைத்தேறவேணுமே-கனகசபாபதிநடனங்
கண்டுகளிக்கவந்தநந்தனார். (கட்ட)

கட்டைக்கடைத்தேறட்டுமோசென்மம்
கெட்டதல்லவோயிட்டமறியேன் (கட்டை)
முத்தியளிக்கும்பத்தியிலேயென்
சிற்றம்பலவன்சித்தமறியேனே (கட்டை)

வசனம்.

தேகம்படைத்தால் சிவபத்தி பண்ணவேண்டுமென்று நந்தனூர் சொல்லுகின்றூர்.

இராகம்-தண்டகம், ரூபகதாளம்.

தேகம்வந்தவாறு சொல்லவோ - சிதம்பரேசனடியைத்
தினமுந்தொழுதிருப்பதல்லவோ.

இந்தவிஷயசுகத்தை நாடுமோ - பாவி
மனக்குரங்குமிருப்பிடங்காணுமலோடுமோ

தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு மாச்சுதே - உள்ளே
சென்றுநடனதெரிசனம்பண்ணுமற்போச்சுதே

பறையனென்றசென்மம் போகுமோ - பாழ்-
வினையாலின்னம்பாரில்வந்துபிறக்கலாகுமோ

அடிமையென்றுவந்தேனுய்யுமோ - ஒன்றையும்
நானறியேனம்பதெய்வமென்னசெய்யுமோ

பார்த்ததெல்லாமழிந்துதோணுமோ - கோ
பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பரமன்கருணை வேணுமோ.

வசனம்.

சிதம்பரதெரிசனங் கண்டபேர்க்குச் சென்மமில்லையென்பார்.

இராகம்-மோகனம், ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசனங்கண்டார்க்குமறுசென்மமில்லை
வரிசையுடனம்பலவன்வாழ்கின்றதில்லை (தெரி)

இரவுபகலிடைவிடாதேகரசரணபத்தி
இன்பமுறுமானந்தம்பொங்கிவருநத்தி
பரவிவருமவனருகிலணிமாதிசித்தி
பணிந்துவந்துசிற்றம்பலத்தைவலஞ்சுற்றி (தெரி)

சொர்ப்பனமென்றிவ்வுலகம்தோன்றிவரும் வேதம்
சொன்னதனுநீயென்றபடியாகும் போதம்
அற்புதமிர்தங்கமொடுதாளவகை கீதம்
அனவரதந்திருநடனமாடிவரும் பாதம் (வெ)

அல்லும்பகலோயாதுவடியார்கள் கோஷ்டி
அரகராவென்றமிர்தபானமதைப் போட்டி
தில்லைவாழந்தணர்கள்கைபிடித்துக் கூட்டி
சிக்கெனவேதிரைதிறந்துபரவெளியைக் காட்டி (வெ)

நஞ்சுண்டகண்டனுக்குக்கொன்றைமலர் சாற்றி
நல்லதிருச்சாந்தணியுமம்பிகையைப் போற்றி
குஞ்சிதபதந்தனதுமனதிலுரு வேத்திக்
கோபாலகிருஷ்ணன்றெழும்நடராஜ மூர்த்தி. (வெ)

வசனம்.

நந்தனார், தனக்கு தெரிசனங்கொடுக்க அம்பலவாணர் ;
போது வருவாரோவென்று விசாரப்படுவார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எப்போவருவாரோ-எந்தன்கலிதீர-எப்போவருவாரோ.

எப்போவருவாரோ எந்தன்கலிதீரச்
செப்பியதில்லைச் சிதம்பரதேவன் (எப்)

கற்பருவம்வந்து நாதனைத்தேடும்
கற்பனைகள்முற்ற காட்சிதந்தாள (எப்)

அற்பசுகவாழ்விலானந்தங்கொண்டேன்
பொற்பதத்தைக்காணேன்பொன்னம்பலவாணன் ( )

பாலகிருஷ்ணன்போற்றிப்பணிந்திடுமீசன்
மேலேகாதல்கொண்டேன்வெளிப்படக்காணேன். ( )

இராகம்-துச்கடா, ஆதிதாளம்.

வருவாரோ அருள்புரிவாரோ-எந்தன்
மனதுசலிக்குதுநானென்னசெய்வேன்
அரகரசங்கரவம்பலவாணன்
ஆதரிக்காதிருப்பாரோ ஒருக்கால்வருவாரோ.

வசனம்.

நந்தனார், தான் சின்னசாதியானதால் வருவாரோ வாரரோ வென்று சஞ்சலப்படுவார்.

இராகம் - சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாராமலிருப்பாரோ-ஒருக்கால்-வருவாரோவறியேன்.

பாராமலிருப்பேனோபதஞ்சலிமுனிக்குப்பொற்
பாதங்கொடுத்தபரமேஸ்வரனானென்று (வாராம)

கனவினில்வந்துகழனிமுழுதும்நட்டு
மனதுமகிழ்ந்துயென்னைவாவென்றுசொன்னவர் (வாராம)

கலக்கமறவேயவர்காலுக்குக்கும்பிட்டு
குளத்தங்கரையினின்றுக்கூப்பிடும்வேளையில் (வாராம)

அல்லலறுத்துப்பரமானந்தமேதருந்
தில்லைத்தலத்தைக்கண்டுதெரிசனம்பண்ணியும். (வாராம)

வசனம்.

நந்தனார், இதுவரையில் வாராதபடியால் இனிமேல் தில்லைத் தலத்தை விடாமற் சுற்றிவந்து தேகத்தைத் தள்ளுவோ மென்று நிச்சயம்பண்ணுவார்.

இராகம் - செஞ்சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்வரக்காணிலேன்-என்னசெய்குவேனவர் (இன்ன)

இன்னம்வரக்காணிலேன்தில்லைப் பொன்னம்பலவாணன்பன்னை
யும்-நட்டென்னையுமிங்கேவாவென்றுசொன்னவர்மறந்தாரே (இன்)

சொல்லும்பொருளுமிந்தச் சோதியேமகிழ்ந்துவாழுந்
தில்லையைவிடாமற்சுற்றித்தேகத்தைமாற்றிக்கொள்வதானன்று (இ)
பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதச்சிலம்புகுலுங்கநேகோலமுடனடனங்
கண்டேன்குறைகள்தீர்ந்துதென்றுசொல்லவுந்தான். (இன்ன)

வசனம்.

நந்தனார், இப்படி-சொல்லிக்கொண்டு கண்ணீர்சொரிந்து புரண்டழுவார்.

சிந்து.

கீழேபுரண்டழுவார்-ஒன்றுங்-கேள்விமுறையில்லையோநாதா
வென்றேதலைகுனிந்தார்-எந்தன்-வேதனையைக்கண்டுயாதரிக்கு
தெய்வங்கிடையாதோ-பாவி-சித்தந்தெளியவிரத்திதந்து
வாவென்றழையாரோ-விண்ணில்-வானவர்கள்போற்றுமூனமில
கனகசபைநடனங்-கண்டு-காயங்களித்திடநானடியேன்
வருந்தித்துதியேனோ-எந்தன்-வாணாளுருகுதுவீணனையே
அடடாயிதென்னசென்மம்.

விருத்தம்.

சாதிபேதமுங்குணங்குறியாவையுந்தள்ளி
ஆதியாகநான்கூவினேன்றிசைதனிலணைந்தும்
மாதவம்புரிதொண்டர்கள்பணிதிரண்மறைக்கக்
கோதிலாதொருதொண்டுமிப்பாவிக்குக்குறையோ.

வசனம்.

நந்தனார், சுவாமி உன்னை சரணாகதமென்று நம்பிவந்து க
பப்படலாமோ சிவனே சிவனேயென்று பெருங்குரலிட்டு தன
சென்மம் போதும் போதுமென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போதும்போதுமையா-எடுத்தசென்மம்-போதும்போதுமைய

மாதவமுனிவர்கள்வந்திக்குந்தில்லை
வனத்திலனுதினமும்வளருமம்பலவா (போ

கோத்துநெளியும்புழுவூத்தைநரம்புகளும்
நாத்தமலங்களூறுமூத்திரக்கும்பியும் (போ

சந்ததமடியேன்யெந்திரம்போலே
வந்தெழும்வகையிலும்நொந்துமிகுந்தேன் (போ

கொழுத்தவாணிகள்போலேயுறுத்துமிருப்புமன்னே
வயிற்றிலிருந்துபடும்வருத்தமென்னசொல்வேன் (போ

மாதர்கள்மீதினில் மையல்கொண்டேங்கினுள்
வேதனைகொண்டவெறும்பயலானேன் (போ

அண்ணல்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியுந்திரு
வம்பலமேவும்பொன்னம்பலவாணா. (போ

வசனம்.

சென்மமே கஷ்டம் அதிலும் புலையனாய்ப்பிறப்பது மிகவும் நஷ்டம் என்று நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-கரகரப்பிரியை, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தசென்மம்வேண்டாம்-இனி-எந்தஜென்மம்வந்தாலும்வரட்டும்
இந்தசென்மம்வேண்டாம்.

நந்திநடுவினில்மந்திரங்கள்சொல்லி
வந்தனைகள்செய்துசிந்தைதமகிழாத (இந்த)

வேதமறிந்தவர்பாதம்பணிந்தவர்
போதமடைந்திடாதீதடைந்தேன்பாவி (இந்த)

பாவிப்பறையனீதூரவிலகென்று
ஆவிதவித்திடப்பாரிலுரைத்திடும். (இந்த)

---

* இராகம்-கௌரிமனோகரி, சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

எப்போதுலையுமிந்த துன்பம் - ஜெகதீசன்
கருணையிருந்தாலன்றோ இன்பம். (எப்போ)

அநுபல்லவி.

கெற்பவாசதுக்கம் ஆனாலும் கேடு
கௌரிமனோகரனை தினம் நாடு. (எப்போ)

சரணங்கள்.

ஆசையுடனலையாதவிடங்களுமுண்டோ
அனவரதமும்சுகலேசமுமில்லை தெரியாமலேபோனதன்றோ
பாலகிருஷ்ணதாசன்தொழும்நடராஜமூர்த்தியை
பூசைகள்செய்யாமற்போனது பாசமறவழியில்லை
பஞ்சகோசங்களைநானென்றுநம்பினது. (எப்போ)*

இராகம் - ஆகிரி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைவலஞ்சுற்றினார்-சிதம்பரத்-தெல்லைவலஞ்சுற்றினார்.

அநுபல்லவி.

தில்லைவலஞ்சுற்றினார் தேவருமறியாத
எல்லைவாசல்கடந்துள்ளிருளறவேண்டி. (தி ல)

சரணங்கள்.

சாதிக்குறைவைத்தானேசந்ததமுநினைந்து
வேதனைகொண்டுள்ளம்வெதும்பியேவாடி
பாதிப்பிறையணியும்பரமசிவனைக்கண்டு
போதமடைந்துபரிபூரணமாகத் (தி ல)

மோகவலைக்குட்சிக்கிமுழுமூடனாகவே
போகமேநிலையென்றுபுத்திகெடாமலுமை
பாகனைவேண்டிநற்பரவசமாகியே
ஏகரசத்திற்றன்னையிருத்திச்சுகிக்கவே. (தி ல)

ஓராறுதாண்டியேயுண்மணிக்கோட்டைகள்
சீராறுங்காணாதசிதம்பாரகசியம்
ஈராறுகால்கொண்டிருத்திப்புலனைந்தும்
பேராறுபெருகியேபெருவெளிகாணத் (தி லை)

வசனம்.

இப்படித் தில்லைத்தலத்தை விடாமல் சுற்றிவந்தால் தன் ம் சுவாமி வருவாரென்று மனதைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்

இராகம் - யமுனாகலியாணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருவார்வருவார்மனமேநீமயங்காதிருசொன்னேன்சொன் ன்.

வேணதுதருவார்கருணைபுரிவார்தில்லைத்திருவட்பலவர்
பரகதியுந்தருவார்சாதிபறையனென்றுபாரார்நீயதை
உறுதிகொள்ளவேணும்மெய்யன்புடனே
அரகரவென்றொருதரஞ்சொன்னாலும்போதும். (வ ார்)

வசனம்.

நந்தனார், தன்னை இரட்சிக்கும் சமையம் இதுதா ற சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தனசரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுநல்லசமையமையா-இரட்சிக்க-இதுநல்லசமையமையா.
இதுநல்லசமையமையா என்னைரட்சித்தாளும்
ஈச மகேச நடேச சபேசா (இதுநல்ல)

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதங்களைக்காட்டி
சீலமுள்ளமுத்திசேருவதற்காக. (இதுநல்ல)

வசனம்.

நந்தனார், இவ்வளவுசொல்லியும் சுவாமி இரங்காமல் போக வேண்டியதென்னவென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-பியாகு, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இரக்கம்வராமற் போனதென்ன காரணம்சுவாமி.

அநுபல்லவி.

கருணைக்கடலென்றுன்னைக் காதில்கேட்டுநம்பிவந்தேன். (இ)

சரணங்கள்.

ஆலமருந்தியண்டருயிரையாதரித்தவுன்கீர்த்தி
பாலகிருஷ்ணன்பாடித்தினமும்பணிந்திடும்நடராஜமூர்த்தி
பழியெத்தனைநான்செய்கினும்பாவித்திடுஞ்சிதம்பரமென்ற
மொழிகற்றவர்வழிபெற்றவர்கனகசபாபதியின்னும். (இரக்க)

கலித்துறை.

அண்டமானதியாவையும்வேழ்விகளனைத்தும்
குன்றிலாத்தவப்புண்ணியமாமலேகுவித்தும்
வின்றிடாமலேயீசனுட்களித்தவிவேகம்
மன்றுளாடியபாதத்திலேமனம்வருமே.

வசனம்.

நந்தனார், மகாபுண்ணியசாலிகளுக்கு முத்திவருமேயன்றி தனக்குவாராதென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தனுசரி, ஆதிதாளம்.

சாதியில்தாழ்ந்திடும்புலையனுக்கும்பர கதியோ - ுத
சாஸ்திரநான்கினுமோதறியாதது விதியோ
நண்டுநந்தைதவளைவதைசெய்தருந்திய தேகம் - ுள்
நடனதெரிசனங்காணவென்றாலதி மோகம்
எந்தவழியைக்கண்டிடேறுவது ஞாயம் - க
தீசனுக்கன்றோதெரியுமந்தவு பாயம்
சிதம்பரம்போவேனென்றுரையாத பாவி - ுத
சென்மமெடுத்துவீணாகத்தவிக்குதென் னாவி.

வசனம்.

நந்தனார், இப்படி நான் ஈனசாதியாயிருந்தாலும், உப் டைய சாரணாரவிந்தபத்தியை மறந்தவனல்லவென்று சொல்லுகி ்றார்.

இராகம் - மணிரெங்கு, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எப்படிகெட்டாலுமுந்தன் பொற்பதமறவேனையா
அற்புதமாகியதில்லையம்பலவாணரேயென்
சொர்ப்பனத்திலும்மைபன்றி மெய்ப்பொருளை ுவெண்
தப்பிதமெத்தனைசெய்கினும் டேன்
கைப்பிடித்துவாண்டுகொள்ளும். ப்படி)

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

இவ்வண்ணமிரவுபகல்வலஞ்செய்தங்கெய்தரிய
வவ்வண்ணம்நினைந்துழிந்தவடித்தொண்டரயர்வெய்
மவ்வண்ணத்திருமிடற்றார்மன்றுள்நடங்கும்பிடுவ
தெவ்வண்ணமெனநினைந்தேவேசாரிநெடுந்துயிலார்

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் இராப்பகலாக வலம்வந்துகொண் உள்ளே போகக்கூடாத தன்மையைநினைந்து வருத்தப்பட்டய பொருந்திய நந்தனார், கனகசபையில் ஆடுகின்ற நடனத்தை எட் டதரிசிக்கலாமென்று விசனத்தோடும் நித்திரைசெய்து மறுபடி எழுந்து சொல்லுகின்றார்.

இராகம் - கன்னடபியாகு, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விருதாச்சென்மமாச்சே-வந்தும்-விருதாச்சென்மமாச்சே.

சதாகாலமுமையன் சந்நிதானத்திலிருந்து நிதானம்பெறுமல்(விரு)

முத்தியளித்திடும்மூர்த்தியைக்கண்டு
பத்தியைப்பண்ணிபதமடையாமல் (விருதாச்)

பொற்கழலசையப்பொதுவிலிருந்து
தக்கவராடுந்தன்மையைப்பாராமல். (விருதாச்)

தில்லைக்கதிபதிதெரிசனங்கொடுத்து
எல்லையில்வாவென்றிரங்கியழைத்தும். (விருதாச்)

---

* இராகம்-தேவகாந்தாரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னேரமுமுந்தன்-சந்நிதியிலேநா-னிருக்கவேணுமையா.

அநுபல்லவி.

தென்னஞ்சோலைதழைக்கும் தென்புலியூர் பொன்னம்பலத் தரசே
யென்னரசே. (என்னேர)

சரணங்கள்.

திசையெங்கினும்புகழுஞ்சிவகங்கையுந் தேவசபையுஞ் சிவகாமி
தெரிசனமும், பசிகொடாதுபார்த்தபேர்க்குக்கலக்கங்கள்பறந்திட
மகிழ்ந்துன்னைப்பாடிக்கொண்டு (என்னே)

பஞ்சாக்ஷரப்படியுங்கொடிக்கம்பமும் கோவிலழகும்அரிதானரகசி
யமும், அஞ்சல்கூறும்வீரமணிகளோசையும் அந்தக்கரணமயக்கந்
தீர்ந்துபாடிக்கொண்டு (என்னேர)

சிலமருவும்தெருவுந்திருக்கூட்டமும் தேவருலகில்கிடையாத வதி
சயமும், பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பாதம் பவமெனும்பயங்கள்தீர்ந்
துமலர்கள்தூவிதொழுதுக்கொண்டு (என்னேரமு)*

வசனம்.

நந்தனார், தனது பதவிக்கு யோக்கியமல்லவென்று தள்ளுவா
ரோ கொள்ளுவாரோ அப்படித் தள்ளினாலும் தில்லையிலேதானே

என்தேகத்தை விடுவதேயன்றி திரும்பிப் போகமாட்டேனெ று
சொல்லிப்புலம்புவார்.

இராகம்-புன்னாகவராளி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தள்ளுவாரோ-எந்தனைக்கைக்-கொள்ளுவாரோ.

தள்ளிவிட்டால் நான்போகேன் தனித்திருக்குஞ்சமையமல்ல
அள்ளிவிட்டேனன்பையேனம்பலவாணனொருக்கால் ள்)

எனதுயானதென்றபிமானமிச்சையறும்நிஷ்டைபண்ணி
மனமிறந்ததூவெளியில்மருவாதபாவியென்று ள்)

நாறுமிந்தபொய்யுடலைநாளையெண்ணிநான்சுமந்து
தூறுபட்டதுன்பமெல்லாந்தொலைந்துதென்றுயிங்கேவந்துட் ள்)

பாலகிருஷ்ணன்தேடிவரும்பாதமலர்நான்காணேன்
வேல்விழியார்மோகங்கொண்டவிவேகமற்றமூடனென்று. ள்)

சிந்து.

அடடா இதென்னசென்மம்-என்று-அந்தணருமெல்லைசுற்றி தார்
இரவும் பகலோயா-இதை-ஈசன்கண்டுவிசுவாசமுடன்
பாலகிருஷ்ணன்பணியும்-திருப்-பாதமுள்ளதில்லைநாதனவ
கனவிலுருவர்கி,

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

இன்னல்தருமிழிப்பிறவியிதுதடையென்றேதுயில்வா
ரன்னிலைமையம்பலத்துளாடுவாரறிந்தருளி
மன்னுதிருத்தொண்டரவர்வருத்தமெலாந்தீர்ப்பதற்கு
முன்னணைந்துகனவின்கண்முறுவலொடுமருள்செய்ய . ()

வசனம்.

இப்படி நந்தனார், இரவுபகலோயாமல் தில்லைத்தலத்(ச்சுற்
றிவருவதால் தேக வருத்தமடைந்து வருத்தத்தினால் மய(ச்சாய்
ந்துநித்திரையடைந்தார். அந்த நித்திரையிலே நடராஜமூர்(வந்து
காட்சிதந்து சொல்லுவார். எமதன்பிற்சிறந்த நந்தனாரே (மிடத்
தில் நமது பத்தர்களாகிய வேதியர்களை வரச்சொல்லுவோ(அவ
ர்கள் முன்பாக நீர் அக்கினிப்பிரவேசமாகியெழுந்து வேதி(ஈனுட
னே சபாப்பிரவேசம்பண்ணுமென்றுரைபகர்ந்து ஐயன் ந்தரத்

தானமானார். நந்தனார் கனவில் காட்சியானதைக்கண்டு களித்து விழித்தெழுந்து அளவில்லாத சந்தோஷங்கொண்டு நன்றியறிந்து சுவாமியைத்தோத்திரம்புரிந்து சொல்லுகின்றார்.

---

* இராகம்-அரிகாம்போதி, திசாம்புதாளம்.

பல்லவி.

பார்க்கப்பார்க்கத்திகட்டுமோ - உன்பாததெரிசனம்
பார்க்கப்பார்க்கத்திகட்டுமோ.

அநுபல்லவி.

ஆர்க்குமானந்தம்பொழியுந்தில்லைத்தாண்டவராயா. (பார்க்)

சரணங்கள்.

தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள் தினமும்பூசித்திடும்பதம்
சிற்சபையில்திந்திமி திமி தோமென்றாடியபாதம்
எல்லையில்லாதயின்பம் எந்தனுக்கருள்செய்திடும்பதம்
இரவும்பகலுமாயன்கோபால கிருஷ்ணனேத்தும்பாதம்.(பா)*

இராகம்-தண்டகம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சந்நிதிவரலாமோ-சுவாமி-தெரிசனந்தரலாமோ. (சந்நிதி)

இல்லறவாழ்வாம் — பணிமூடி
இருந்தேனன்றோ — மிகவாடி
அல்லும்பகலும் — கொண்டாடி
அறியேன்கனக — சபைநாடி (சந்நிதி)

வீதியிலேசற்றே — வந்திருந்தேன்
வேடிக்கைப்பார்த்துக்கொண் — டிருந்தேன்
சாதியிற்றாழ்ந்தவனென் — றறிந்தேன்
தனித்திருப்போமென்றிங்கே — வந்தேன். (சந்நிதி)

காலால்வீசிக்கனல் — மூட்டி
கலைமதிமண்டபமே — லோட்டி
பாலாறுபெருகவேயெனைக் — கூட்டி
பார்த்ததுமில்லைநான் — தோட்டி. (சந்நிதி)

வசனம்.

நந்தனார், தான்கண்ட சொர்ப்பனத்தைக் கொண்டாடுவார்.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சொர்ப்பனங்கண்டுகொண்டேன் - அதிசய
சொர்ப்பனங்கண்டுகொண்டேன்.

சொர்ப்பனங்கண்டுகொண்டேன் எல்லாங்கற்பனையென்றறிந் ... ன்
வேத-தற்பதவாக்கியமேயுருவாகியவற்புதநட-னம்புரியஇன்று(... ர)

அம்பிகைமணவாளன் மான்மழு வணிந்திடுஞ்செந்தோளன் - ... ம்
பொன்னம்பலந்தனிலாட மத்தளம்போட மறைபாடக்கொ ... ா
[ட (ே ... ர)

மண்டலத்தோராசைதீர்ந்து மண்டபமணியோசை ... ோ ... து
மனதுகனிந்துருகமறலிகருகவரந்தருகவருக (ே ... ர)

மங்கையர்மோகமில்லாதாரையும் வருந்தியழைக்கும்பொல்லா ... கி
ய-மாயப்பிணியைவெல்லமருந்துசொல்லவழியிற்செல்ல நல் ... ()

பண்ணவர்முரசடிக்கபதஞ்சலி வியாக்கிரமர்பதந்துதிக்க - ம ... ன்
கோபாலகிருஷ்ணன்களிக்கவுடுக்கையெடுக்கவுலகந்துறக்கசி ... ()

வசனம்.

நந்தனார், தான் கண்டகனவு நிசமோ பொய்யோவென் ... சந்தேகப்படுவார்.

இராகம்-சூரியகாந்தம், சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கனவோநினைவோ கண்டதுவீணோ
மனதிலுறுதிகொள்ளவழியொன்றுங்காணேன் (கன ... வா)

நித்திரைதனிலொருசித்தனுருவாய்வந்து
முத்திதருவேனென்று நத்திப்பேசினதுண்டு (கன ... வா)

ஆருமிகழ்ந்துதள்ளும் நாறும்புலையனென்னை
வாரும்பரமபதஞ் சேருமென்றழைத்தது (கன ... வா)

கிட்டநெருங்கிவந்து தட்டியெழுப்பியொரு
வெட்டவெளியைக்காட்டிகட்டளையிட்டது. (கன ... வா)

வசனம்.

நந்தனார், தான் கனவில் கண்டதுபோலே சுவாமிவருவாரோ வாராரோ வென்று சஞ்சலப்படுவார்.

இராகம் - சாமராகம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருவாரோ வரந்தருவாரோ-எந்தன்
மனதுசஞ்சலிக்குதையோ வெப்போது. (வருவா)

திருவாருந்தென்புலியூர் திருச்சிற்றம்பலவாணர்
குருநாதனாகவந்து குறைதீர்க்கக்கனவுகண்டேன்
இருவினைப்பிணிகளைக்கருவறுத் திடுகிறேன்
பயப்படாதேயென்றுசொல்ல (வருவா)

மறையாலும்வழுத்தறியாமகிமைபெறுநடராஜன்
நறையூறுஞ்சேவடியைநம்பினவனல்லவோ
அஞ்ஞானஞ்சிவசிதம்பரமென்ற
வடிமையென்றருள்புரிந்திடயிங்கே (வருவா)

பணிமார்புஞ்செஞ்சடையும்பார்க்கமனமுவந்து
பணியுங்கோபாலகிருஷ்ணன் ஆதிபரமதயாநிதி
பவக்கடலடிக்கடி பெருகுதுநிலைக்குமோ
மலைக்குதுகரையேற்ற. (வருவா)

வசனம்.

நந்தனார், இப்படி அநேகவிதமாய் வருவாரோ வாராரோவென்று பலவிதமாய்க் கொண்டாடுகின்றார்.

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பிறவிபோய்நீங்கவெரியினிடைநீமூழ்கி
முப்புரிநூன்மார்பருடன்முன்னணைவாயெனமொழிந்த
வப்பரிசேதில்லைவாழந்தணர்க்குமெரியமைக்க
மெய்ப்பொருளானாரருளியம்பலத்தேமேவினார்.

வசனம்.

நந்தனார், கனவிலேவந்து சொல்லிய நடராஜமூர்த்தி தில்லை மூவாயிரம்பேர்கள் கனவிலேசொல்லுவார். பத்தர்களே? எனக்கு

மிகவும் பிரியமுள்ள திருநாளைப்போவாரென்னும் நாமத்தைக் ர
ண்டு யென்னைக்காணவேண்டுமென்று தன்னைகாணிக்கைக்செ ா
டு சாதியிற்றாழ்ந்தவனென்று பயந்துகொண்டு யென்னைத்தவிர ம்
றதெல்லாம் அநித்தியமென்று பத்தி பண்ணிக்கொண்டு முத் ப
டையவேண்டுமென்று தில்லையைச் சுற்றிக்கொண்டு தெற்குத் த்
தங்கரையில் நின்றுக்கொண்டு இருக்கிறார். அவரை என்னைப் ா
ல் நினைத்து நீங்களெல்லோரும்போய் அவரை அக்கினியில்மூ ச்
செய்து அழைத்துவாருங்களென்றுசொல்லி சுவாமி மறைந் .
இப்படிக் கண்டகனவை மூவாயிரம்பேர்களும் பேரம்பலவாச ல்
வந்து ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொள்ளுகின்றார்கள்.

இராகம்-சங்கராபரணம், அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

அதிசயமொன்றுகேளப்பாதீட்சதரே
யர்த்தராத்திரிப்போதி லென்னே - என்ற
மதிபாவசமாகத்துதிமருவுமம்பல
வாணன்கனவில்வந்தா ருன்னே
வாஸ்தவமெனக்குமிந்தவண்ணமாகக்கனவில்
வந்துரைத்தாரறிந்தேன் நாடி - உத
யாஸ்தமயமாகுமுன்னமருட்படிக்கு
வமைப்பதுத்தமமென்று ரோடி
அப்போதங்குவந்தவப்பண்ணதீட்சதர்
ஆமாமிதுவும்நிச் சயந்தான் - என் ன்
செப்பியசொற்படிச்செந்தீவளர்த்திடச்
செய்யவேண்டுமவ சியந்தான்
அவசியமென்கிறீர்காரியந்தெரியாமல்
ஆருக்கடுக்குமோர் புலையன் - சிறந்த
தவசிரேஷ்டர்குமூந்தலத்தின்வருவதற்குத்
தலைபத்தோவவன்வந்தா லலைவன்
பத்தியுள்ளவனேபரமனுக்குயிர்த்தோழன்
பதஞ்சலிபுலிப்பாதர் சாட்சி - சிவன்
சித்தத்தின்படிசெய்துசெனனக்கரைகடப்போம்
தெளிவீர்நீங்களிந்த சூட்சி
என்றாங்குசிவசங்கரதீட்சதர்
இன்னமுந்தாமஸ மேதோ - நீச

ஒன்றுந்திருச்சந்நிதிக்குவருவதற்கு
 வொருக்காலுங்கட்டுத் தகாதோ
சொல்லுமென்றாரவராமேன்றாருங்கட்குச்
 சித்தத்திலுள்ளசந் தேகம் - தெளிய
அல்லும்பகலுமோயாமலேசாஸ்திர
 மாராய்பவற்குமறைச் சாகம்
தரும்படிப்பேசிச்சந்தேகந்தெளிவது
 தக்கதென்றுரைத்த மொழியே - நம்பி
பெருங்கூட்டமாகவேகூடிச்சென்றாரவர்
 பேதமறத்தக்க வழியே.

வ ச ன ம்.

தில்லை மூவாயிரவர்கள் சாஸ்திரிமார்களிடத்திற் சந்தேகந் தெளிதல்.

வி ரு த் த ம்.

மறைக்கிழவரிவ்விதஞ்சென்றார்களாங்கே
 மனுவிக்கியாணிகளாசீர்வாதஞ்செய்து
 வந்தகாரியமேதோவுரைப்பீரென்ன
 மன்றுளாடுவார் தங்கள்கனவினிற்றோன்றி
குறைந்தமதிப்புலைச்சாதிவந்துதித்தோன்
 கோதிலானந்தனென்போனவனல்லன்பன்
 கூறும்வ்வூரெல்லைவலம்வருவான்நாளை
 கொணர்ந்தவனைத்தீமூழ்கச்செய்தேயப்பால்
முறைமையொடுசந்நிதியில்நம்முன்னாக
 விடுங்களென்றுவருளிச்செய்தவர் மறைந்தார்
 மூதுணர்ந்தோர்க்கிதுதெரியச்சொல்லவந்தோம்
 மொழியுமாறுத்தரம்யாதென்றார்நீதி
அறிந்தவன்றோராமந்தப்படிக்கேசெய்வ
 தழகாகுமென்றனர்பின் மகிழ்ச்சியாலே
 அந்ததில்லைமாநகரத்தெல்லைசுற்றி
 யாடுவார்நந்தனைத்தேடுவாரே.

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

வி ரு த் த ம்.

தம்பெருமான்பணிகேட்டதவமறையோரெல்லாரு
மம்பலவர்திருவாயின்முன்பட்சமுடனெய்தி

யெம்பெருமானருள்செய்தபணிசெய்வோமென்றேத்தி
தம்பரிவுபெருகவருந்திருத்தொண்டர்பாற்சார்ந்தார்.

வசனம்.

தமதுபிரானுகிய, சபாநாதரிட்ட கட்டளையைக்கேட்ட வம் பொருந்திய பிராமணர்களெல்லாரும், அம்பலவாணராது யிற் றிருவாயின் மூன்புகூடிப்பயத்தோடு நம்முடைய ஆண்ட ருள் செய்த ஊழியத்தைச்செய்வோமென்று வணங்கி திருநாளைப் ாவா ரைத் தில்லைமூவாயிரவர்கள் தேடவருகின்றார்கள்.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தொண்டரைக்காண்கிலேமே-தில்லையில்வந்த-தொண்டரை ாண் [கி மே.

அண்டசராசரமெங்கும்படியளந்து
மன்றுளாடியமன்னவர்க்கடிமைத் (... ாண்)

சொல்லும்பொருளுமற்றுச்சோதிமயங்கொண்
டல்லும்பகலுமற்றவம்பலவாணன் (... ாண்)

அஷ்டதிசையும்பரிபூரணமாகவே
பட்டிலாதுவளர்ந்தோங்கியநாதன் (... ாண்)

வாசியடங்கிநடுவிணை வழிகண்டால்
தேசிகவடிவுடன்தெரிசனந்தந்திடும் (... ாண்)

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேத்தியபாதன்
கோலச்சிலம்பணியுங்குண்டலநாதன். (... ாண்)

இராகம்-இந்துஸ்தான்காபி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

திருநாளைப்போவார்தெரிசனங்காணத்
தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள்வருகிறார். (தி ாளை)

பத்திவெள்ளமதுகரைபுரண்டோடும்
பரமானந்தக்கடல்முழுக்காட்டும் (தி ாளை)

அரகரசங்கரசிவனென்றுசொல்லும்
அநித்தியசடதுக்கமாயத்தைவெல்லும் (தி ாளை)

அடியவரோமெத்தப்பெரியவரென்று
அம்பலவாணரருள்விடைகொண்டு. (தி ாளை)

இதுவுமது-சிந்து.

இராகம்-சௌராஷ்டிரம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தேடித்தேடித்திரிந்தார் பாரும் - நந்தனார்தம்மைத்
தில்லைமூவாயிரவர் யாரும்.

அநுபல்லவி.

நாடுஞ்சதுர்வேதப்பிர காசனை
நங்கைசிவகாமிப்பிரா ணேசனை
ஆடும்பதநடன சபேசனை
ஆவலாகத்தொழுவோர்க்கருள் நேசனைத் (தேடி)

சரணங்கள்.

தண்டாமரைமலர்த் தடமும் - மாதர்களாடிக்
கொண்டானடித்திடு மிடமும் - அன்னமளிக்க
உண்டானந்தங்கூறு மடமும் - சோரர்பரவுஞ்
சண்டாளர்வாழுங்கா டிடமும் - அன்றிச்சூத்திர
சாதிமுதலானபல வாடை - பல்லாண்டு
ஓதியுலாவிவரு மேடை - மனுவிக்கியான
நீதியுணர்ந்தோர்தெரு மாடை - இன்னமும்பல
மாதிரிகளாருக்கின்னே மேடை - உன்னதமாகக்
கொங்குமிகுந்தருகெங்குமணந்திடுஞ் சோலை - கருப்பஞ்சோலை
தங்குமுயர்ந்துகதித்திடும்வாழையின் சோலை - தாழையின்சோலை
தெங்குமிலுப்பையுமொன்றுபொருந்தியசோலை - மாவினச்சோலை
துங்கமதானபலாக்கமுகோங்கிய சோலை - மற்றுளசோலை
எங்குஞ்சுற்றிப்பார்த்துமறையோர்கள்தங்கள்தங்க ளங்கமேங்க
நதிதவழும்.
பொங்கரவணிந்தசிவசங்கரன்கிருபையிதென்றே யோங்க
கூக்குரலிட்டுச்
சங்கையறச்சென்னியிற்கரங்களைக்குவித்தெங்களைத் தாங்க
மனமுவந்து
அங்கேயெங்கள்பங்கினிலிருந்துமேமைமுகள்வருத்தம் நீங்க
கிருபைசெய்வதற்கு
உன்னதேகடனென்றுவுவந்துக்கொண் டாடி
உரியவேதமந்திராதிகள் பாடி
முன்னஞ்சொன்னநந்தனார்வரவை நாடி
மூளுங்கோடைக்காற்றெனவிரைக் தோடி
தேடித்தேடித்திரிந்தார்.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் தில்லைமூவாயிரவர்களுந்தேடி அனுத்த ௨ரி டத்தில் யாவருங்கூடி சுவாமியைத் துதிசெய்வதாக கிச் ஞ் செய்து தோத்திரஞ்செய்கின்றார்கள்.

இராகம்-கல்யாணி, அடதாளம்.

பல்லவி.

உனதுமகிமையை ஒருவருமறியார்
உலகிலுள்ளோரையனே.

அநுபல்லவி.

பன்னகசயனனும்பதுமாசனவேதனும்
பார்க்கவவர்க்குமெட்டாத யோகனே
பகரரியமலைமகளோர் பாகனே. னை)

சரணங்கள்.

கனவினிலேவந்தெங்களுக்குச்சொன்ன அந்த
காரணமறிந்ததிகாலையிலே யெழுந்த
இனத்தார்நாங்கள்யாருமிசைந்தொருமித் திந்த
எல்லைமுழுதுந்தேடியிளைத்தோமெங்களுக் கந்த
இணையில்லாதநந்தனுரு மகப்பட
இல்லையென்னசெய்வோம் ஸ்திரப்பட (உ து)

அடையலர்திரிபுரமனலாகவே முடித்து
வன்பாகமான்மழுவங்கையிலே பிடித்த
விடைப்பாகனேகாளிவெட்கும்படி நடித்த
மெய்யாதுயர்தவிர்த்தாளையாவென்றே படித்த
வாறுநீயறிந்தருள்செய் யையனே
வனசகிகர்பதசரணத் துய்யனே (உ து)

அன்னைசிவகாமியனுதினம்வளர் தில்லை
யம்பொன்னகர்வருவோர்க்காங்கொருதுய ரில்லை
உன்னையன்றியுலகத்துக்குப்பொரு ளில்லை
யுத்தமனேயெங்கட்குரியதுணையு மில்லை
ஓதுநந்தனார்தம்மைவரச் செய்யும்
ஊழின்வினைதவிர்த்தவர்க்குஅருட் செய்யும்- (உ து)

வசனம்.

இவ்விதமாகச் சுவாமியைத்துதித்துத் தில்லை மூவாயிரவர்களனைவரும் நந்தனாரைத்தேடி யழைத்துவருமார்க்கத்தில், ஒதுப்புறமாகநின்றுக்கொண்டிருந்த நந்தனார் வேதியர்களைக்கண்டு தூரவிலகிநின்று தலைவணங்கிச் சொல்லுகின்றார்.

விருத்தம்.

திட்டமுடனடிபணிந்துமனமொடுங்கித்தவம்புரியுந்தில்லைமன்று
ணட்டமிடுநடராஜன்கனவின்கண்சொன்னமொழிநம்பிக்கொண்டு
இட்டமுடன்திருநாளைப்போவாரிடம்வேதியர்களேகும்போது
கிட்டநெருங்காதேயுமென்றேவிலகியோர்வார்த்தைக்கேளீரென்றார்.

இராகம் - செங்கலா, ரூபகதாளம்.
பல்லவி.

கிட்டநெருங்கிவரவேண்டாஞ் சுவாமிகாள் - காதில்
கேட்டபேர்க்குப்பாவம்வருமெனதுசென்மம். (கிட்ட)

சிட்டர்புகழுந்தில்லைதன்னில்செழித்துவாழும்வேதியர்கள்
இஷ்டமிதுவல்லவேயென்றுசொல்லவேணுமோ புலையன்(கி

உலகினில்கடைச்சாதியெந்தனுக்குவமையாருமில்லையே
பலவிததுஷ்கருமஞ்செய்துபாரில்வந்த புலையனையே

வேலைசெய்துவுடம்புவளர்க்கவேணுமிந்தநாயடியேன்
தோலுமெலும்புமுதுகில்சுமந்துவலையும் புலையனே

செத்தமாடிழுப்பதெனதுசேவகம்பரம்படித்துமெல்லை
சுற்றிவந்துதமுக்கடித்துச்சுடலைகாக்கும் புலையனே

வசனம்.

இப்படி வணங்கிச்சொல்லிய திருநாளைப்போவாரைப்பார்த்து வேதியர்கள் சொல்லுகின்றார்கள்.

இராகம் - சுருட்டி, ரூபகதாளம்.
பல்லவி.

சாதியிலுயர்ந்தாலென்ன-இந்தப்-பேரும்பெருமையுமில்
சாதிபெருமைகொண்டதாலே சங்கரனை ரருகி
ஆதரவுடன்வரங்களீய்ந்து அழைப்பாரோ சேர்ட
அளிபெருகவேயீசன்கழலையறிவிலுன்னி யடிப
தெளிந்திடாதபேரைமுத்திதேடுமோநாடுமோகூடுமோ. (ச

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் தில்லைமூவாயிரவர்களுந்தேடி அலுத்து டத்தில் யாவருங்கூடி சுவாமியைத் துதிசெய்வதாக நிச்ச செய்து தோத்திரஞ்செய்கின்றார்கள்.

இராகம்-கல்யாணி, அடதாளம்.

பல்லவி.

உனதுமகிமையை ஒருவருமறியார்
உலகிலுள்ளோரையனே.

அநுபல்லவி.

பன்னகசயனனும்பதுமாசனவேதனும்
பார்க்கவவர்க்குமெட்டாத யோகனே
பகரரியமலைமகளோர் பாகனே. (௨)

சரணங்கள்.

கனவினிலேவந்தெங்களுக்குச்சொன்ன அந்த
காரணமறிந்திகாலையிலே யெழுந்த
இனத்தார்நாங்கள்யாருமிசைந்தொருமித் திந்த
எல்லைமுழுதுந்தேடியிளைத்தோமெங்களுக் கந்த
இணையில்லாதநந்தனுரு மகப்பட
இல்லையென்னசெய்வோம் ஸ்திரப்பட (௨௩)

அடையலர்திரிபுரமனலாகவே முடித்து
வன்பாகமான்மழுவங்கையிலே பிடித்த
விடைப்பாகனேகாளிவெட்கும்படி நடித்த
மெய்யாதுயர்தவிர்த்தாளையாவென்றே படித்த
வாறுநீயறிந்தருள்செய் யையனே
வனசநிகர்பதசரணத் துய்யனே (௨௪)

அன்னைசிவகாமியனுதினம்வளர் தில்லை
யம்பொன்னகர்வருவோர்க்காங்கொருதுய ரில்லை
உன்னையன்றியுலகத்துக்குப்பொரு ளில்லை
யுத்தமனேயெங்கட்குரியதுணையு மில்லை
ஓதுநந்தனார்தம்மைவரச் செய்யும்
ஊழின்வினைதவிர்த்தவர்க்குஅருட் செய்யும்- (௨௫)

வசனம்.

இவ்விதமாகச் சுவாமியைத்துதித்துத் தில்லை மூவாயிரவர்களனைவரும் நந்தனாரைத்தேடி யலுத்துவருமார்க்கத்தில், ஒதுப்புறமாகநின்றுக்கொண்டிருந்த நந்தனார் வேதியர்களைக்கண்டு தூரவிலகி நின்று தலைவணங்கிச் சொல்லுகின்றார்.

விருத்தம்.

திட்டமுடனடிபணிந்துமனமொடுங்கித்தவம்புரியுந்தில்லைமன்று
ணட்டமிடுநடராஜன்கனவின்கண்சொன்னமொழிநம்பிக்கொண்டு
இட்டமுடன்றிருநாளைப்போவாரிடம்வேதியர்களேகும்போது
கிட்டநெருங்காதேயுமென்றேவிலகியோர்வார்த்தைக்கேளீரென்றார்.

இராகம் - செங்கலா, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கிட்டநெருங்கிவரவேண்டாஞ் சுவாமிகாள் - காதில்
கேட்டபேர்க்குப்பாவம்வருமெனதுசென்மம். (கிட்ட)

சிட்டர்புகழுந்தில்லைதன்னில்செழித்துவாழும்வேதியர்கள்
இஷ்டமிதுவல்லவேயென்றுசொல்லவேணுமோ புலையன்(கிட்ட)

உலகினில்கடைச்சாதியெந்தனுக்குவமையாருமில்லையே
பலவிததுஷ்கருமஞ்செய்துபாரில்வந்த புலையனையே(கிட்ட)

வேலைசெய்துவுடம்புவளர்க்கவேணுமிந்தநாயடியேன்
தோலுமெலும்புமுதுகில்சுமந்துவலையும் புலையனையே(கிட்ட)

செத்தமாடெடுப்பதெனதுசேவகம்பரம்படித்துமெல்லை
சுற்றிவந்துதமுக்கடித்துச்சுடலைகாக்கும் புலையனையே.(கிட்ட)

வசனம்.

இப்படி வணங்கிச்சொல்லிய திருநாளைப்போவாராகிய நந்தனாரைப்பார்த்து வேதியர்கள் சொல்லுகின்றார்கள்.

இராகம் - சுருட்டி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சாதியிலுயர்ந்தாலென்ன-இந்தப்-பேரும்பெருமையுமில்லையே
சாதிபெருமைகொண்டதாலே சங்கரனாருகில்வந்து
ஆதரவுடன்வரங்களீய்ந்து அழைப்பாரோ சேர்ப்பாரோ
அளிபெருகவேயீசன்கழலையறிவிலுன்னி யடிபணிந்து
தெளிந்திடாதபேரைமுத்திதேடுமோநாடுமோகூடுமோ. (சாதியி)

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லிய வேதியர்கள் தாங்கள்வந்த காரியம்பேசுவா

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

ஐயரேயம்பலவரருளாலிப்பொழுதணைந்தோம்
வெய்யவழலமைத்துமக்குத்தரவேண்டியெனவிளம்ப
மையுமனத்திருத்தொண்டர்நானுய்ந்தேனெனத்தொழுதார்
தெய்வமறைமுனிவர்களுந்தீயமைத்தபடிமொழிந்தார்.

வசனம்.

ஐயரே, நடேசருடைய கட்டளையால் இப்போது வெவ்வ
கிய அக்கினியைமூட்டி உம்மை அதில் மூழ்கும்படிக்குச் சொ
வந்தோமென்றுசொல்ல, இளகியமனதையுடைய திருநாளைப்
வார் அடியேன் கடைத்தேறினேனென்றும் அவர்களைத்தொ
நாளின்றைக்குத்தான் முத்தனானேனென்றும் வேதியர்களைப்பா
துச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-பியாகு, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கண்டேன்கலிதீர்ந்தேன்-பவக்-கடற்கரையேறிவந்தேன்.
சோதிமறைமுடியுஞ்சொல்லிறந்திடுமீசன்
பாதம்பணிவிடைசெய்பாக்யம்பெறுமும்மைக் (க
எல்லையைக்காணுமுன்னேயிருள்விலகுமுங்கள்
சொல்லைக்கேட்குமுன்னேதுன்பங்கள்தீர்ந்திடும் (க
கள்ளங்கருகச்செய்யுங்கண்ணுதலையுங்கள்
உள்ளங்குடியாய்க்கொண்டாருங்கள்தெரிசனம். (க

வசனம்.

நந்தனார், தான் சின்னசாதியாயிருந்தபோதிலும் தெய்வமி
கிற்றேறென்று சந்தோஷங்கொண்டு சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தனாசரி, ஆதிதாளம்.

எனக்குமிரங்கிற்றே-நான்மெத்த-ஏழைச்சாதியல்லவோ.
தனக்குள்தானாயிருந்தகிலப்பிரபஞ்சமுந்
தன்னுள்ளடக்கியபொன்னம்பலவன்கிருபை (எனக்

அல்லும்பகலுமருந்தவஞ்செய்கினு
மறியாரொருவருமம்பலத்தெய்வம் (எனக்கு)

நான்மறைமுடிவும்நானநீயேனென்று
வோதியவுண்மையையுலகமறிய (எனக்கு)

வசனம்.

நந்தனார், என்னதவஞ்செய்தேனோ இவ்வுலகின்கண் யாருக்கும் கிடைக்காதபாக்கியம் தனக்குக்கிடைத்ததென்று சொல்லுவார்.

இராகம் - ஆகிரி, ரூபகதாளம்.

அம்பலவாணனைத் தென்புலியூரானை நம்பிப்பணிந் தேனே
அர்ச்சனைசெய்து கும்பிட்டிருந் தேனே
தில்லைப்பதியில்வந்துயெல்லைக்கடந்தேனென்று
அல்லலறுத்தேனே சஞ்சிதவினை யெல்லாம்வறுத் தேனே
தாண்டவமாடின ஆண்டவன்சேவடி
வேண்டித்துதித்தேனே முக்குணங்களைத் தாண்டிக்கதித் தேனே
எந்தனெனதென்றெந்தவேளையுமாயுஞ்
சிந்தைநழுவிற்றே சேர்ந்தவனென்று தந்தைதழு விற்றே
தெள்ளுதமிழ்ப்பாடியுள்ளமுருகியுண்ணில்
கள்ளங்காருகிற்றே கருத்திலெட்டா வெள்ளம்பெருகிற்றே
ஆசைவலையைப்போட்டுமோசப்படுத்துஞ்சீவ
பாசங்குலைத்தாரோ அளவிடாத கிலேசந்தொலைத் தாரோ
பெண்ணொரிடுமாலுக்கொண்ணுதெனச்சடைத்
தண்ணுத்தனைத்தாரோ கருணைபொங்கும் கண்ணுலனைத் தாரோ
அடுத்துவந்தவனென்றுபிடித்தபேய்களையோட்டி
தடுத்தாளக்கொண்டாரோ பரமபதங் கொடுத்தாளக்கொண்டாரோ.

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

மறையவர்கண்மொழிந்ததற்பின்றென்றிசையின்மதிற்புறத்துப்
பிறையுரிஞ்சுந்திருவாயின்முன்னுகப்பின்னுகார்தன்
நிறையருளான்மறையவர்களொருப்பமைத்தகுழியெய்தி
யிறையவர்தாண்மனங்கொண்டேயெரிசூழவலங்கொண்டார்.

வசனம்.

நந்தனார், இப்படி பிராமணர்கள் சொல்லியபின்பு தென்றிசையிலுள்ள மதிலின்புறத்திலே சந்திரனைத் தவழ்ந்துபோகும்

படி உயர்ந்திருக்குந் திருக்கோபுரவாயிலுக்குமுன்னே சுவாம்   ன்
நிறைந்தகிருபையோடு கூடியகட்டளையால் வளர்ந்திருக்கின்ற   ரு
ப்பின்குழியை அடைந்து நடேசருடைய திருப்பாதத்தை ம   ல்
தியானித்து அக்கினியைச்சுற்றி வலமாகவந்தார்.

இதுவுமது-விருத்தம்.

கைதொழுதுநடமாடுங்கழலுன்னியழல்புக்கார்
எய்தியவப்பொழுதின்கணெரியின்கணிம்மாயப்
பொய்தகையுமுருவொழித்துப்புண்ணியமாமுனிவடிவாய்
மெய்திகழ்முந்நூல்விளங்கவேணிமுடிக்கொண்டெழுந்தார்.

வசனம்.

நந்தனார் கையிறைற்கும்பிட்டு, நடனஞ்செய்கின்ற நடே   து
திருப்பாதங்களை மனதில் உறுதியாகநினைத்து அக்கினியிற்பு   து
அந்த நெருப்பிலிருந்து இந்தவுலகசம்பந்தமாகிய நிலையில்லா   ட
லத்தையொழித்துப் புண்ணியஞ்செய்கின்ற பெருமையொ   றிய
பிராமணமுனிவடிவமாய்த் தேகத்தில்பூணூல்விளங்கச் சடை   டி
யோடும் வெளியில்வந்தார்.

இராகம்-மோகனம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

யாகோற்பவமானார்-நந்தனார்-அரனருளால்
யாகோபவமானார்.

அநுபல்லவி.

யோகமாதவரும் போகவாழ்வினரும்
வேகமாய்ச்சுக மாகவந்துதொழ. (ய   கா)

சரணங்கள்.

சிவனுரைத்த வாக்கியம் - சித்தத்திலெ   ளி
சிறந்ததேமிக சிலாக்கியம்
தவருவநேக பாக்கியம் - பொருந்தவே
தன்னைக்கொண்டதே யோக்கியம்
தபனனோடுவுயர் கவனமேவிவரு
மெவருங்காந்தருவ ரெவருங்கண்டுதொழ (ய   கா)

கையைச்சிரமேற் பதித்து - சிவனேயென்
கனகசபையைத் துதித்து
செய்யுகுண்டத்தை வெடித்து - கதிரவன்போ
செனித்தாரதிலே நடித்து

சிதம்பரநடராஜர் சிவகாமித்தாயார் சந்நிதிமுன் அக்கினிகுண்டத்தீயில்
நந்தனார்மூழ்கி முனிவடிவாகிமோக்ஷமடைந்தது; தீக்ஷிதர் கூட்டம்
ஸ்தோத்திரஞ்செய்தது.

நித்தியாகியபத மூற்றும்பாம்புபுலி
பத்தியாய்த்தொழும் பதத்தைக்கண்டுதொழ (யாகோ)

காதிற்குண்டல மிலங்க - முப்புரிநூலுங்
கதித்துமார்பிட மலங்க
ஓதுஞ்சடைகள் துலங்க - அவரைவிட்டு
ஓடியேவினை கலங்க
ஏதமற்றசதுர் வேதமோதிவரும்
நீதவேதியர்கள் பேதமின்றித்தொழ. (யாகோ)

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

செந்தீமேலெழும்போது செம்மலர்மேல்வந்தெழுந்த
அந்தணன்போற்றோன்றினாரந்தரதுந்துபிநாதம்
வந்தெழுந்ததிருவிசும்பில்வானவர்கண்மகிழ்ந்தார்த்துப்
பைந்துணர்மந்தாரத்தின்பனிமலர்மாரிகள்பொழிந்தார்.

வசனம்.

சிவந்தநெருப்பில்நின்று எழுந்தபொழுது செந்தாமரைப்புட்பத்தின்மேல் உதயமாயெழுந்தருளும் பிர்மாவைப்போல் பிரகாசித்தார். பெருமைபொருந்திய ஆகாசத்தில் அந்தர துந்துபியின் கோஷ்டமானது உண்டாயிற்று, தேவர்கள் சந்தோஷமாய் ஆரவாரித்து அழகாயிருக்கின்ற கற்பகவிருட்சத்தின் குளிர்ச்சிபொருந்திய மலர்களை வருஷமாகச்சொரிந்தார்கள்.

விருத்தம்.

திருவுடையதில்லைவாழந்தணர்கள்கைதொழுதார்
பரவரியதொண்டர்களும் பணிந்துமனங்களிபயின்றார்
அருமறைசூழ்திருமன்றுளாடுகின்றகழல்வணங்க
வருகின்றார்திருநாளைப்போவாராம்மறைமுனிவர்.

வசனம்.

ஞானசம்பத்தையுடைய தில்லையில்வாழும் பிராமணர்கள்கை கூப்பினார்கள், பரவுதற்கரிய மற்றைச்சிவபத்தர்களுந் தொழுதுமனதில்களிப்படைந்தார்கள், வேதங்கள்முழங்குகின்ற கனகசபையில் ஆடுகின்ற பாதத்தைவணங்கும்பொருட்டுத் திருநாளைப்போவாராகிய ஒருவேதமுனிவர்தான்கண்ட ஆனந்தத்தாண்டவத்தை வருணித்துச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம் - தேசிகதோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாதெய்தெய்யென்றுடுவார்-அவர்-தத்தித்தெய்யென்றுடுவார்.

ஆதிபராபரமாகியசித்து
ஆனந்தங்கொண்டொருகாலையெடுத்துத் (தாதெய்)

அண்டசராசராமெங்கும்நடுங்க
ஆதிசேடனார்முடிகணெருங்க (தாதெய்)

சிலம்பெருகியமுனிவர்கொண்டாட
திங்களுஞ்சூடியசெஞ்சடையாட (தாதெய்)

பார்புகழுந்தில்லைச்சிதம்பரநாதன்
பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேத்தியபாதன் (தாதெய்)

இராகம்-பந்துவராளி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

குஞ்சிதபாதத்தைத்தாரும்-சஞ்சலபாவத்தைத்தீரும்.

அநுபல்லவி.

செஞ்சிலம்பசையக்கனகசபைதனில்
ஜெணுதத்தகஜெணு-தத்திமிதிமிதத்-தோமெென்றுடிய. (குஞ்சித)

சரணங்கள்.

நெஞ்சிற்கவலையை யாற்றும் - இந்த
வஞ்சப்பிறவியை மாற்றும் - நாளும்
வஞ்சிசிவகாமிவல்லி மகிழ்ந்திடும்
தஜ்ஜெம்தக-ஜெம்தரிகடதக்கிட-தோமென்றுடிய (குஞ்சித)

சரணமென்றிங்கேநான் வந்தேன் - ஜனன
மரணத்தினால்மிக நொந்தேன் - அந்தக்
காரணக்கல்மிஷங்கள்போக்கியே காத்திடும்
இந்திரர்வானவர்-மாமுனிவந்து-கிதந்துதிசெய்திடும் (குஞ்சித)

பாலகிருஷ்ணன்றொழும் பாதா - முத்தி
நால்வர்க்குதவிய நாதா - எந்தன்
மேலேகிருபைசெய்துவெற்றி யளித்திடும்
அத்தனேகர்த்தனே-சுத்தனேபித்தனே-நிர்த்தனஞ்செய்திடும். (கு)

* இராகம்-மாயாமாளவகௌளை, திசுரமதாளம்.

பல்லவி.

நடனமாடினார்-ஐயர்-நடனமாடினார்.

அநுபல்லவி.

நடனமாடினார்தில்லை நாயகம்பொன் னம்பலந்தனில். (நட)

சரணங்கள்.

முக்திமடந்தை சித்திக்க சித்திக்க
மோகவலைகள் பத்திக்க பத்திக்க
பத்தர்கள் மனது தித்திக்க தித்திக்கப்
பாதச்சிலம்பு சத்திக்க சத்திக்கப்
பனிமதிசடையாட பதஞ்சலிமா முனிமறைபாட
பண்ணவர்கள் கொண்டாட பாலகிருஷ்ணன் மத்தளம்போட. (ந)*

இராகம்-யமுனாகலியாணி, அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார்-அம்பலந்தனிலே-பொன்னம்பலந்தனிலே.
ஆனந்தக்கூத்தாடினார்-அயனும்மாலும்பாடினார்
அந்தரங்கமாக சிந்தித்தபேர்க்கருள்
தந்தோந்தந்தோமென்று-தொந்தோந்தொந்தோமென்று. (ஆன)

பதஞ்சலிமாமுனியை நோக்கிப்
பார்த்தபேர்கள்குறையைப் போக்கி
இதமகிதமென்றறிவை நீக்கி
ஏகமாகக்காலைத் தூக்கி (ஆன)

மத்தளதாளமதிர முழங்க
வளரும்பிறமதகணங்க ளிலங்க
தத்திமிதக்கிடதோமென் றிலங்க
சடையுந்துலங்கச்சதங்கை குலுங்க (ஆன)

பாலகிருஷ்ணன்பணியும் பாதன்
பார்த்தபேர்கள்வரப்பிர சாதன்
ஞாலம்புகழுஞ்சில போதன்
சுந்தரர்தூதன் அம்பிகை நாதன். (ஆன)

வசனம்.

இப்படி ஆடிய தாண்டவதெரிசனங்கொடுக்க இன்றைக்குத் தான் சித்தமிரங்கிற்றோ வென்றுசொல்லுவார்.

இராகம் - யமுனாகலியாணி, ஆதிதாளம்.

சித்தமிரங்கிற்றோ யான்முன்செய் தவமுத்திற்றோ
அத்தாபரிசுத்தாவுன்னுடல்காணவந்தேன்
என்னையாண்டுகொள்ளிதுவேசமையமுன்னுடல்காணவந்தேன்
சாதிமுறைமைபோக்கும் என்னைச்சதுர்மறையவராக்கும்

போதாதில்லைநாதாவுன்றுடல்காணவந்தேன்
என்னையாண்டுகொள்ளிதுவேசமையமுன்றுடல்காணவந்தேன்
பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதாபதஞ்சலியாரேத்துஞ்
சீலாதிரிசூலாவுன்றுடல்காணவந்தேன்
என்னையாண்டுகொள்ளிதுவேசமையமுன்றுடல்காணவந்தேன்.

சிந்து.

கனவிலுருவாகி-வந்து-காட்சிக்கொடுத்துக்கடாட்சித்தபின்
எரியினிடைமூழ்கி-வெகு-இன்பம்பெருகியவன்பருடன்
வேதமுனிவடிவாய்த்-தில்லை-வேதியர்கைதொழுதாதரவாய்
அங்கம்புளகிதமாய்ச்-செம்பொன்.

வசனம்.

திருநாளைப்போவாராகிய முனிவர் அக்கினியில் குளித்தெழுந்து கனகசபையில்வந்து மனமுருகி ஆனந்தம்பெருகி நமது ஆண்டவராகிய நடேசமூர்த்தியைத் தோத்திரம்செய்கின்றார்.

* இராகம் - சரசாங்கி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உனதுதிருவடிநம்பிவந்தேன் - எனக்
கொருவருமில்லைநானேழை. (உனது)

அநுபல்லவி.

அனுதினமும் பொன்னம்பலந்தனிலே
ஆடியபாதரே யென்சுவாமி.

சரணங்கள்.

இரவும்பகலும்விஷயாதிகளென்னை யிழுக்கும்நானதை
மரித்துமிப்படி பரதவித்திடலானேன்
பார்க்கலாமோபாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பரனே
பரமதயாநிதியேநின் பக்தியைத்தந்து
சித்தமகிழ்ந்திடகரைபேற்றிடுவதுன்பாரஞ்
சொன்னேன் கைவிடவேண்டாம் சரணம்சரணம். (உனது)

இராகம்-சக்கரவாகம், மிசுரஜாதி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

அறிவுடையோர்பணிந்தேத்துந்தில்லைக்
கனகசபாபதியே என்னைவந்தாளும். (அறி)

அநுபல்லவி.

மறைமுடியுந்தேடியறியாதவுன்றன்
திருவடியைமாணிக்கவாசகர்திந்ததெப்படி. (அறி)

சரணங்கள்.

கனவிலும்நினைவிலும் விஷயாதிசம்சாரக்கடலி
லழுந்தினேன்கரையேறவும்வழிகாணேன்
மனமிருங்கிகிருபைசெய்திடவேணும்-மாயன்கோபால
கிருஷ்ணன்தொழுதேத்தும்-அம்பலவாணா
உனைமறந்திடப்போமோ-உன்னடியார்களைப்
பணிவீரென்றுரைத்திடுமுன்னைமையின்னமுமறியேன்
மனைவிமக்கள்தனதானியமென்றிந்த-மாயவலைக்குள்
சிக்கிமயங்கினேன்தயங்கினேன்.

இராகம்-நவரோஸ், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைநடராஜனைப்போலே வேறேதெய்வங்கிடைக்குமோ.

அநுபல்லவி.

பதஞ்சலிவியாக்கிரபாதருக்கன்றுபாதமெடுத்தாடவே
பாதமெடுத்தாடவே-அவாள்-பரமபதத்தைச்சேரவே. (தில்)

சரணங்கள்.

காளியுடன்வாதுமாடியே கனகசபையில்நின்றநீ
கனகசபைநடுவில்நின்று-ஒற்றைக்-காலைத்தூக்கிக்கொண்டாடிய (தி)
பொங்கிவெயமானந்தகூபம் பூரணகும்பத்தில்வருகவே
பூரணகும்பத்தில்வருகவே-ஐயன்-பொன்னம்பலத்தைச்சேரவே.()
குடத்தில்கெங்காதீர்த்தமெடுத்துக் கும்பாபிஷேகம்பண்ணவே
கும்பாபிஷேகம்பண்ணவே-அப்பன்-குளிர்ந்தமனதுஆகவே (தில்)
அந்தர்புஜைகுவாசனையுடன் ஹோமம்பண்ணவே
ஆகுதிஹோமம்பண்ணவே-ஜகதீசன்-சிற்சபைதனைச்சேரவே.(தில்)

இராகம்-சுருட்டி, ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

கனகசபைதிருநடனம் கண்டுகளித் தானந்தமடைந்தேன்.

அநுபல்லவி.

ஜெனகஜெனந்தன முனிவர்கள்பாட
சதுர்முகசிவனும் தாளங்கள்போட
இனமுறுவாயிரம் பேர்களுங்கூட
தக்கிடத்தையதை தத்தோமென்று. (கனக)

சரணங்கள்.

நந்திபிருங்கிசிவகணங்கள் கொண்டாட
நாரதர்தும்புருசங்கீதம் பாட

பந்திபந்தியாயந்தணர் மறைபாட
பாலகிருஷ்ணனும்மத்தளம் போட. (கனக)

இராகம்-பூரணச்சந்திரிகை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாதமேதுணை ஐயனே - நின்
பாதமேதுணை ஐயனே.

அநுபல்லவி.

பாதமேதுணையல்லால் வேறொரு
சேதிகளுநானறிந் திலேன். (பாத)

சரணங்கள்.

பாலனுக்கருள் செய்தபராபரன்
பாலகிருஷ்ணன் கவிக்குதயாகரன்
சீலமுள்ளசிவ காமிமனோகரன்
கோலநடம்புரி ரஞ்சிதகுஞ்சித. (பாத)

இராகம்-பெலஹம்ஸா, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்தாலும் வரட்டும் - ஜெனனம்
தந்தாலும் தரட்டும் - சாமி.

அநுபல்லவி.

செந்தாமரைப்பதமே கதிநம்பினேன்
சிதம்பரநாதன் சிவசாயுச்சியம். (வந்தா)

சரணங்கள்.

சிவன்செயலன்றி வேறொருசெயலும்
சிந்தையிலறியேன் பாலகிருஷ்ணன்தொழும்
அவனுருவன்றி வேறுருவுண்டோ
ஆகமமறியாதோ,

தவமேவுந்தென் புலியூர்வாழும்
தாண்டவனேயென் னாண்டவனே - இந்த
பவக்கடல்தாண்டி விடுவாயதுவொரு
பாரமல்லவெகுதூரமல்லமுத்தி. (வந்தா)

இராகம்-ஆரபி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பிறவாத வரந்தாரும் - என்னையா
பிறவாத வரந்தாரும்.

அநுபல்லவி.

அறிவுடையோர்தொழு தேத்திபதில்லைப்பொன்
னம்பலவாயின் னம்பலயோனியில். (பிற)

சரணங்கள்.

எண்பத்துநாலுலட்சம் ராசிகளில்
எடுத்தெடுத்துப்பிறந்திறந்ததோ
புண்பட்டதுபோதும்போதும் - இனிமேல்
புத்திதெரிந்ததையே,
நண்பற்றிடுமனைவிமக்கள்வாழ்வினில்
நாள்கடோறும்மனவிலாசம்கழிந்ததும்
இன்பத்துடனேகோபாலகிருஷ்ணன்தொழு
தேத்திய ஜெகதீசனே நடராஜனே. (பிற)

தேவாரம்.

பாளையுடைக்கமுகோங்கிப்பன்மாடநெருங்கியெங்கும்
வாளையுடைப்புனல்வந்தெறிவாழ்வயற்றில்லைதன்னு
ளாளையுடைக்கழற்சிற்றம்பலத்தாடல்கண்டாற்
பீளையுடைக்கண்களாற்பின்னைப்பேய்க்கொண்டார்காண்பதென்னே.

பொருவிடையொன்றுடைப்புண்ணியமூர்த்திபுலியதள
னுருவுடையம்மலைமங்கைமணாளனுலகுக்கெல்லாந்
திருவிடையந்தணர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
றிருவடியைக்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

தொடுத்தமலரொடுதூபமுஞ்சாந்துங்கொண்டெப்பொழுது
மடுத்துவணங்குமயனொடுமாலுக்குங்காண்பரியான்
பொடிக்கொண்டணிந்துபொன்னாகியதில்லைச்சிற்றம்பலவ
னுடுத்ததில்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

வைச்சபொருணமக்காகுமென்றெண்ணிநமச்சிவாய
வச்சமொழிந்தேனணிதில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
பிச்சன்பிறப்பிலிபேர்நந்தியுந்தியின்மேலசைத்த
கச்சினழகுகண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

செய்ஞ்ஞின்றநீலமலர்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
மைஞ்ஞின்றவொண்கண்மலைமகள்கண்டுமகிழ்ந்துநின்ற
நெஞ்ஞின்றெரியும்விளக்கொற்றநீலமணிமிடற்றான்
யைஞ்ஞின்றவாடல் கண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டு காண்பதென் [னே.

ஊனத்தைநீக்கியுலகறியவென்னையாட்கொண்டவன்
தேனொத்தெனக்கினியான்றில்லைச்சிற்றம்பலவனெங்கோன்
வானத்தவருய்யவன்னஞ்சையுண்டகண்டத்துலங்கு
மேனத்தெயிறுகண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

தெரித்தகணையாற்றிரிபுரமூன்றுஞ் செந்தீயின்மூழ்க
வெரித்தவிறைவனிமையவர்கோமானிணையடிக
டரித்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
சிரித்தமுகங்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

தருக்குமிகுத்துத்தன்றோள்வலியுன்னித்தடவரையை
வரைக்களாலெடுத்தார்ப்பமலைமகள்கோன்சிரித்து
வரக்கன்மணிமுடிபத்துமணிதில்லையம்பலவ
னெருக்கிமிதித்தவிரல்கண்டகண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

வேற்றாகிவிண்ணாகிநின்றாய்போற்றி மீளாமேயாளென்னைக்கொ
ண்டாய்போற்றி, யூற்றாகியுள்ளேயொளித்தாய்போற்றி யோவாத
சத்தத்தொலியேபோற்றி, யாற்றாகியங்கேயமர்ந்தாய்போற்றி யாறங்
கநால்வேதமானாய்போற்றி, காற்றாகியெங்குங்கலந்தாய்போற்றி கை
லைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

சுற்றுமமரர்சுரர்பதிநின்றிருப்பாதமல்லாற்
பற்றொன்றிலோமென்றழைப்பப்பாவையுணஞ்சையுண்டாற்
செற்றங்கனங்களைத்திவிழித்தான்றில்லையம்பலவன்
நெற்றியிற்கண்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

சித்தத்தெழுந்தசெழுங்கமலத்தன்னசேவடிகள்
வைத்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
முத்தும்வயிரமுமாணிக்கந்தன்னுள்ளடங்கியதூ
மத்தமலர்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

பிச்சாடல்பேயோடுகந்தாய்போற்றி பிறவியறுக்கும்பிரானேபோ
ற்றி, வைச்சாடனன்றுமுகந்தாய்போற்றி மருவியென்சிந்தைபுகுந்
தாய்போற்றி, பொச்சார்புரமூன்றுமெய்தாய்போற்றி போகாதென்
சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி, கச்சாகநாகமசைத்தாய்போற்றி கைலைம
லையானேபோற்றிபோற்றி.

மருவார்புரமூன்றுமெய்தாய்போற்றி மருவியென்சிந்தைபுகுந்தா
ய்போற்றி, யுருவாகியென்னைப்படைத்தாய்போற்றி யுள்ளாவிவாங்கி
யொளித்தாய்போற்றி, திருவாகிநின்றதிறமேபோற்றி தேசப்பரவப்

படுவாய்போற்றி, கருவாகியோடும்முகிலேபோற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

வானத்தார்போற்றுமருந்தேபோற்றி வந்தென்றன்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி; ஊனத்தைநீக்குமுடலேபோற்றி யோங்கியழலாய் நிமிர்ந்தாய்போற்றி, தேனத்தைவார்த்ததெளிவேபோற்றி தேவர்க்குந் தேவனாய்நின்றாய்போற்றி, கானத்தீயாடலுகந்தாய்போற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

ஊராகிநின்றவுலகேபோற்றி யோங்கியழலாய்நிமிர்ந்தாய்போற்றி பேராகியெங்கும்பரந்தாய்போற்றி பெயராதென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி, நீராவியானநிழலேபோற்றி நேர்வாரொருவரையுமில்லாய்போற்றி, காராகிநின்றமுகிலேபோற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

சில்லுருவாய்ச்சென்றுதிரண்டாய்போற்றி தேவரறியாததேவேபோற்றி, புல்லுயிர்க்கும்பூட்சிபுணர்ந்தாய்போற்றி போகாதென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி, பல்லுயிராய்ப்பார்த்தோறும்நின்றாய்போற்றி பற்றியுலகைவிடாதாய்போற்றி, கல்லுயிராய்நின்றகனலேபோற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

பண்ணினிசையாகிநின்றாய்போற்றி பாவிப்பார்பாவமறுப்பாய்போற்றி, யெண்ணுமெழுத்துஞ்சொல்லானாய்போற்றி யென்சிந்தைநீங்காவிறைவாபோற்றி, விண்ணுநிலனுந்தீயானாய்போற்றி மேலவர்க்குமேலாகிநின்றாய்போற்றி, கண்ணின்மணியாகி நின்றாய்போற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

இமையாதுயிராயிருந்தாய்போற்றி யென்சிந்தைநீங்காவிறைவாபோற்றி, யுமைபாகமாகத்தணைந்தாய்போற்றி யூழியேழானவொருவாபோற்றி, யமையாவருநெஞ்சமமர்ந்தாய்போற்றி யாதிபுராணனாய்நின்றாய்போற்றி, கமையாகிநின்றகனலேபோற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

மூவாப்பிறவாவிறைவாய்போற்றி முன்னமேதோன்றிமுளைத்தாய்போற்றி, தேவாதிதேவர்தொழுந்தேவேபோற்றி சென்றேறியெங்கும்பரந்தாய்போற்றி, யாவாயடியேனுக்கெல்லாம்போற்றி யல்லல்நலியவலைந்தேன்போற்றி, காவாய்கனகத்திரளேபோற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

நெடியவிசும்பொடுகண்ணேபோற்றி நீளவுலகமுடையாய்போற்றி, யடியுமுடியுமிகலிபோற்றி யங்கொன்றறியாமைநின்றாய்போற்றி

கொடியவன்கூற்றமுதைத்தாய்போற்றி கோயிலாவென்சிந்தைகொண்டாய்போற்றி, கடியவுருவமொடுமின்னேபோற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

உண்ணாதுறங்காதிருந்தாய்போற்றி யோதாதேவேதமுணர்ந்தாய் போற்றி, எண்ணாவிலங்கைக்கோன்றன்னைப்போற்றி யிறைவிரலால்வைத்துகந்தவீசாபோற்றி, பண்ணாரிசையின்சொற் கேட்டாய் போற்றி பண்டேயென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி, கண்ணாயுலகுக்கு நின்றாய்போற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

சி ந் து.

அம்பலமேவியசம்பிரமத்தைக்-கண்டாரறிந்திலரால்.

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

தில்லைவாழந்தணருமுடன்செல்லச்சென்றெய்திக்
கொல்லைமான்மறிக்கரத்தார்கோபுரத்தைத்தொழுதிறைஞ்சி
ஒல்லைபோயுட்புக்காருலகுய்யநடமாடும்
எல்லையினைத்தலைப்பட்டார்யாவர்களுங்கண்டிலரால்.

வ ச ன ம்.

திருநாளைப்போவார் நாயனாரென்றும், இடையில்,நந்தாமாமுனியென்றும் வழங்குகின்ற நாளைப்போவார் தில்லைமூவாயிரமுனிவர்களோடு பொன்னம்பலத்துக்குவந்தார். அதற்கப்பா லவரைக் கண்டபேர்களில்லையென்று பெரியபுராணம் பாடியருளியசேக்கிழார்சுவாமிகள்சொல்லியிருப்பது. அந்தத் திருநாளைப்போவாரென்னு முனியானவர், புரட்டாசிமாதம் உரோகணிநட்சத்திரத்தில் கனகசபையில்வந்து கற்பூரசோதியைப்போற்றேன்றிய சிவசாரூப்பியத்தை யடைந்தாரென்று உபமன்னியமகாரிஷிபண்ணிய பக்தவிலாசத்திலேயும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இதுவுமது-விருத்தம்.

அந்தணர்களதிசயித்தாருமுனிவர்துதிசெய்தார்
வந்தணைந்ததிருத்தொண்டர்தம்மைவினைமாசறுத்து
சுந்தரத்தாமரைபுரையுந்துணையடிகடொழுதிருக்க
வந்தமிலாவானந்தப்பெருங்கூத்தருள்புரிந்தார்.

வசனம்.

மறையோர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள், அரியமுனிவர்கள்தோத்திரஞ்செய்தார்கள், முடிவில்லாத ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்தருளுகின்றசபாநாதர் தமதுகட்டளையால் வந்தடைந்த திருநாளைப்போவாருக்குத் தீவினையாகிய களங்கத்தை நீக்கி அழகாகிய செந்தாமரைமலரையொத்த இரண்டுபாதங்களையுந் தொழுதிருக்கும்படியாகத் திருவருள்புரிந்தார்.

விருத்தம்.

மாசுடம்புவிடத்தீயான்மஞ்சனஞ்செய்தருளியெழுந்
தாசின்மறைமுனியாகியம்பலவர்தாளடைந்தார்
தேசுடையகழல்வாய்த்துத்திருநாளைப்போவாரும்
மாசகலமுயன்றுதிருநடங்கண்டுமகிழ்வுற்றார்.

வசனம்.

தமக்குமுன்னிருந்த உடலமாகியமாசுதீரும்பொருட்டு அக்கினியாகிய திருமஞ்சனமாடியெழுந்து குற்றமற்ற பிராமணமுனிவடிவமாகி ஸ்ரீநடேசப்பெருமானுடைய திருவடியை அடைந்தவராகிய திருநாளைப்போவாருடைய பாதத்தைப்புகழ்ந்து தீவினையாகிய கயிறு அறும்படி தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள் போற்றிசெய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

வாழ்த்து-விருத்தம்.

பங்கயமாதவர்வாழி பார்மகளுமையாள்வாழி
செங்கண்மாலயனும்வாழி தேவர்கந்தருவர்வாழி
தங்குநான்மறைகள்வாழி தாரணியரசர்வாழி
பொங்குநூல்வல்லார்வாழி புண்ணியரென்றும்வாழி.

மங்களம்.

இராகம் - அசாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருநாளைப்போவாருக்கு
தில்லைமூவாயிரவர்க்குச் ஜெயமங்களம் - எங்கள்
சுபமங்களம்.

அநுபல்லவி.

இருடிகளிதுவரி தரிததிசயமெனை
விருகரமுடிமிசை மருவத்துதிசெய்கன
பரவும்பர்சம்பிரமங்கள் துதித்திடும்
பரமனும்மம்பலத்தில் கதித்திடும். (திருநா)

சரணங்கள்.

திருவாசகமுந்திருக் கோவைபாடினவர்க்கும்
சீர்காழியிலுதித்த சிறந்தசம்பந்தருக்கும்
ஒருமாதிடத்திற்றூதுக் குவந்துவிடுத்தவர்க்கும்
ஒருவரொப்பில்லாத் திருநாவுக்கரசருக்கும்
உரியமறைக்கு-முயர்கலைகட்கும்-உரகர்பதிக்கு - முவணபதிக்கும்
ஓதுசந்திரசூரியர்முனிவர்களுக்கும்
தீதிலாதபாவலர்முதலனைவர்க்கும். (திருநா)

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சிதம்பரக்கும்மி.

விநாயகர்துதி.

சீர்மேவுந்தில்லையம்பலத்தில்அன்பு
சேரக்கும்மித்தமிழ்ப்பாடக்
கார்மேவுமேலைக்கோபுரவாசல்
கற்பகப்பிள்ளையார்காப்பாமே. (௧)

முக்குறுணிவிநாயகர்துதி.

சர்க்கரைமோதகந்தேங்காயுங்கொண்டு
சந்நிதிமுன்பாகத்தான்படைத்து
முக்குறுணிப்பிள்ளையாரைவேண்டி
முழங்கிக்கும்மியடியுங்கடி. (௨)

சுப்பிரமணியர்துதி.

கோலமயிலின்முதுகேறிவந்து
கும்பமுனிக்குவருட்செய்யும்
பாலசுப்பிரமணியன்ஷடாக்ஷரத்தைப்
பாடிக்கும்மியடியுங்கடி. (௩)

கங்காதேவிக்குக்கைகூப்பியாருங்
கையிலெடுத்துள்ளோபானம்பண்ணி
தங்காமற்சிவகாமிசந்நிதி
சார்ந்துக்கும்மியடியுங்கடி. (௪)

கருதுஞ்சுருதிக்கெட்டாதசிவ
　காமசுந்தரிவாசலிலே
விருதுபேசியேசிறுகுழந்தைகள்
　வேதம்படிக்குதுபாருங்கடி. (௬)

நாலுபுறத்திலுங்கோபுரமாமதி
　னடுவிலெங்கினுமாளிகையாம்
காலோராயிரங்கொண்டொருமண்டபம்
　கட்டியிருக்குதுபாருங்கடி. (௭)

தூயமறைமுதலாராய்ந்துயிங்கே
　துலங்கியமூவாயிரமுனிவர்
ஞாயம்பொருந்தியதேவசபைவந்து
　நாடிக்கும்மியடியுங்கடி. (௮)

சாந்துப்பொட்டுதளதளென்னநல்ல
　சந்தனவாடைகுமுகுமென
கூந்தலழகிக்காரியெல்லாங்காலேக்
　குவித்துக்கும்மியடியுங்கடி. (௯)

அஸ்தகடகம்பளபளென்னசொல்லும்
　அரைநூன்மாலேதளதளென்ன
விஸ்தாரமாகநின்றுக்கொண்டுகையை
　வீசிக்கும்மியடியுங்கடி. (௧௦)

கைதனில்விபூதிப்பையுங்கொண்டுஅவர்
　கண்டத்தில்ருத்திராட்சமாலேபூண்டு
வைதிகபூசைகள்செய்கின்றதிட்சதர்
　வாழக்கும்மியடியுங்கடி. (௧௦)

கோவிலுக்குநாலுபேர்களுண்டாம்அவர்
　குறித்தமுறையாய்ப்பூசைசெய்ய
பாவித்தபின்பவர்வேரொருவர்வசப்
　படுத்துவாரென்றேகும்மியடி. (௧௧)

ஆண்டுக்குள்ளாரபிஷேகமுண்டாம்பின்னும்
　அதிலேரெண்டுதிருநாளாம்
வேண்டிவந்தவர்கலிதீருமென்று
　விரைந்துக்கும்மியடியுங்கடி. (௧௨)

பூமிபுகழ்ந்திடுந்தில்லேப்பதிஅது
　பூலோகக்கயிலாசமென்று
தாமரைப்பூவினில்வாழ்கின்றலட்சுமி
　தாயார்சந்நிதிபாருங்கடி. (௧௩)

மூலத்தானத்தைதக்கண்டாயேநல்ல
    முத்தியிதுவென்றுகொண்டாயே
காலெடுத்தாடியகீர்த்தசபேசனைக்
    கண்டுதரிசிப்போம்வாருங்கடி. (கச)

தில்லைமாகாளியோடாடிவர அவள்
    சித்தங்கலங்கித்தலைகுனிந்தாள்
வெல்லுவதெப்படியென்றொருகாலை
    விண்ணிலெடுத்தார்பாருங்கடி. (கரு)

நெற்றியில்வேர்வைமுத்துதிர்ந்துமெத்த
    நேத்திரதாய்ப்பார்ந்தோடிவர
பத்தியுடன்பொன்னம்பலவாணனைப்
    பணிந்துக்கும்மியடியுங்கடி. (கசு)

இத்தியென்றீசனடனம்புரியமெய்த்
    தேவர்கள்பூமழைதான்சொரிய
மத்தளங்கொட்டியகோபாலகிருஷ்ணனை
    வழ்த்திக்கும்மியடியுங்கடி. (கள)

சிதம்பரமென்றுசொல்லாமலேயிதைச்
    சித்திரக்கூடமென்றுசொல்லி
நிதங்கொண்டாடுமையங்கார்கள்வந்து
    நின்றிருக்கிறார்பாருங்கடி. (கஅ)

காணிக்கைகொண்டுவாருங்கடியிந்தக்
    கனகசபையைப்பாருங்கடி
மாணிக்கவாசகர்புகுந்தவாசலை
    மதித்துக்கும்மியடியுங்கடி. (கசு)

அன்னமுடன்பால்தேங்கனியுஞ்செய்யும்
    அபிஷேகமுன்னடென்றோரும்
பொன்னம்பலந்தனில்சந்திரமௌலியைப்
    போற்றிக்கும்மியடியுங்கடி. (உய)

முத்தியளித்திடுஞ்சந்நிதிக்குச்சொல்லும்
    மௌனமுந்தாளமுமேதுக்கடி
சத்தம்பெருகியகண்டாமணியோசை
    சந்நிதிக்கோர்வையாம்பாருங்கடி. (உக)

புட்டுவடையுந்தேன்குழலும்பணப்
    புத்துருக்குநெய்ச்சம்பாவும்
சட்டப்படிதவராமலையன்
    சந்நிதிக்கோர்வையாம்பாருங்கடி. (உஉ)

சுற்றிவந்துச்சியைப்பாருங்கடிசெகச்
    சோதிமயக்கம்பமொன்பதடி

தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாறுங்கூடிச்
சமைந்தசபையைப்பாருங்கடி. (உங)

பாவிகள்கண்ணுக்குச்செப்போடுவுற்றுப்
பார்த்தாற்பத்தரைமாற்றுத்தங்கம்
கோவைபாடியமாணிக்கவாசகர்
கோவிலழகையும்பாருங்கடி. (உச)

அஞ்செழுத்தாலேமதிலுண்டாம்பர
மானந்தக்கும்பமுமங்குண்டாம்
அஞ்செழுத்துப்படிக்கப்பாலேபிரம்
மானந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. (உரு)

கோடியுகந்தவஞ்செய்தாலுமிந்தக்
கோவிலைப்பார்க்கமுடியாது
ஆடியபாதத்தைக்கண்டாருக்கிணை
யாரென்றுசொல்லுவோம்பாருங்கடி. (உசு)

நெற்றியிலேதிருநீறணிந்துயென்றும்
நிஷ்களமாகியசிற்சபையில்
நித்திக்கவேசிவநாமத்தைப்பூசிக்குந்
தீட்சதர்கூட்டத்தைப்பாருங்கடி (உஎ)

வெட்டவெளியிற்றிரைதிறந்துயார்க்கும்
வேதியர்தீபமுங்காட்டிவர
சட்டமுள்ளசிவசிதம்பரமென்று
சாய்ந்துக்கும்மியடியுங்கடி. (உஅ)

தில்லைவெளிதனைக்கண்டேண்டியெந்தன்
தேகம்பரவசங்கொண்டேண்டி
அல்லலறவாசல்நின்றேண்டிமிக்க
ஆநந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. (உகூ)

ஆகாயலிங்கத்தைக்கண்டேண்டியிங்கே
யாருமறியாமல்நின்றேண்டி
ஏகாந்தமாகவிருந்தேண்டிமன
தேக்கந்துலைந்ததுபாருங்கடி. (ஙO)

சித்தஞ்சிதம்பரமாச்சுதடிமுன்னே
செய்தவினையெல்லாம்போச்சுதடி
சுத்தப்பிர்ம்மமயமாச்சுதடியதைச்
சொல்லத்தெரியுமோபாருங்கடி. (ஙக)

சாதிபேதங்களற்றேண்டியிந்த
சாஸ்திரமணத்தையும்விட்டேண்டி.

போதமயக்கந்தொலைத்தேண்டியன்பு
பொருந்தக்கும்மியடியுங்கடி. (௩௨)

நாடுந்தைப்பூரணபூசத்திலேதில்லை
நாயகனம்குருவாரத்திலே
ஆடியநாடகம்பாம்பும்புலிதனக்
காமென்றுகும்மியடியுங்கடி. (௩௩)

சஞ்சிதக்கர்மத்தைவிட்டேண்டிபவ
சாகரத்தையொழித்திட்டேண்டி
குஞ்சிதபாதத்தைத்தொட்டேண்டிமனங்
கூர்ந்துக்கும்மியடியுங்கடி. (௩௪)

சொல்லும்பொருளையுமற்றுயோமுன்னே
துன்பமனைத்துமொழித்தாயோ
அல்லும்பகலையுமற்றுயோதில்லை
யாநந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. (௩௫)

விதியினெழுத்தைக்கிழித்தாச்சுமுன்னே
விட்டகுறைவந்துதொட்டாச்சு
மதியமிர்தமுமுண்டாச்சுதென்று
வாழ்த்திக்கும்மியடியுங்கடி (௩௬)

கோவிலுக்குள்ளேயனேகமுண்டுஅந்தக்
குறிப்பறிந்ததைச்சொல்லுவீரே
தேவரகசியம்பள்ளியறைவந்து
தெளிந்துக்கும்மியடியுங்கடி. (௩௭)

சண்டேஸ்வரர்தமைப்பாருங்கடியந்தச்
சந்நிதிக்கேகையைக்கொட்டுங்கடி
மண்டலம்புகழுமழகர்வாசலில்
வாழிபாடுவோம்வாருங்கடி. (௩௮)

வீட்டுக்கவலைகள்விட்டொழியார்மெத்த
வீம்புகள்பேசியேவீணலைவார்
பாட்டைப்படித்தாலுஞ்சிதம்பரம்வந்து
பலனதல்லவோபாருங்கடி. (௩௯)

புத்திரபாக்கியமெத்தவுண்டாம்பசும்
பொன்னுமணிப்பூஷணமுமுண்டாம்
பத்தியுடன்கோபாலகிருஷ்ணன்தினம்
பணியக்கும்மியடியுங்கடி. (௪௦)

சிதம்பரக்கும்மி-முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருநாளைப்போவாரென்னும் நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தனைகள்முதலிய அகராதி.

—oo:o:oo—

இப்புத்தகத்தில், ※ இக்குறிப்புள்ள கீர்த்தனைகள் - இந்நூலாசிரியர் இயற்றி அச்சிடப்படாத நூதனக்கீர்த்தனைகளும், இந்நூற்பரிசோதகரியற்றியுள்ள சிவநாமசங்கீர்த்தனையிலுள்ள சில கீர்த்தனைகளும் சேர்த்துப்பதிப்பிக்கப்பட்டன.

ஸ்ரீ வி - சு.

